

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής
Σχολή Διοικητικών, Οικονομικών και Κοινωνικών Επιστημών
Τμήμα Λογιστικής & Χρηματοοικονομικής
Π.Μ.Σ. «Δημόσια Οικονομική & Πολιτική»

ΟΗΕ: UNESCO, Συμβούλιο ασφαλείας, και ανθρώπινα δικαιώματα.

ΑΛΑΤΖΑ ΙΩΑΝΝΑ

Εργασία υποβληθείσα στο Τμήμα Λογιστικής & Χρηματοοικονομικής του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής για την απόκτηση Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης στη Δημόσια Οικονομική και Πολιτική.

Αιγάλεω, 2023

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής
Σχολή Διοικητικών, Οικονομικών και Κοινωνικών Επιστημών
Τμήμα Λογιστικής & Χρηματοοικονομικής
Π.Μ.Σ. «Δημόσια Οικονομική & Πολιτική»

ΟΗΕ: UNESCO, Συμβούλιο ασφαλείας, και ανθρώπινα δικαιώματα.

ΑΛΑΤΖΑ ΙΩΑΝΝΑ, Α.Μ.:20002

Επιβλέπουσα: Δεδούλη Αικατερίνη

Εργασία υποβληθείσα στο Τμήμα Λογιστικής & Χρηματοοικονομικής του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής για την απόκτηση Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης στη Δημόσια Οικονομική και Πολιτική.

Αιγάλεω, 2023

University of West Attica
School of Administration, Economic, and Social Sciences
Department of Accounting & Finance
M.Sc. in Public Economics and Policy

UN: UNESCO, Security Council & Human Rights

ALATZA IOANNA, R.N.: 20002

Supervisor: Dedouli Ekaterini

Master Thesis submitted to the Department of Accounting & Finance of the University of West Attica in partial fulfillment of the requirements for the degree of M.Sc. in Public

Economics and Policy

Egaleo, 2023

Τίτλος εργασίας:

ΟΗΕ: UNESCO, Συμβούλιο ασφαλείας, και ανθρώπινα δικαιώματα.

Μέλη Εξεταστικής Επιτροπής

Εγκρίθηκε από την εξεταστική επιτροπή την Πέμπτη 15/6/2023

Α/α	ΟΝΟΜΑ ΕΠΩΝΥΜΟ	ΒΑΘΜΙΔΑ/ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΨΗΦΙΑΚΗ ΥΠΟΓΡΑΦΗ
1	ΔΕΔΟΥΛΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.	
2	ΒΑΒΟΥΡΑ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ	Μεταδιδακτορική Ερευνήτρια Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο	
3	ΣΤΡΟΜΠΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Διευθυντής ΕΛΣΤΑΤ	

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ο/η κάτωθι υπογεγραμμένος/η Αλατζά Ιωάννα του Αποστόλου, με αριθμό μητρώου: 20002 φοιτητής/τρια του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών Δημόσια Οικονομική & Πολιτική του Τμήματος Λογιστικής & Χρηματοοικονομικής της Σχολής Σ.Δ.Ο.Κ.Ε του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, δηλώνω ότι:

«Είμαι συγγραφέας αυτής της μεταπτυχιακής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της, είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματος.

Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου».

Επιθυμώ την απαγόρευση πρόσβασης στο πλήρες κείμενο της εργασίας μου μέχρι τη δημοσίευσή της και έπειτα από αίτηση μου στη Βιβλιοθήκη και έγκριση του επιβλέποντα καθηγητή.

Ο/Η Δηλών/ούσα

ΑΛΑΤΖΑ ΙΩΑΝΝΑ

* Όνομα Επώνυμο/Ιδιότητα

ΑΛΑΤΖΑ ΙΩΑΝΝΑ

Ψηφιακή Υπογραφή

* Ψηφιακή υπογραφή του επιβλέποντος αν έχει ζητηθεί απαγόρευση πρόσβασης στην εργασία για κάποιο χρονικό διάστημα.

ΟΗΕ: UNESCO, Συμβούλιο ασφαλείας, και ανθρώπινα δικαιώματα.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παρούσα διπλωματική εργασία, πραγματεύεται το ρόλο του ΟΗΕ και ειδικότερα των σωμάτων του Συμβουλίου ασφαλείας και της UNESCO, καθώς και τα ανθρώπινα δικαιώματα για τα οποία μάχεται ο οργανισμός. Σκοπός του Συμβουλίου ασφαλείας είναι η διασφάλιση της ειρήνης, μέσω του αφοπλισμού και της επιβολής οικονομικών κυρώσεων σε κράτη μέλη που παρουσιάζουν προκλητική συμπεριφορά. Από την άλλη η ειδικευμένη οργάνωση του οργανισμού, UNESCO, η οποία όπως και οι υπόλοιπες ειδικευμένες οργανώσεις του οργανισμού, συντονίζεται από το οικονομικό και κοινωνικό συμβούλιο του ΟΗΕ, έχει ως σκοπό την κοινή πολιτιστική και εκπαιδευτική πορεία των κρατών μελών, και την επικοινωνία μεταξύ τους μέσω του πολιτισμού και της επιστήμης. Τα δύο αυτά σώματα με πολύ διαφορετικές δικαιοδοσίες λειτουργούν έτσι ώστε να διατηρηθεί η ειρήνη, να προαχθούν τα ανθρώπινα δικαιώματα, και να εξαλειφθεί το μίσος μεταξύ των κρατών. Έτσι λοιπόν στα πλαίσια αυτής της εργασίας θα διαλευκάνουμε τι ακριβώς αποτελεί ανθρώπινο δικαίωμα και πως η εδραίωση αυτών θα οδηγήσει σε ένα δικαιότερο βασισμένο στην ασφάλεια και την ειρήνη κόσμο. Εδώ λοιπόν θα εξετάσουμε μέσω της μεθοδολογίας του λογικού θετικισμού την αποδοτικότητα της πορείας του ΟΗΕ και των επιμέρους οργάνων του και τη συνεργασία του με τα κράτη μέλη του οργανισμού για την επίτευξη των στόχων της πολιτικής που ακολουθούν. Εν συνεχεία, θα εξηγήσουμε τα φαινόμενα, και θα αναλύσουμε τα αίτια τους, ενώ θα προβλέψουμε πιθανές εκβάσεις των πολιτικών επιλογών που ακολουθούνται. Θα αναλύσουμε ωστόσο στα πλαίσια της εργασίας αυτής τη μελλοντική πορεία χάραξης πολιτικής του οργανισμού και κατά πόσο αυτή δύναται να έχει θετικές εκβάσεις, με σημείο αναφοράς τα γεγονότα που έλαβαν χώρα το διάστημα 2020-2022 και τέθηκαν υπό συζήτηση στην 77^η Σύνοδο Κορυφής της Γενικής Συνέλευσης. Τέλος, βάση των γνώσεων μου και των θεωριών της δημόσιας διακυβέρνησης θα εναποθέσω την καλύτερη δυνατή ερμηνεία της πολιτικής που ακολουθείται και ακολουθήθηκε όλα αυτά τα χρόνια από την ίδρυση του οργανισμού μέχρι σήμερα και ολοκληρώνοντας θα καταθέσω τη δική μου άποψη για τη λειτουργία του¹.

¹ Πρόκειται για το κεντρικό νόημα της εργασίας.

UN: UNESCO, Security Council & Human Rights

ABSTRACT

The present thesis is refers to the role of the UN and, in particular, the UN Security Council and the UNESCO as well as the human rights for which the organisation is fighting. The Security Council aims to ensure peace though disarmament and the imposition of economic sanctions on Member States which are provocative. On the other hand, the specialised agency, UNESCO, which like the other specialised agencies, is coordinated by the UN Economic and Social Council, aims at the common cultural and educational development of the Member States and the communication between them through culture and science. Both of these UN bodies despite their different jurisdictions operate in such way as to preserve peace, promote human rights and eliminate hatred between States. Hence, in this thesis we will clarify what a human right is and how the consolidation of these rights will lead to a fairer world based on security and peace. Therefore, through the methodology of logical positivism, we will clarify the effectiveness of the UN and its individual agencies as well as its cooperation with the Member States of the Agency in achieving the policy objectives that they follow. We will also explain the phenomena, analyze their causes and anticipate possible outcomes of the political choices that have been made. Another topic that we are going to analyse is the future of policy-making of the Agency and whether it can have positive outcomes, with reference to the events that took place in 2020-2022 and those that were under discussion at the 77th UN General Assembly. Conclusively, on the basis of my knowledge and the theories of public governance, I will provide the best possible interpretation of the policy pursued over the years from UN establishment to date and conclude by presenting my own view of its operation.²

² Τη μετάφραση επιμελήθηκε η συμφοιτήτρια και πολύ καλή μου φίλη, η Μεταφράστρια & Διερμηνέας Λιβανού Καλλιόπη, απόφοιτος του τμήματος Ξένων Γλωσσών, Διερμηνείας & Μετάφρασης του Ιονίου Πανεπιστημίου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....σελ. 4	
1.1.1 ΟΡΓΑΝΑ Ο.Η.Ε.....σελ.: 8	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ «Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ, Η ΘΕΣΜΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ, Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ»	
2.1 ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ..... σελ.:13	
2.1.1 Το κλίμα των πρώτων συζητήσεων για τη δημιουργία του οργανισμού σελ.:13	
2.1.2 Οι τρεις σημαντικότερες διασκέψεις για τη δημιουργία του Ο.Η.Ε σελ.:15	
2.1.2.1 ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΟΥ DUMBARTON OAKS..... σελ.:15	
2.1.2.2 ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΓΙΑΛΤΑΣ..... σελ.:17	
2.1.2.3 ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΑΓΙΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ..... σελ.:21	
2.2 ΧΑΡΤΗΣ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ..... σελ.:22	
2.3 ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ..... σελ.:25	
2.3.1 ΣΚΟΠΟΙ Ο.Η.Ε..... σελ.:25	
2.3.2 ΑΡΧΕΣ Ο.Η.Ε..... σελ.:26	
2.4 ΘΕΣΜΙΚΗ ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΟΗΕ, Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ σελ.:27	
2.4.1 Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ..... σελ.:28	
2.4.1.1 Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ..... σελ.:38	
2.4.1.2 ΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ-ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΣΤΗΝ 77η ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ..... σελ.:40	
2.4.2 ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ..... σελ.:47	
2.4.3 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ..... σελ.:48	
2.4.4 ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ..... σελ.49	
2.4.5 ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ..... σελ.49	
2.4.6 ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΗΛΕΜΟΝΙΑΣ..... σελ.50	
2.4.7 ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ..... ..σελ.50	
2.5 ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ-17 ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ Ο.Η.Ε ΜΕΧΡΙ ΤΟ 2030.....σελ.50	

2.6 ΕΡΕΥΝΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΗΧΗΣΗ ΤΟΥ Ο.Η.Ε ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΜΕΣΩ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ-ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ.....	σελ.57
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: UNESCO.....	σελ. 66
3. 1 Ιστορία και σκοπός της UNESCO.....	σελ.66
3.2 ΔΟΜΗ ΤΗΣ UNESCO.....	σελ.67
3.3 ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ-ΒΑΛΙΖΟΥΜΕ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΨΗΦΙΟΠΟΙΗΣΗ.....	σελ.68
3.4 Η UNESCO ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.....	σελ.69
3.5 ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ UNESCO.....	σελ.71
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.....	σελ.80
4.1 Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.....	σελ.80
4.2 ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.....	σελ.81
4.3 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ.....	σελ.82
4.4 ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ – ΝΕΟ ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ	
4.4.1 Η θέση του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη λειτουργία του veto...σελ.82	
4.4.2 Νέο πλαίσιο στρατηγικών βιώσιμων λύσεων, τα υπάρχοντα προβλήματα, οι οικονομικοί πόροι.....σελ.83	
4.4.3 Ελεγχόμενη προμήθεια οπλικού εξοπλισμού- νέο πλαίσιο όσον αφορά τον αφοπλισμό.....σελ.84	
4.5 ΕΡΕΥΝΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.....	σελ.85
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ	
5.1 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ- ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ.....	σελ.102
5.2 Έννοια, Φύση και Ταξινόμηση των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων.....	σελ.105
5.3 ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ.....	σελ.106
5.3.1 Ευρωπαϊκό πλαίσιο προστασίας θεμελιωδών δικαιωμάτων.....	σελ.111
5.3.2 Πλαίσιο Θεμελιωδών δικαιωμάτων σε Ελλάδα και Ε.Ε.....	σελ.112
5.4 ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ.....	σελ.113
5.5 ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ.....	σελ.117
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	σελ.124
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	σελ.128

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Διανύοντας την εποχή της παγκοσμιοποίησης³, ο κάθε πολίτης οποιασδήποτε κρατικής οντότητας μπορεί να αντιληφθεί την αλληλεξάρτηση και την αλληλεπίδραση των θεσμών εντός επικράτειας του, αλλά και σε επίπεδο διεθνές. Η παγκόσμια σκακιέρα απαρτίζεται σε μικρό ή μεγάλο βαθμό, από ανοιχτές οικονομίες όπου αλληλοεπηρεάζονται και συμπληρώνουν η μία την άλλη. Παρατηρούμε έντονη κινητικότητα συντελεστών παραγωγής και κεφαλαίου όπου μεταλλάσσουν το οικονομικό και κοινωνικό ανάγλυφο. Ο μικρόκοσμος των αστών πλέον έχει επεκταθεί τόσο όπου καμία σχέση δεν έχει με αυτόν του μέσου πολίτη στην αρχή του Ψυχρού Πολέμου, του 20^{ου} αιώνα και προγενέστερων εποχών, όπως η βιομηχανική επανάσταση που έθεσαν τις βάσεις για την σημερινή πραγματικότητα (εδραίωση του κοινοβουλευτισμού, φιλελεύθερα και νέο-φιλελεύθερα μοντέλα ανάπτυξης). Υπάρχει επίσης μία ανθρωποκεντρική τάση, κατά την οποία τουλάχιστον στα ανεπτυγμένα κράτη, δίνουμε μεγαλύτερη έμφαση στην βελτίωση των συνθηκών ζωής και στην άνοδο του βιοτικού επιπέδου του κάθε πολίτη ξεχωριστά ανεξαρτήτως προέλευσης και κοινωνικής τάξης.

Στην εποχή μας επιδιώκουμε την κοινωνική ευημερία, είτε με την θέσπιση απαράβατων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, είτε μέσω της διατήρησης της ειρήνης και κυρίως μέσω της ανάδειξης του πολιτισμού και της εκπαίδευσης. Πλέον υπάρχει οικονομική στήριξη σε περιοχές του πλανήτη που σχετικά πρόσφατα απέκτησαν την ανεξαρτησία τους και δεν διαθέτουν ούτε τη γνώση ούτε τις απαραίτητες δομές για μία βιώσιμη ανάπτυξη. Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά κράτη που κινδυνεύουν με χρεοκοπία ή χρειάζονται

³ Η γνωστή θεωρία της Παγκοσμιοποίησης κατά την οποία γεγονότα που συμβαίνουν στην μία πλευρά του πλανήτη μπορεί να επηρεάσουν την άλλη. Το φαινόμενο αυτό έχει και οικονομικά αποτελέσματα καθώς επηρεάζει τις τιμές και κατ' επέκταση την νομισματική πολιτική. <https://www.ecb.europa.eu/home/search/review/html/globalisation.el.html>

επιπλέον στήριξη από ανεπτυγμένες οικονομίες. Είναι οφθαλμοφανές ότι οι πολιτισμικές και οικονομικές σχέσεις του 21^{ου} αιώνα καμία σχέση δεν έχουν με αυτές του μεσαίωνα που κυριαρχούσαν οι συγκρούσεις και οι επιδρομές παρά η συνεργασία και η επικοινωνία των εθνικών δομών για την επίτευξη κοινών στόχων. Με την εμφάνιση όμως της βιομηχανικής ανάπτυξης και διαφόρων θεωριών που ανέδειξαν τη λειτουργία του κράτους η κοσμοθεωρία άλλαξε. Έτσι λοιπόν η ανάγκη για συνεργασία των κρατών, η μεταξύ τους επικοινωνία και το ανθρωποκεντρικό πνεύμα δημιούργησαν τους διεθνείς οργανισμούς .

Κάνοντας μία ιστορική αναδρομή, θα καταλάβουμε ότι η ανάγκη επικοινωνίας και συνεργασίας μεταξύ των κρατών υπήρχε εξ αρχαιοτάτων χρόνων. Η πρώτη μορφή διεθνούς οργάνωσης ξεκίνησε από την εποχή των Αμφικτιονιών, σκοπός της οποίας ήταν η κοινή λατρεία και η διαφύλαξη του μαντείου των Δελφών, αργότερα όμως έλαβε πολιτική οικονομική και εμπορική διάσταση , ενώ στην πορεία η Κύρια Αμφικτιονία των Δελφών ανέλαβε και την προστασία των υπολοίπων. Οι Διεθνείς Οργανισμοί με τη μορφή που τους ξέρουμε σήμερα άρχισαν να δημιουργούνται μαζικά κατά τον 19^ο και 20^ο αιώνα λόγω των πολέμων αυτής της εποχής, της βιομηχανικής επανάστασης και του Ψυχρού πολέμου.

Αξίζει εδώ να σημειωθεί ότι προκάτοχος του Ο.Η.Ε ήταν η Κοινωνία των εθνών ένας διεθνής οργανισμός μεσοπολεμικού μορφώματος όπου ιδρύθηκε το 1919, αμέσως μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, στο Παρίσι ως αποτέλεσμα της Συνθήκης των Βερσαλλιών κατόπιν αμερικανικής πρωτοβουλίας και σημείωσε σταθμό στην εξέλιξη των διεθνών σχέσεων. Ήταν ο πρώτος οργανισμός παγκόσμιας απήχησης που θα αποτελούσε σημείο διασύνδεσης και συνεργασίας των κρατών προς μία κοινή γραμμή πλευσης. Επηρεασμένος και αυτός ο διεθνής οργανισμός από έναν ήδη παγκόσμιο πόλεμο, οι στόχοι του δεν παρέκκλιναν κατά πολύ από αυτούς του Ο.Η.Ε, καθώς περιλάμβαναν τον αποπλισμό, την πρόληψη του πολέμου μέσω της συλλογικής ασφάλειας, τη διευθέτηση των διαφορών μεταξύ των χωρών μέσω των διαπραγματεύσεων και της διπλωματίας και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής παγκοσμίως. Η φιλοσοφία της διπλωματίας του Συνδέσμου αποτέλεσε θεμελιώδη διαφορά στη σκέψη από αυτή που επικρατούσε τα προηγούμενα εκατό

χρόνια, ενώ είναι κάτι που συμπεριλαμβάνεται στη φιλοσοφία του Ο.Η.Ε μέχρι σήμερα⁴.

Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών είναι ένας από τους πιο σημαντικούς διεθνείς οργανισμούς, με δράσεις που καλύπτουν όλο το φάσμα των πτυχών της δημόσιας διακυβέρνησης και διεθνούς πολιτικής. Στις 26 Ιουνίου του 1945 για πρώτη φορά υπογράφηκε ο χάρτης των Ηνωμένων Εθνών, στον Άγιο Φραγκίσκο των ΗΠΑ, που τότε αριθμούσε 50 συνολικά αντιπροσωπίες χωρών. Σήμερα, την εποχή του κορονοϊού, και μετά από την παγκόσμια οικονομική ύφεση που ξεκίνησε το 2009, ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών μετρά 193 Κράτη-Μέλη, μετά την τελευταία προσχώρηση του Ν. Σουδάν το 2011.

Η σύσταση του ΟΗΕ πραγματοποιήθηκε κάτω από υπερβολικά δύσκολες για τις τότε κυβερνήσεις καταστάσεις, όπου παράλληλα απαιτούσαν μία συνεργασία των κυβερνήσεων σε οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο αλλά και για λόγους ασφαλείας και διατήρησης της ειρήνης. Ας μην ξεχνάμε ότι μιλάμε για μία εποχή κατά την οποία η λήξη του ολοκαυτώματος θα υποδέχονταν την χρόνια διαμάχη μεταξύ του κοινοβουλευτισμού και του υπαρκτού σοσιαλισμού που θα ολοκληρωθεί το 1989 με την διάσπαση της ΕΣΣΔ, μίας εκ των δύο μεγαλύτερων μαζί με τις ΗΠΑ δυνάμεων που αναδείχθηκαν από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Έτσι λοιπόν η δημιουργία ενός διεθνούς οργανισμού που θα παρείχε στρατιωτική ασφάλεια στα Κράτη-Μέλη του, θα εδραίωνε την επικοινωνία μεταξύ των λαών, θα επίλυε επικείμενα οικονομικά και αναπτυξιακά προβλήματα που πιθανόν να υπήρχαν, και θα βοηθούσε στην ανεξαρτησία περιοχών πρώην αποικιών (Ινδία, Νότιο Αφρική), ήταν απαραίτητη σε μία εποχή που η ανθρωπότητα αναζητούσε τις βάσεις της, την έννοια του ρόλου του κράτους, την ειρήνη και γενικότερα ένα καλύτερο αύριο. Σε αυτό ακριβώς το σημείο η ανάγκη για την θέσπιση θεσμών στους οποίους και θα υπάκουαν όλα τα κράτη μέλη, η δημιουργία ενός διεθνούς οργανισμού όπου θα λειτουργούσε σύμφωνα με τους κανόνες του διεθνές δικαίου, θα διέθετε αυτονομία, θα ασπάζονταν συγκεκριμένες αρχές, και θα

⁴ <https://popaganda.gr/newstrack/san-simera-koinonia-ton-ethnon/>

διέθετε προκαθορισμένους σκοπούς και ανεξάρτητη δομή, οδηγεί τελικά στην δημιουργία του ΟΗΕ⁵.

Η δημιουργία του ΟΗΕ βασίζονταν εξαρχής σε κάποιους σκοπούς, οι οποίοι ήταν οι κύριοι στόχοι εκείνης της εποχής έτσι ώστε να αποφευχθούν λάθη του παρελθόντος, και κατά συνέπεια η επανάληψη μίας ακόμη παγκόσμιας σύρραξης. Ο βασικότερος όμως σκοπός σύστασης του ΟΗΕ πέραν από την κοινωνικοοικονομική χροιά του, ήταν η διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας. Θα μπορούσε κανείς να πει και ότι όλες οι μεταγενέστερες ενέργειες του ΟΗΕ είχαν ως σκοπό προπάντων την διεθνή ασφάλεια; Από την άλλη όμως έχοντας μπροστά μας ένα υποτιθέμενο ιστορικό χρονοδιάγραμμα, διαπιστώνουμε ότι παρόλη την συνεχόμενη εμπλοκή του ΟΗΕ σε κάθε είδους πολιτισμικό, κοινωνικό, οικονομικό ή ανθρωπιστικό ζήτημα των κρατών μελών, είναι ακόμη και στον 21^ο αιώνα έντονο το φαινόμενο της προκλητικότητας ορισμένων κρατών ή το φαινόμενο των εμφυλίων πολέμων. Το ίδιο ισχύει όσον αφορά και τις υπόλοιπες δράσεις ανάμειξης του οργανισμού σε διεθνή ζητήματα όπως η παιδεία και ο πολιτισμός⁶.

Ενώ παρατηρούμε ένα πάρα πολύ συντονισμένο εκπαιδευτικό μοντέλο σε κάποιες χώρες σε άλλες βλέπουμε ακριβώς το αντίθετο, ενώ πολλές φορές συναντάμε και στην ίδια επικράτεια αυτό το φαινόμενο. Σε οικονομικό πάλι επίπεδο είναι πασιφανές ότι υπάρχει ένα τεράστιο χάσμα μεταξύ των ανεπτυγμένων και υπανάπτυκτων χωρών, αλλά είναι και πάρα πολύ έντονο το φαινόμενο δυαδικής οικονομίας⁷ το οποίο αφορά την ίδια επικράτεια (Κίνα, Ινδία). Και εδώ ερχόμαστε να απαντήσουμε στο άλλο ερώτημα: Είναι τελικά αποτελεσματική η δράση του ΟΗΕ; Και αν όχι αυτό συμβαίνει διότι η επίλυση τέτοιων ζητημάτων είναι ανέφικτη ή διότι οι διεθνείς οργανισμοί δρουν κατά το συμφέρον των δυνατότερων;

Τώρα όσον αφορά τις αρχές του ΟΗΕ, και αυτές όπως και οι σκοποί του συντάχθηκαν την εποχή μετά το ολοκαύτωμα, και ενδεχομένως να υποβόσκει μία υπερβολική αισιοδοξία και ενθουσιασμός. Όπως και να έχει και οι αρχές

⁵ Π.Νάσκου-Περάκη/Κ.Αντωνόπουλος/Μ.Σαρηγιαννίδης,2019 Διεθνείς Οργανισμοί, Β' Έκδοση, Εκδόσεις Σάκουλα, ΚΕΦ: Α, ΠΑΡ:1, σελ.: 108-116

⁶ Π.Νάσκου-Περάκη/Κ.Αντωνόπουλος/Μ.Σαρηγιαννίδης,2019 Διεθνείς Οργανισμοί, Β' Έκδοση, Εκδόσεις Σάκουλα, ΚΕΦ: Α, Παρ: 3 σελ.: 116-120

⁷ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ DUALISM

<https://www.eionet.europa.eu/gemet/el/concept/2364>

διακατέχονται από ένα αλτρουιστικό πνεύμα, παραβλέποντας την τάση των ανθρώπων για ευνοϊκότερη θέση (Δίλημμα του Φυλακισμένου), επομένως στην πράξη δεν μπόρεσαν να εφαρμοστούν επακριβώς και έμειναν απλώς ιδέες .

1.1 ΟΡΓΑΝΑ Ο.Η.Ε

Όσον αφορά τη δομή του ΟΗΕ, υπάρχουν 5 μόνιμα μέλη η Γαλλία, η Ρωσία, η ΗΠΑ, η Κίνα, η Βρετανία, και οι επίσημες γλώσσες του είναι οι γλώσσες αυτών συν την Ισπανική. Για την υλοποίηση των δράσεων του υπάρχουν 6 βασικά όργανα:

- Η Γενική συνέλευση στην οποία και συμμετέχουν όλα τα κράτη μέλη και είναι και το κύριο όργανο διαβουλεύσεων, διαθέτει επίσης 7 επιτροπές για την διεκπεραίωση των καθηκόντων της.

-Το Συμβούλιο Ασφαλείας όπου η συγκεκριμένη διπλωματική εργασία πραγματεύεται και θα το αναλύσουμε διεξοδικά στα πλαίσια αυτής. Πρόκειται για ένα όργανο εκτελεστικό και πολιτικό , επιφορτισμένο με τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας. Το συμβούλιο αποτελείται από 15 μέλη , από τα οποία τα 5 έχουν καθεστώς μόνιμου μέλους. Τα άλλα 10 είναι αιρετά και εκλέγονται κάθε 2 χρόνια από τη Γενική συνέλευση των Η.Ε.

-Το οικονομικό και κοινωνικό Συμβούλιο, όργανο περιορισμένης σύνθεσης, το οποίο συντονίζει το οικονομικό και κοινωνικό έργο του ΟΗΕ, και την ειδικευμένη οργάνωση UNESCO , μαζί με άλλες 6 οργανώσεις. Οι ειδικευμένες οργανώσεις αριθμούν στο σύνολο 7, για την διεκπεραίωση του έργου του συμβουλίου, το οποίο αποτελείται από 54 μέλη που εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση, με γεωγραφική κατανομή, και τα 5 μόνιμα μέλη του Συμβουλίου ασφαλείας. Πέραν από την UNESCO η οποία είναι η επιτροπή για την εκπαίδευση, την επιστήμη, και τον πολιτισμό, με σκοπό τα θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου, το σεβασμό, την ελευθερία και την δικαιοσύνη που θα την αναλύσουμε διεξοδικά παρακάτω, συντονίζει επίσης την εργασία των παρακάτω οργανώσεων :

- Η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (WHO)⁸
- Ο Όμιλος της Παγκόσμιας Τράπεζας (WB)⁹
- Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (IMF)¹⁰

⁸ World Health Organization

⁹ World Bank

¹⁰ International Monetary Fund

- Η Οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών για την Βιομηχανική Ανάπτυξη (UNIDO)¹¹.
- Ο Οργανισμός Τροφίμων & Γεωργίας (FAO)¹²
- Ο Διεθνής Οργανισμός Εργασίας (ILO)¹³

-Το Συμβούλιο Κηδεμονίας όπου μεριμνά για την ομαλή ανεξαρτησία των εδαφών που αποτελούσαν τμήματα πρώην αποικιών, και επιδιώκουν την ομαλή αυτοδιοίκηση τους. Το Συμβούλιο διοικείται από τα 5 μόνιμα μέλη του ΟΗΕ .

-Το διεθνές Δικαστήριο με έδρα του την Χάγη, που αποτελεί το κυριότερο δικαστικό όργανο του Οργανισμού, έχει γνωμοδοτικό ρόλο στα επικείμενα νομικά ζητήματα των κρατών, και εφαρμόζει τις διεθνείς συνθήκες. Αποτελείται από 15 δικαστές η θητεία των οποίων είναι εννεαετής.

-Η γενική γραμματεία όπου επιβλέπει την καθημερινή δραστηριότητα του Οργανισμού. Ηγείται αυτής ο Γενικός Γραμματέας που έχει πενταετή θητεία ο οποίος επίσης προεδρεύει και των υπολοίπων συμβουλίων του οργανισμού. Η Γενική Γραμματεία είναι υπεύθυνη για διάφορες μελέτες του οργανισμού, για τις διασκέψεις , τη διερμηνεία λόγων, και τη μετάφραση κειμένων στις επίσημες γλώσσες του ΟΗΕ¹⁴.

Τώρα λοιπόν που αναλύσαμε το πλάνο και ορίσαμε το πλαίσιο του αντικειμένου με το οποίο θα ασχοληθούμε πάμε να δούμε στην πράξη , την πορεία της εργασίας.

¹¹ United Nations Industrial Development Organization

¹² Food and Agricultural Organization

¹³ International Labour Organization

¹⁴ Παπαηλίας Θ.,2016, Εισαγωγή Στην Δημόσια Διακυβέρνηση, Μέρος Γ: Διεθνής Οργανισμοί, σελ. 1-8

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2:

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ «Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ, Η ΘΕΣΜΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ, Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ»

2.1 ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ

2.1.1 Το κλίμα των πρώτων συζητήσεων για τη δημιουργία του οργανισμού

2.1.2 Οι τρεις σημαντικότερες διασκέψεις για τη δημιουργία του Ο.Η.Ε

2.1.2.1 ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΟΥ DUMBARTON OAKS

2.1.2.2 ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΓΙΑΛΤΑΣ

2.1.2.3 ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΑΓΙΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ

2.2 ΧΑΡΤΗΣ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

2.3 ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

2.3.1 ΣΚΟΠΟΙ Ο.Η.Ε

2.3.2 ΑΡΧΕΣ Ο.Η.Ε

2.4 ΘΕΣΜΙΚΗ ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΟΗΕ, Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

2.4.1 Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

2.4.1.1 Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ

2.4.1.2 ΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ-ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΣΤΗΝ 77^η ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

2.4.2 ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

2.4.3 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

2.4.4 ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

2.4.5 ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΗΔΕΜΟΝΙΩΝ

2.4.6 ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

2.5 ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ-17 ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ Ο.Η.Ε ΜΕΧΡΙ ΤΟ 2030

2.6 ΕΡΕΥΝΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΗΧΗΣΗ ΤΟΥ Ο.Η.Ε ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΜΕΣΩ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ- ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ «Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ, Η ΘΕΣΜΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ, Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ «Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ, Η ΘΕΣΜΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ, Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ»

2.1 ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ

2.1.1 Το κλίμα των πρώτων συζητήσεων για τη δημιουργία του οργανισμού

Οι συζητήσεις για την δημιουργία ενός παγκόσμιου οργανισμού όπου θα απέτρεπε την οποιαδήποτε πολεμική σύγκρουση και θα εξασφάλιζε την παγκόσμια ειρήνη άρχισε στα μέσα του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, μία περίοδο όπου το ολοκαύτωμα βρίσκονταν σε έξαρση και η ανθρωπότητα επιζητούσε διαφυγή από την μακροχρόνια αυτή λαίλαπα στην οποία εισήλθε. Οι περισσότεροι ωστόσο θεώρησαν ότι θα ήταν βραχύτερη . Η πρώτη συζήτηση για την δημιουργία ενός θεσμού όπου θα περιφρουρούσε την εύρυθμη συμβίωση της υφελίου, πραγματοποιήθηκε από τις δυνάμεις της ANTANT στις 12 Ιουνίου του 1941 στη διάσκεψη του Λονδίνου και αμέσως μετά τον Αύγουστο του ίδιου έτους, ο Πρόεδρος των Η.Π.Α Ρούσβελτ μαζί με τον Πρωθυπουργό της Βρετανίας Τσώρτσιλ συνέταξαν κοινή δήλωση, εν ονόματι «**Χάρτης του Ατλαντικού**», σε ένα πλοίο στον Ατλαντικό, σύμφωνα με την οποία ορίστηκαν οι βασικές αρχές του κοινού αυτού θεσμού που θα δημιουργούνταν με το πέρας του πολέμου.

Το επόμενο βήμα προς την υλοποίηση του οργανισμού ήταν η διάσκεψη της Ουάσιγκτον την 1^η Ιανουαρίου του 1942 στην οποία προσκλήθηκαν 26 συμαχόμενα κράτη μεταξύ αυτών και η Σοβιετική Ένωση, στην οποία υπογράφηκε η Διακήρυξη των Ηνωμένων εθνών όπου έδωσε το όνομα της στον οργανισμό. Στις 30 Οκτωβρίου του 1943 και ενώ ο πόλεμος συνεχιζόταν, οι υπουργοί εξωτερικών των τεσσάρων ιδρυτικών μελών του Οργανισμού, της Σ.Ε, της Κίνας, της Βρετανίας, και των Η.Π.Α παρευρέθηκαν στην σύνοδο της Μόσχας και συμφώνησαν στην δημιουργία Διοικητικού Οργανισμού όπου θα διαφύλασσε την ειρήνη, ενώ τον Νοέμβριο του 1943 έγινε συζήτηση με θέμα την εκπόνηση ενός εμπεριστατωμένου σχεδίου μεταπολεμικής συμφωνίας για την διεθνή ασφάλεια.

Το ερώτημα που ανακύπτει εδώ λοιπόν είναι αν όντως η δημιουργία αυτού του οργανισμού απέβλεπε στην διαφύλαξη της ειρήνης ή εξυπηρετούσε αντικρουόμενα πολιτικά και στρατιωτικά συμφέροντα ; Παρόλο που υπήρξε πολεμική προπαγάνδα για τις εχθροπραξίες του πολέμου, οι ίδιες οι δυνάμεις της ANTANT όπου μάχονταν εξίσου τις δυνάμεις του άξονα, οραματίζονταν έναν θεσμό όπου θα επέλυε τα διακρατικά ζητήματα των χωρών και θα αποκαθιστούσε την ειρήνη. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι μία τέτοια πολεμική σύρραξη, η οποία αποδεκάτισε την παγκόσμια κοινότητα παρακίνησε τις κυβερνήσεις σε μία νέα πολιτική που θα μπορούσε να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων που πλέον επιζητούσαν διακαώς τη λήξη του πολέμου και την όσο το δυνατόν γρηγορότερη θεμελίωση της ειρήνης.

Ας μην ξεχνάμε λοιπόν ότι μεγάλες νικήτριες της πολεμικής αυτής αναμέτρησης αναδείχθηκαν η Αμερική όπου στα τέλη του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου ήλεγχε το 30 τοις 100 του Παγκόσμιου Πλούτου και η Σοβιετική Ένωση η οποία έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στα δρώμενα του πολέμου , 2 κράτη μόνιμα μέλη του ΟΗΕ μέχρι και σήμερα, και οι 2 κεντρικοί πρωταγωνιστές του Ψυχρού πολέμου, 2 αναδυόμενες υπερδυνάμεις από τον ίδιο τον πόλεμο, είχαν την πρωτοκαθεδρία στις συζητήσεις για έναν οργανισμό όπου θα αποκαθιστούσε την τάξη. Ενώ λοιπόν τα συμαχόμενα κράτη ευαγγελίζονταν την ειρήνη, την ίδια στιγμή φαίνονται να εμπλέκονται σε εστίες εχθροπραξιών. Ήταν λοιπόν η δημιουργία του ΟΗΕ μία λύση για την διαφύλαξη της ειρήνης ή ένα διπλωματικό μέσσο για την προώθηση πολιτικών συμφερόντων που θα επαναπροσδιόριζαν τις δυνάμεις ισχύος στο μεταπολεμικό κόσμο ; Σίγουρα όμως από ότι αποδείχθηκε είχε μεγάλη επιρροή.

Ως και τον Μάρτιο του 1945 υπέγραψαν τη Διακήρυξη αυτή 21 ακόμη κράτη, μία διακήρυξη η οποία μεταξύ άλλων εκτός από τις αρχές και τους σκοπούς για τους οποίους δεσμεύονταν έπρεπε να καθορίσει και την οργάνωση της μελλοντικής της συνεργασίας. Υπήρχαν ωστόσο δύο επικρατούσες προτάσεις οργάνωσης: η Βρετανική η οποία υποστήριζε την ύπαρξη περιφερειακών Συμβουλίων και η Αμερικάνικη όπου πρότεινε την ύπαρξη μίας Παγκόσμιας

εμβέλειας Οργάνωσης όπου θα είχε την ευθύνη για την διατήρηση της ειρήνης. Η πρόταση που επικράτησε τελικά ήταν η Αμερικάνικη.¹⁵

2.1.2 Οι τρεις σημαντικότερες διασκέψεις για τη δημιουργία του Ο.Η.Ε

2.1.2.1 ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΟΥ DUMBARTON OAKS

Στη Διάσκεψη του Dumbarton Oaks καθορίστηκαν οι βασικές αρχές του οργανισμού, όπως και η θεσμική δομή του. Ήταν εκείνη η διάσκεψη όπου οι σύμμαχοι-αντιπροσωπίες των μεγάλων τεσσάρων δυνάμεων, συμφώνησαν σε ένα Διεθνή Οργανισμό όπου θα περιφρουρούσε την ειρήνη. Αυτή η διάσκεψη, η οποία πραγματοποιήθηκε στην Ουάσιγκτον αποτέλεσε το πρώτο ολοκληρωμένο σχέδιο του Ο.Η.Ε και έθεσε τα θεμέλια για τη δημιουργία του χάρτη.

Είναι λοιπόν απαραίτητο να αναλύσουμε εις βάθος τα πρακτικά και τη θεματολογία αυτής της διάσκεψης έτσι ώστε να κατανοήσουμε πολλές από τις πτυχές του οργανισμού και την εξασφάλιση της μακροζωίας του. Ωστόσο θα ήταν παράληψη μας να μην αναφέρουμε την προέλευση αυτής της ιδέας όπως και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες εκκολάφθηκε. Το συνέδριο αυτό λοιπόν, συγκλήθηκε το διάστημα μεταξύ της 21ης Αυγούστου 1944 έως και την 7η Οκτωβρίου 1944 στο κτήμα Dumbarton Oaks (ιστορικό κτήμα της Ουάσιγκτον ως οικία του πρώην Αμερικανού διπλωμάτη, Robert Woods Bliss την περίοδο 1875–1962 και της συζύγου του) στην Ουάσιγκτον, από όπου προέρχεται και το όνομα του. Πρωτεργάτες του Συνεδρίου ήταν οι εκπρόσωποι των τεσσάρων μεγάλων δυνάμεων της εποχής κατά την οποία διεξήχθη το συνέδριο, των Η.Π.Α, της Ρωσίας(Τότε Σοβιετικής Ένωσης), της Κινεζικής Δημοκρατίας και του Ηνωμένου Βασιλείου, οι οποίες πρώτη εξέφρασαν καινοτόμες για την εποχή ιδέες όσον αφορά το μέλλον της ανθρωπότητας. Αρχικά, Το Dumbarton Oaks Conference ή, πιο επίσημα, το Washington Conversations on International Peace and Security Organisation αποτελεί ένα διεθνής εμβέλειας συνέδριο και βασικό στάδιο για την δόμηση των Η.Ε, κατά το οποίο κατατέθηκαν προτάσεις για την ίδρυση ενός

¹⁵ Π.Νάσκου-Περάκη/Κ.Αντωνόπουλος/Μ.Σαρηγιαννίδης,2019 Διεθνείς Οργανισμοί, Β' Έκδοση, Εκδόσεις Σάκουλα, ΚΕΦ:1,Παρ:1, σελ.:111

γενικού διεθνή οργανισμού ενώ εξετάστηκαν από αντιπροσώπους όλου του κόσμου οι αρχές σύμφωνα με τις οποίες θα λειτουργούσε. Οι τέσσερις κύριες αντιπροσωπίες έθεσαν για πρώτη φορά σε εφαρμογή την παράγραφο 4 της Διακήρυξης της Μόσχας του 1943, όπου αναγνώριζε την ανάγκη ύπαρξης ενός διεθνούς οργανισμού που θα αντικαθιστούσε την Κοινωνία των Εθνών. Κατέθεσαν ωστόσο προτάσεις αναφορικά με την ανάγκη ίδρυσης ενός οργανισμού που θα εξασφάλιζε την παγκόσμια ειρήνη μέσω της επικοινωνίας των κρατών με τη συμμετοχή του σε αυτόν και ένα γενικότερο αίσθημα ασφάλειας σε όλο τον κόσμο, βασισμένο στις αρχές και τους σκοπούς του οργανισμού.

Εν συνεχεία, αναφορικά με τον τρόπο διεξαγωγής του συνεδρίου αυτό συντελέστη σε 2 φάσεις, δεδομένου των ενδοιασμών εκ μέρους της Σοβιετικής Ένωσης να συναντήσουν τους εκπροσώπους της Κινεζικής Δημοκρατίας απευθείας. Έτσι λοιπόν η πρώτη φάση εκπονήθηκε μεταξύ 21 Αυγούστου και 28 Σεπτεμβρίου, με συμμετέχοντες τις τρεις από τις τέσσερις υπερδυνάμεις εξαιρουμένης της Κίνας ενώ η δεύτερη το διάστημα μεταξύ 29 Σεπτεμβρίου και 7 Οκτωβρίου, ημέρα λήξης του Συνεδρίου. Η θεματολογία των διαβουλεύσεων ωστόσο ήταν ομοιόμορφη, καθώς και στις δύο φάσεις αναπτύχθηκαν και εξετάστηκαν τα προαναφερθέντα ζητήματα.

Συνοψίζοντας λοιπόν η διάσκεψη του Dumbarton Oaks αποτέλεσε το πρώτο βήμα για την ίδρυση των Η.Ε. Το πρώτο ίσως εναρκτήριο βήμα για την υλοποίηση του οράματος ενός μελλοντικού κόσμου που επισφραγίζονταν με τη δημιουργία ενός διεθνή οργανισμού που επρόκειτο να επωμίζονταν τη συνεργασία των εθνών ή τουλάχιστον των φιλικά προσκείμενων στις αρχές και τους σκοπούς των πρωτεργατών αυτού. Τα κράτη που θα υπάγονταν σε αυτόν τον οργανισμό, προ απαιτούνταν να είχαν δημοκρατική διακυβέρνηση όπου θα ευθυγραμμίζονταν με τις αρχές και τους σκοπούς του Οργανισμού. Θα έπρεπε δηλαδή να κυβερνούσαν σύμφωνα με μία πολιτική που θα κατευθύνονταν προς την πραγμάτωση των στόχων που έθεσε ο Οργανισμός, συμπεριλαμβανομένων της αποκατάστασης της κανονικότητας με στόχο την συνεχή πρόοδο, της εξομάλυνσης των σχέσεων των

κρατών και της εξάλειψης του μίσους και της ιμπεριαλιστικής προπαγάνδας, βασική αιτία του ολοκαυτώματος.¹⁶

Το βασικότερο όλων όμως, είναι ότι για πρώτη φορά υπήρξε στην ατζέντα των διαβουλεύσεων για τα καθήκοντα του οργανισμού και τέθηκε υπό συζήτηση η ανάγκη οικονομικής συνεργασίας των κρατών με θεσμούς όπως το Δ.Ν.Τ και η δημιουργία του αυτού. Η δημιουργία του Δ.Ν.Τ που στο μέλλον συγχωνεύτηκε ως οργανωτική επιτροπή υπαγόμενη στο κοινωνικό και οικονομικό συμβούλιο του Ο.Η.Ε, ίσως να ήταν και η καταλυτική αιτία για την απελευθέρωση των κολαστηρίων που λειτουργούσαν ως στρατόπεδα συγκέντρωσης κατά τη διάρκεια του πολέμου, δεδομένου ότι η Γερμανική Κυβέρνηση αναλογίστηκε τις αποζημιώσεις που θα έδινε στους πληγέντες. Έτσι λοιπόν παρόλο που η συζητήσεις για μελλοντική διακρατική συνεργασία ξεκίνησαν ήδη από το 41 με συνεχόμενα συνέδρια των δυνάμεων της Ανταντ (π.χ Συνέδριο της Τεχεράνης, που προμηνύει τη διάσκεψη της Γιάλτας) η ιδέα ίδρυσης ενός τέτοιου οργανισμού που θα κατεύθυνε την πολιτική όλων των υπαγόμενων σε αυτόν κρατικών κυβερνήσεων και σχεδόν θα δημιουργούσε ένα παγκόσμιο σύνταγμα, για πρώτη φορά διαμορφώθηκε σε αυτό το συνέδριο.¹⁷

Η Διάσκεψη αυτή όμως άφησε άλυτα 2 μεγάλα ζητήματα, αυτό των ιδρυτικών μελών του οργανισμού και τη διαδικασία ψηφοφορίας του Συμβουλίου για τη λήψη αποφάσεων, τα οποία έλαβαν τελεσίδικη απόφαση κατά τη διάρκεια της μετέπειτα Διάσκεψης της Γιάλτας. Ωστόσο η γενικότερη δομή του Ο.Η.Ε δεν είχε καθιερωθεί ακόμα διεξοδικά κάτι που έγινε στις επόμενες διασκέψεις που θα αναλύσουμε και αποτελούν ορόσημα για την πορεία του Ο.Η.Ε.¹⁸

¹⁶ Π.Νάσκου-Περάκη,2011,Το Δίκαιο Των Διεθνών Οργανισμών, Πέμπτη Έκδοση, Εκδόσεις Αντ.Ν.Σάκουλα, Κεφ. 1 Παρ.1.1 σελ. 111-112

¹⁷<https://www.maxmag.gr/politismos/koinonia/diaskepsi-tis-gialtas-1945-i-deyteri-synantisi-ton-quot-trion-megalon-quot/>

¹⁸ Π.Νάσκου-Περάκη,2011,Το Δίκαιο Των Διεθνών Οργανισμών, Πέμπτη Έκδοση, Εκδόσεις Αντ.Ν.Σάκουλα, Κεφ. 1 Παρ.1.1 σελ. 111-112
<https://www.sansimera.gr/articles/950>

2.1.2.2 ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΓΙΑΛΤΑΣ

Η Διάσκεψη της Γιάλτας πραγματοποιήθηκε το διάστημα μεταξύ 4-11 Φεβρουαρίου 1945 στη Γιάλτα της Κριμαίας , μεταξύ Ρούσβελτ, Τσώρτσιλ και Στάλιν. Σκοπός αυτής ήταν αρχικά να επιλυθούν τα ζητήματα που άφησε ανοιχτά η Διάσκεψη του Dumbarton Oaks. Στην ατζέντα της διάσκεψης συμπεριλήφθηκαν πολλά θέματα λειτουργίας του οργανισμού όπως ήταν το δικαίωμα της αρνησικυρίας, το οποίο συμφωνήθηκε να αποτελεί προνόμιο των ιδρυτικών μελών , ζητήματα που αφορούσαν τα ανθρώπινα δικαιώματα ενώ οδήγησε στη δημιουργία του Συμβουλίου των Κηδεμονιών για πρόσφατα ανεξαρτητοποιημένα εδάφη μέλη πρώην αποικιών. Οριστικέ ωστόσο η τελευταία διάσκεψη για την υιοθέτηση του Χάρτη του Ο.Η.Ε ενώ επιλύθηκαν πολύ σημαντικά ζητήματα που αφορούσαν το μεταπολεμικό κόσμο. Ζητήματα που αναλύονται παρακάτω και έπαιξαν πολύ σημαντικό ρόλο στην παγκόσμια οικονομία κατά τη διάρκεια του Ψυχρού πολέμου. Προϋποθέσεις δηλαδή που έπρεπε να διευκρινιστούν πριν τη λήξη του πολέμου έτσι ώστε να πετύχει η δημιουργία του Οργανισμού έτσι όπως ήθελαν οι τρεις μεγάλοι ηγέτες.

Η διάσκεψη της Γιάλτας λογίζεται από αρκετούς κατά καιρούς ως θεμελιώδης παράγοντας της αναμόρφωσης του μεταπολεμικού κόσμου ενώ πολύ υποστηρίζουν ότι όρισε τους προνομιούχους αυτού, μη έχοντας υπ' όψη τις μετέπειτα παγκόσμιες εξελίξεις και την τροπή των γεγονότων κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου. Μία από τις υφιστάμενες ιστορικές εκδοχές για το τι πραγματικά καθορίστηκε στη διάσκεψη αποτέλεσε η φήμη ότι η Γιάλτα παρέδωσε στο τότε σοβιετικό καθεστώς 100 εκατομμύρια Ευρωπαίους, κάτι που προκύπτει από τον επικείμενο αστικό μύθο περί διαχωρισμού των σφαιρών επιρροής, Σοβιετικής Ένωσης από τη μία, Μεγάλης Βρετανίας - Η.Π.Α από την άλλη, η λεγόμενη Συμφωνία των ποσοστών.

Απαραίτητη προϋπόθεση για να καταλήξουμε σε ένα ορθά δομημένο συμπέρασμα είναι να διαλευκάνουμε τα τότε(περίοδο Διάσκεψης της Γιάλτας) και μετέπειτα (Πρώτη φάση ψυχρού πολέμου) δρώμενα. Η κατάσταση λοιπόν συνοπτικά είχε ως εξής: η τότε Σοβιετική Ένωση η οποία ήδη από το 1917 λόγω της ήττας της στον Α' Παγκόσμιο πόλεμο οδηγήθηκε στην πρώτη οργανωμένη Σοσιαλιστική επανάσταση που ανέτρεψε το τότε πολίτευμα και μετέτρεψε την

αυτοκρατορία σε Σοσιαλιστικό κράτος, βρίσκονταν σε πλήρη στρατιωτική ευθυγράμμιση με της συμμαχικές δυνάμεις της Δύσης καθώς μάχονταν από κοινού τις δυνάμεις του άξονα. Με το πέρας του πολέμου ξεκινά ο Ψυχρός Πόλεμος, ο οποίος βρίσκει τους πρώην συμμάχους σε αντίπαλα στρατόπεδα. Η Π.Σ.Σ.Ε η οποία κρατούσε τη σφαίρα επιρροής του υπαρκτού σοσιαλισμού και οι Η.Π.Α όπου προωθούσαν τον οικονομικό επεκτατισμό με οικονομικά κονδύλια ανάκαμψης που προϋπέθεταν την ανάπτυξη οικονομικών μοντέλων νεοφιλελευθερισμού σε χώρες της Ευρώπης κατά το Αμερικανικό πρότυπο. Ένα τέτοιο πρόγραμμα ήταν το Σχέδιο Μάρσαλ που προορίζονταν για τις Ευρωπαϊκές οικονομίες και το δόγμα Τρούμαν που δημιουργήθηκε για την αποτροπή του Κουμμουνισμού σε Ελλάδα και Τουρκία. Μιλάμε δηλαδή για έναν διεθνή ανταγωνισμό μεταξύ Π.Σ.Σ.Ε και Η.Π.Α με ιδεολογικό, οικονομικό και κοινωνικό περιεχόμενο, όπου βασίζονταν σε συμμαχίες των δύο υπερδυνάμεων. Γιατί όμως σε μία εποχή όπου επιδίωκαν την παγκόσμια ειρήνη, υπήρχε τόσο έντονα το φαινόμενο της συσπείρωσης των κρατών είτε μέσω οικονομικών είτε μέσω στρατιωτικών συμφώνων; Θα μπορούσε λοιπόν να πει κανείς ότι οι τότε ηγεσίες επικεντρώνονταν περισσότερο στο να αυξήσουν τις δυνάμεις τους παρά στην επικράτηση της ειρήνης που πρέσβευε ο Ο.Η.Ε. Άρα το ζητούμενο της κάθε κυβέρνησης εκείνη την περίοδο δεν ήταν ακριβώς η ειρηνική συνύπαρξη και η ασφάλεια των πολιτών αλλά η αύξηση του εθνικού κύρους και η θέση τους στην παγκόσμια σκακιέρα που θα παράτεινε την παραμονή τους στην εξουσία.

Τι πραγματικά συνέβη όμως κατά τη διάσκεψη η οποία επισφράγισε το τελεσίδικο γεγονός της δημιουργίας του Ο.Η.Ε; Η Διάσκεψη έλαβε χώρα το Φεβρουάριο του 1945 με στόχο τη διαρκή Παγκόσμια ειρήνη και πρωτεργάτες αυτής ήταν οι τρεις ηγέτες, ο Αμερικανός πρόεδρος Φραγκλίνος Ρούσβελτ, ο Σοβιετικός πρωθυπουργός Ιωσήφ Στάλιν και ο Βρετανός πρωθυπουργός Ουίνστον Τσόρτσιλ, οι οποίοι συναντώνται στη Γιάλτα της Κριμαίας. Τα θέματα στην ατζέντα ήταν πολλά πέρα από την ίδρυση του Παγκόσμιου οργανισμού (Ο.Η.Ε). Μεγάλης προτεραιότητας θέματα ήταν η εποπτεία της Γερμανίας, η ίδρυση μιας ευρωπαϊκής επιτροπής που θα εγγυάτο την ασφάλεια στο μεταβατικό διάστημα, το θέμα της Πολωνίας, η Διασυμμαχική Επιτροπή Ελέγχου σε Ρουμανία, Βουλγαρία και Ουγγαρία, περιοχές που αργότερα προσαρτήθηκαν στις χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού οι πολεμικές επιχειρήσεις στον Ειρηνικό και οι σχέσεις με Ιαπωνία

και Κίνα. Αρχή όλων, η ολοκληρωτική ήττα των χιτλερικών στρατευμάτων, η άνευ όρων παράδοση της ναζιστικής Γερμανίας και η μεταπολεμική διαίρεσή της. Στις συζητήσεις ωστόσο περιέχονταν θέματα προσάρτησης εδαφών στη Σοβιετική Ένωση που ανήκαν στα εδάφη αντίπαλων χωρών μετά την εισαγωγή της στον πόλεμο κατά της Ιαπωνίας (π.χ νησιά Κουρίλες και τη Νότια Σαχαλίνη, που, το 1904, περιήλθαν στην κυριότητα της Ιαπωνίας.) και ο έλεγχος διεθνών μεταφορικών μέσων (τα δικαιώματα ελέγχου των σιδηροδρομικών και ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών στη Μαντζουρία, την οποία επίσης είχε χάσει, ενώ η περιοχή παραμένει στην κυριότητα της Κίνας).

Η διάσκεψη της Γιάλτας είχε διττή σημασία. Αφενός η διαμόρφωση του μεταπολεμικού κόσμου και αφετέρου η πλήρης αποσύνθεση του Γερμανικού милитарισμού και ο ορισμός των Γερμανικών αποζημιώσεων ήταν τα θέματα στο επίκεντρο της Διάσκεψης. Έπρεπε ωστόσο να απελευθερωθεί πλήρως η Ευρώπη από τα γερμανικά στρατεύματα και να λήξει ο πόλεμος έτσι ώστε να προχωρήσουν στα μεταπολεμικά σχέδια. Χώρες όπως Κίνα, Πολωνία, Γαλλία, Ιαπωνία κλήθηκαν να αποφασίσουν για αυτές τις συμφωνίες. Εκεί επικυρώθηκαν γεγονότα και προϋπάρχουσες αποφάσεις.

Οι συζητήσεις περί σχηματισμού του νέου κόσμου ήταν πολλές και εκεί ακριβώς ενάγεται και η θεωρία των ποσοστών. Σύμφωνα με αυτόν τον επικείμενο μύθο σε ένα χαρτί ο Τσόρτσιλ προτείνει στον Στάλιν να έχει η ΕΣΣΔ το 90% της κυριαρχίας στη Ρουμανία, το 75% της Βουλγαρίας, το 50% της Γιουγκοσλαβίας και της Ουγγαρίας και η Μεγάλη Βρετανία το 90% στην Ελλάδα.

«Το έγγραφο σε μισό φύλλο χαρτί. Το προώθησα στον Στάλιν.».

Κατά την θεωρία των ποσοστών ο Βρετανός ηγέτης θέλοντας να εξασφαλίσει τα συμφέροντα της χώρας του στη Μεσόγειο και ενώ έβλεπε την πορεία των σοβιετικών στρατευμάτων στα Βαλκάνια, πρότεινε στον Στάλιν τον παραπάνω διαμελισμό σύμφωνα με τα παραπάνω ποσοστά. Ο Σοβιετικός ηγέτης επέστρεψε το χαρτί με αποτυπωμένους τους ενδοιασμούς του ενώ στην πορεία έκαψαν το χαρτί διότι θα υπήρχαν αναταραχές αν κοινοποιούνταν ότι το μέλλον του κόσμου κρίθηκε σε ένα φύλλο χαρτί. Τα γεγονότα αυτά προκύπτουν από τη μαρτυρία του ίδιου του Βρετανού ηγέτη που βρίσκονται στα Βρετανικά αρχεία. Ωστόσο το πρόχειρο αυτό σημείωμα, με τη λίστα κρατών και των επ' αυτών ποσοστών

επιρροής Δύσης – Σοβιετικής Ένωσης, αποτελεί το μοναδικό «τεκμήριο» μιας προκαταρκτικής επί της ουσίας συμφωνίας, ενός προσωρινού «υπομνήματος» όπως το θεωρούσε ο Τσόρτσιλ, με σκοπό το διαμελισμό των τμημάτων επιρροής των Συμμάχων και της νέας γεωπολιτικής πραγματικότητας. Κάτι τέτοιο όμως δεν γνωρίζουμε κατά πόσο αληθεύει και αν πράγματι έλαβε χώρα μία τέτοια συζήτηση, το σίγουρο όμως είναι ότι στη διάσκεψη της Γιάλτας δεν επικυρώθηκε κανένας διαχωρισμός κρατών. Μολαταύτα διαμοίρασαν την περιοχή των Βαλκανίων έτσι ώστε να μην υπάρχουν επικαλύψεις επιχειρησιακών δραστηριοτήτων, όμως και οι δύο ηγέτες γνώριζαν πως με τις μονογραφές τους σφράγιζαν τη μεταπολεμική μοίρα αυτών των χωρών. Ωστόσο ο Φρανγκλίνος Ρούσβελτ ο τότε πρόεδρος των Η.Π.Α δεν γνώριζε για αυτό το διαχωρισμό.¹⁹

Για να συνοψίσουμε λοιπόν η Διάσκεψη της Γιάλτας δεν ήρθε για να μοιράσει τον κόσμο όπως πιστεύεται. Η Διάσκεψη ήρθε να επιλύσει τρία βασικά ζητήματα για την μετέπειτα πορεία της ανθρωπότητας που έπρεπε να λυθούν πριν τη λήξη του πολέμου έτσι ώστε να μην υπάρχουν πισωγυρίσματα. Το πρώτο αφορούσε την Γερμανία. Δηλαδή ο έλεγχος της, ο περιορισμός του εθνικισμού και οι αποζημιώσεις της στον υπόλοιπο κόσμο. Αποφασίστηκε λοιπόν ο διαμοιρασμός της σε ζώνες κατοχής. Το δεύτερο αφορούσε το μέλλον της Πολωνίας ένα βαθιά αντικομμουνιστικό και καθολικό κράτος όπου παρόλο τις διαφωνίες του Τσόρτσιλ και του Ρούσβελτ προσχώρησε στη Σοβιετική σφαίρα επιρροής διότι ο Στάλιν δεν ήταν διατεθειμένος να δεχθεί στα δυτικά σύνορα της Σοβιετικής Ένωσης ότι θα υπάρχει ένα μη φιλικό κράτος. Τέλος το τρίτο αφορούσε τις διαμάχες στον ειρηνικό που έκαιγαν τις ΗΠΑ γιατί η σκληρή αντίσταση των Ιαπώνων προκαλούσε μεγάλες απώλειες στα αμερικανικά στρατεύματα. Για το λόγο αυτό έπεισε τον Στάλιν με ανταλλάγματα να μπει στον πόλεμο²⁰.

2.1.2.3 ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΑΓΙΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ

¹⁹ <https://www.ertnews.gr/roi-idiseon/i-diaskepsi-tis-gialtas/>

²⁰ www.ertnews.gr/roi-idiseon/i-diaskepsi-tis-gialtas/
http://ebooks.edu.gr/ebooks/v/html/8547/5204/Istoria_G-Gymnasiou_html-empl/index11_51.html
<https://www.kathimerini.gr/opinion/561263755/i-parexigimeni-gialta/>
<https://frapress.gr/2018/10/neofilelytherismos-4-arches-kai-mia-diapistosi-gia-na-ton-katalaveis/>

Η Διάσκεψη του Αγίου Φραγκίσκου είχε ως πρωταρχικό σκοπό την οριστικοποίηση του Χάρτη του Ο.Η.Ε και την επίλυση ορισμένων επικείμενων θεμάτων που προέκυψαν κατά τη διάρκεια των προηγούμενων διασκέψεων για την τελική δημιουργία του οργανισμού. Σε αυτή τη Διάσκεψη συμμετείχε και η Γαλλία ως μεγάλη δύναμη, και έτσι αναδείχθηκαν τα 5 ιδρυτικά μέλη που υπάρχουν μέχρι και το 2022 (*ΓΑΛΛΙΑ, Η.Π.Α, ΡΩΣΙΑ {Σοβιετική Ένωση ως και την πτώση της το 1989}, ΚΙΝΑ, ΒΡΕΤΑΝΙΑ*). Η Διάσκεψη λοιπόν του Αγ. Φραγκίσκου διήρκεσε, από τις 25 Απριλίου του 1945 ως τις 26 Ιουνίου του ίδιου έτους, συνολικά 2 μήνες και μία μέρα. Κατά τη διάρκεια της διασκέψεως συζητήθηκαν πολλά θέματα που κάποια απορρίφθηκαν ενώ άλλα υιοθετήθηκαν όπως η ονομασία του οργανισμού σε Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, πρόταση Ρούσβελτ. Τα πιο επικρατέστερα θέματα της ατζέντας ήταν το δικαίωμα της αρνησικυρίας (veto), που ως τότε είχε αποφασιστεί να αποτελεί προνόμιο μόνο των ιδρυτικών- μόνιμων μελών στο Συμβούλιο Ασφαλείας, αυτό αποφασίστηκε και στη Διάσκεψη και ισχύει μέχρι και το 2022 (Για να παρθεί μία απόφαση του Συμβουλίου χρειάζεται 9 θετικές ψήφους από την αντιπροσωπεία των 15 μελών , έκτος αν ένα μέλος μόνιμο ψηφίσει αρνητικά. Σε αυτή την περίπτωση ενεργοποιείται η χρήση veto και η απόφαση δεν λαμβάνεται.), η ενσωμάτωση των περιφερειακών συμφώνων στο πλαίσιο του οργανισμού, και τα ανακυπτόμενα θέματα κηδεμονίας ορισμένων εδαφών (Σήμερα για αυτά τα ζητήματα είναι υπεύθυνο το συμβούλιο Κηδεμονίας του Ο.Η.Ε). Μέσω των συνεχών διαβουλεύσεων τα προβλήματα που υπήρξαν λύθηκαν, και στις 26 Ιουνίου 1945 51 κράτη υπέγραψαν το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.²¹

²¹Π.Νάσκου-Περάκη,2011,Το Δίκαιο Των Διεθνών Οργανισμών, Πέμπτη Έκδοση, Εκδόσεις Αντ.Ν.Σάκουλα, Κεφ.1, Παρ. 1.3, σελ. 113-114

2.2 ΧΑΡΤΗΣ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

Ο χάρτης των Ηνωμένων Εθνών υπογράφηκε στις 26 Ιουνίου του 1945 μετά τη λήξη του ολοκαυτώματος, παρόλο που οι συζητήσεις για την σύσταση και τη δημιουργία του οργανισμού ήταν προϊόν συζητήσεων του 1941. Στην πρώτη του μορφή ο χάρτης αποτελούνταν από 51 κράτη μεταξύ αυτών και η Ελλάδα.

«[όπως κυρώθηκε με τον Α.Ν. 585 της 27/29 Σεπτεμβρίου 1945 : περί κυρώσεως του εν Αγίω Φραγκίσκω υπογραφέντος Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών (ΦΕΚ Α΄ 242) και τροποποιήθηκε με το Ν. 4460/1965 «περί κυρώσεως των από 17.12.1963 και υπ΄ αριθμ. 1991 Α και Β (XVIII) αποφάσεων της Γενικής

Συνελεύσεως του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών «περί τροποποιήσεως ενίων διατάξεων του Καταστατικού Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών» (ΦΕΚ 65, τ. Α'), με το Ν.Α. 155/1969

«Περί κυρώσεως τροποποιήσεως του άρθρου 109 του Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών», (ΦΕΚ 63, τ. Α') και με την από 5.3.1973 απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Οικονομικών «περί εγκρίσεως της τροποποιήσεως του άρθρου 61 του Καταστατικού Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών», (ΦΕΚ 77, τ. Α')].

Άρθρον μόνον.- Κυρούται ο εν Αγίω Φραγκίσκω τη 6η Ιουνίου 1945 υπογραφείς Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών, περιλαμβάνων και το Καταστατικόν του Διεθνούς Δικαστηρίου ως και ο υπογραφείς υπό την αυτήν ημερομηνίαν Προσωρινός Διακανονισμός, ων το κείμενον έπεται εν αγγλικώ και γαλλικώ πρωτοτύπω και ελληνική μεταφράσει. »²²

Τι είναι όμως ο Χάρτης του Ο.Η.Ε; Η έκφραση Χάρτης του Ο.Η.Ε παραπέμπει τον δέκτη στους γνωστούς χάρτες που γνωρίζαμε από το σχολείο όπου απεικόνιζαν κάποια τοποθεσία, η τους αυτούς όπου χρησιμοποιούσαμε για να μην χαθούμε στα ταξίδια. Η έννοια όμως του χάρτη του Ο.Η.Ε είναι κάτι εντελώς διαφορετικό αφού δηλώνει το καταστατικό που 193 κράτη-μέλη έχουν υπογράψει από το 1945 έως και την εποχή του κορονοϊού που διανύουμε. Το καταστατικό αυτό έχει νομική μορφή, αποτελεί διεθνή συνθήκη αλλά διαφέρει από τις άλλες διεθνείς συνθήκες εν' ισχύ. Οι κανόνες του Χάρτη προσιδιάζουν σε κείμενο ανώτερης τυπικής ισχύος προς άλλους κανόνες διεθνούς δικαίου άλλων συνθηκών, καθώς ο Χάρτης μπορεί να επηρεάσει την έννομη τάξη των κρατών μελών διότι αποτελεί κείμενο αυξημένης τυπικής ισχύος για τα συντάγματα των κρατών μελών που ανήκουν σε αυτόν. Εδώ λοιπόν ανακύπτει το εξής ερώτημα: Είναι ο Χάρτης του Ο.Η.Ε σε θέση Παγκοσμίου συντάγματος η σε θέση συντάγματος διεθνούς κοινωνίας; 70 χρόνια μετά την σύσταση του Χάρτη αυτό το ερώτημα ακόμα απασχολεί τη διεθνή κοινότητα, δεδομένου ότι ο οργανισμός δεν έχει φθάσει σε

²² <https://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=4c10af9a2>

σημείο να δημιουργήσει παγκόσμιο σύνταγμα, αλλά μέσα από τις παρεμβάσεις του ή μη λειτουργεί σαν να είχε.²³

2.3 ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

2.3.1 ΣΚΟΠΟΙ Ο.Η.Ε

Η δημιουργία του ΟΗΕ βασίζονταν εξαρχής σε κάποιους σκοπούς, οι οποίοι ήταν οι κύριοι στόχοι εκείνης της εποχής έτσι ώστε να αποφευχθούν λάθη του παρελθόντος, και κατά συνέπεια η επανάληψη μίας ακόμη παγκόσμιας σύρραξης. Ο βασικότερος όμως σκοπός σύστασης του ΟΗΕ πέραν από την κοινωνικοοικονομική χροιά του, ήταν η διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας. Θα μπορούσε κανείς να πει και ότι όλες οι μεταγενέστερες ενέργειες του ΟΗΕ είχαν ως σκοπό προπάντων την διεθνή ασφάλεια; Από την άλλη όμως έχοντας μπροστά μας ένα υποτιθέμενο ιστορικό χρονοδιάγραμμα, διαπιστώνουμε ότι παρόλο την συνεχόμενη εμπλοκή του ΟΗΕ σε κάθε είδους πολιτισμικό, κοινωνικό, οικονομικό η ανθρωπιστικό ζήτημα των κρατών μελών, είναι ακόμη και στον 21^ο αιώνα έντονο το φαινόμενο της προκλητικότητας ορισμένων κρατών, η το φαινόμενο των εμφυλίων πολέμων.

Το ίδιο βέβαια θα μπορούσαμε να πούμε όσον αφορά και τις υπόλοιπες δράσεις ανάμειξης του οργανισμού σε διεθνή ζητήματα όπως η παιδεία και ο πολιτισμός. Ενώ παρατηρούμε ένα πάρα πολύ συντονισμένο εκπαιδευτικό μοντέλο σε κάποιες χώρες σε άλλες βλέπουμε ακριβώς το αντίθετο, πολλές φορές το συναντάμε και στην ίδια επικράτεια αυτό το φαινόμενο. Σε οικονομικό πάλι επίπεδο είναι πασιφανές ότι υπάρχει ένα τεράστιο χάσμα μεταξύ των ανεπτυγμένων και υπανάπτυκτων χωρών, αλλά είναι και πάρα πολύ έντονο το φαινόμενο δυαδικής

²³Π.Νάσκου-Περάκη/Κ.Αντωνόπουλος/Μ.Σαρηγιαννίδης, 2019 Διεθνείς Οργανισμοί, Β' Έκδοση, Εκδόσεις Σάκουλα, ΚΕΦ.1, ΜΕΡΑΣ Α', σελ.111-116

οικονομίας το οποίο αφορά την ίδια επικράτεια (Κίνα, Ινδία). Και εδώ ερχόμαστε να απαντήσουμε στο άλλο ερώτημα: Είναι τελικά αποτελεσματική η δράση του ΟΗΕ; Και αν όχι αυτό συμβαίνει διότι η επίλυση τέτοιων ζητημάτων είναι ανέφικτη, η διότι οι διεθνείς οργανισμοί δρουν κατά το συμφέρον των δυνατότερων;

Οι σκοποί όμως του Ο.Η.Ε δεν είναι απλά μία ιδεολογική βάση στην οποία στηρίζεται μία ιδεολογία ή ένας οργανισμός που προσπαθεί να τους υλοποιήσει. Οι σκοποί του Ο.Η.Ε είναι θεσμοποιημένοι και πολύ συχνά συνδεδεμένοι με το δίκαιο των κρατών μελών του και πολλές φορές δρα σαν κανόνας διεθνούς δικαίου καθώς διακατέχεται από αυξημένη ισχύ. Έχουν ωστόσο το ρόλο της οδηγίας καθώς είναι αμφίβολο το αν εισάγουν υποχρεώσεις λόγω του γενικόλογου προγραμματικού τους χαρακτήρα. Οι σκοποί λοιπόν του Ο.Η.Ε όπως αναγράφονται από το άρθρο 1 του Χάρτη του ΟΗΕ είναι τέσσερις:

1. *Η Διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας:*
2. *Η ανάπτυξη φιλικών σχέσεων των Κρατών επάνω στη βάση του σεβασμού των αρχών των ίσων δικαιωμάτων και της αυτοδιάθεσης των λαών και η ανάληψη άλλων σχετικών μέτρων για την ενδυνάμωση της παγκόσμιας ειρήνης.*
3. *Η Διεθνής συνεργασία για την επίλυση προβλημάτων οικονομικού, κοινωνικού, πολιτισμικού ή ανθρωπιστικού χαρακτήρα και η προαγωγή και ενθάρρυνση του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών για όλους χωρίς διάκριση λόγω φυλής, φύλου, γλώσσας ή θρησκείας.*
4. *Ο Ο.Η.Ε πρέπει να αποτελέσει το κέντρο για την εναρμόνιση των δραστηριοτήτων των κρατών για τη επίτευξη των παραπάνω κοινών σκοπών.*²⁴

2.3.2 ΑΡΧΕΣ Ο.Η.Ε

Τώρα όσον αφορά τις αρχές του ΟΗΕ και αυτές όπως και οι σκοποί του συντάχθηκαν την εποχή μετά το ολοκαύτωμα και ενδεχομένως να υποβόσκει

²⁴ Π.Νάσκου-Περάκη, 2011, Το Δίκαιο Των Διεθνών Οργανισμών, Πέμπτη Έκδοση, Εκδόσεις Αντ.Ν.Σάκουλα, ΚΕΦ 1, ΜΕΡΟΣ Α', σελ. 115-117

υπερβολική αισιοδοξία και ενθουσιασμός. Όπως και να έχει οι αρχές του Ο.Η.Ε διακατέχουν ένα αλτρουιστικό πνεύμα παραβλέποντας την τάση των ανθρώπων για ευνοϊκότερη θέση (Δίλημμα του Φυλακισμένου), επομένως στην πράξη δεν μπόρεσαν να εφαρμοστούν επακριβώς και έμειναν απλώς ιδέες , ιδέες που όμως κατάφεραν να παρακινήσουν προς το καλύτερο τα κράτη μέλη όσον αφορά τη ανεξαρτητοποίηση τους, την οικονομική και πολιτισμική τους ανάπτυξη και πολλές φορές να κρατήσουν χαμηλά τους τόνους στην παγκόσμια σκακιέρα επιλύοντας τα ζητήματα με την δεξιοτεχνία της διπλωματίας και να αποτρέψουν κάποια ένοπλη σύρραξη, προωθώντας και παρακινώντας πάντα τα συμφέροντα του κάθε κράτους. Ας μην ξεχνάμε όμως το ρόλο των κυβερνήσεων σε αυτό και την πολιτική που θα ακολουθήσουν έτσι ώστε να προασπιστούν τα εκάστοτε εθνικά συμφέροντα και βέβαια θα πρέπει να αναλογιστούν σε αυτό το σημείο δύο πολύ σημαντικούς παράγοντες: Αφενός την προσαρμογή στα δεδομένα του οργανισμού την κάθε περίοδο και αφετέρου την πολιτική που θα ακολουθήσουν έτσι ώστε να ενσωματώσουν στη γραμμή στρατηγικού σχεδιασμού τους τις αρχές από τις οποίες διέπετε ο οργανισμός, με στόχο την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ανάπτυξη και βιωσιμότητα των Κρατών- μελών όπου εκπροσωπούν.

Οι αρχές του Χάρτη έχουν και αυτές όπως και οι σκοποί νομικό θεσμοποιημένο χαρακτήρα, με τη διαφορά ότι αποτελούν κανόνες του διεθνούς δικαίου, αφορούν το άρθρο 2 και τις παραγράφους 1,2,3,4 και 7, ενώ ταυτόχρονα αποτελούν και κανόνες εθιμικού διεθνές δικαίου και εισάγουν υποχρεώσεις για τον οργανισμό λόγω της νομικής ισχύος. Προβλέπονται ωστόσο και από το καταστατικό του χάρτη του Ο.Η.Ε στο άρθρο 1 όπως και οι σκοποί αυτού. Οι αρχές του Ο.Η.Ε είναι οι εξής:

- Η κυρίαρχη ισότητα των κρατών μελών
- Η αρχή της καλής πίστης
- Η ειρηνική επίλυση των διαφορών
- Η απαγόρευση της απειλής χρήσης βίας
- Παροχή Συνδρομής προς τον Ο.Η.Ε και Αποχή από την παροχή συνδρομής σε Κράτη εναντίον των οποίων λαμβάνονται προληπτικά η κυρωτικά μέτρα.
- Διασφάλιση ότι τρίτα κράτη θα λειτουργούν μέσα από την αρχή του Ο.Η.Ε

- Μη επέμβαση του Ο.Η.Ε σε υποθέσεις των κρατών μελών .²⁵

2.4 ΘΕΣΜΙΚΗ ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΟΗΕ, Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Ο Ο.Η.Ε είναι ένας οργανισμός ο οποίος αναλαμβάνει και διεκπεραιώνει πολυάριθμες διακρατικές υποθέσεις, κατευθυνόμενος από τους σκοπούς του και σύμφωνα με τις αρχές που τον διακατέχουν, προς μία και μοναδική κατεύθυνση, την επίτευξη της ειρήνης. Για την υλοποίηση των στόχων του όμως, που οδηγούν στην όσο το δυνατόν μεγαλύτερη επίτευξη της ειρήνης, στο πλαίσιο του Ο.Η.Ε υπάγονται κάποια εκτελεστικά όργανα τα οποία είναι επιφορτισμένα το κάθε ένα, με το φάσμα των αρμοδιοτήτων του. Τα όργανα αυτά εκπροσωπούν όλα τα κράτη μέλη, ενώ στοχεύουν στην ολόενα και μεγαλύτερη βελτίωση των συνθηκών του κάθε κράτους, ανεξάρτητα την πρόοδο που έχει σημειώσει το κάθε ένα , και ανάλογα με τις ανάγκες του.

Ο Ο.Η.Ε λοιπόν αποτελείται από έξι (6) κύρια όργανα στα οποία πολλές φορές, υπάγονται υποδεέστερα όργανα ή επιτροπές ανάλογα με την ταξινόμηση των αρμοδιοτήτων που αναλαμβάνουν ή τη γεωγραφική θέση που εκπροσωπούν. Τα όργανα λοιπόν αυτά είναι: Η Γενική Συνέλευση, το οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο, το Συμβούλιο Ασφαλείας, το Συμβούλιο Κηδεμονιών, το Διεθνές Δικαστήριο, και η Γενική Γραμματεία. Αναλαμβάνοντας λοιπόν την ολοκλήρωση αυτής της εργασίας ένα από τα κυριότερα μελήματα μου είναι να αναδείξω την λειτουργία και την πολιτική του κάθε οργάνου ξεχωριστά, αν η πολιτική αυτών ενάγεται σε μία κοινή φιλοσοφία που διέπει τον οργανισμό , και τέλος πως το κάθε όργανο ξεχωριστά αντιμετωπίζει τα κράτη μέλη και τους πολίτες αυτών όταν υστερούν και όταν υπερτερούν στους τομείς των αρμοδιοτήτων τους. Η διαδικασία αυτή βέβαια θα διεκπεραιωθεί κατά την ανάλυση του κάθε θεσμού και οργάνου ξεχωριστά, και σε αυτό το σημείο θα δούμε τη λειτουργία τους σε Παγκόσμιο, Ευρωπαϊκό, και Εθνικό επίπεδο (Ο ρόλος του Ο.Η.Ε και των θεσμών του

²⁵Π.Νάσκου-Περάκη/Κ.Αντωνόπουλος/Μ.Σαρηγιαννίδης, 2019 Διεθνείς Οργανισμοί, Β' Έκδοση, Εκδόσεις Σάκουλα, Κεφ 1, Μέρος 4 σελ. 120-140

Συμβουλίου Ασφαλείας, της επιτροπής UNESCO, και ο ρόλος των δικαιωμάτων του ανθρώπου, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και την Ελλάδα ειδικότερα).

2.4.1 Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Η Γενική Συνέλευση του Ο.Η.Ε, σύμφωνα με το Κέντρο Πληροφόρησης του Ο.Η.Ε, ιδρύθηκε όπως ορίστηκε από το καταστατικό του Χάρτη το 1945, και αποτελεί το κεντρικό όργανο λήψης αποφάσεων και χάραξης πολιτικής για ολόκληρο το φάσμα των διεθνών θεμάτων του Χάρτη του Ο.Η.Ε, ενώ συγκροτείται από το σύνολο των κρατών-μελών του. Μία από τις σημαντικότερες αρμοδιότητες της είναι η αντιπροσώπευση των Ηνωμένων Εθνών και η κωδικοποίηση του Διεθνές Δικαίου.

Η Γενική Συνέλευση καλύπτει ένα μεγάλο τμήμα των αρμοδιοτήτων του Οργανισμού και συν επιμελείται μαζί με τα όργανα αυτού για την ορθή πολιτική και διεκπεραίωση των αρμοδιοτήτων και εξουσιών του Ο.Η.Ε. Επιγραμματικά οι αρμοδιότητες της είναι:

- Η εξαπόλυση συστάσεων για την διατήρηση της ειρήνης, ακόμη και συστάσεις για αφοπλισμό, και γενικότερα επέμβαση σε οποιαδήποτε κατάσταση θα μπορούσε να διαταράξει την ειρήνη, εκτός αν έχει ήδη επέμβει το Συμβούλιο Ασφαλείας.
- Η επέμβαση σε κάθε ζήτημα που υπάγεται στις αρμοδιότητες του Χάρτη, και επηρεάζει τη λειτουργία κάποιου οργάνου του Ο.Η.Ε.
- Η διεξαγωγή μελετών και συστάσεων για την πολιτική συνεργασία , το Διεθνές Δίκαιο, τα ανθρώπινα δικαιώματα , και τις θεμελιώδεις ελευθερίες σε κοινωνικό, οικονομικό, ανθρωπιστικό, εκπαιδευτικό και υγειονομικό επίπεδο
- Η εξέταση μελετών των οργάνων του Ο.Η.Ε για την κατοχύρωση των φιλικών σχέσεων των Κρατών-Μελών
- Η διενέργεια εκλογών για τα μη μόνιμα μέλη των οργάνων του Ο.Η.Ε, όπως και καθορισμός των Δικαστών του Διεθνές Δικαστηρίου

- Ο ορισμός του Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου Ασφαλείας
- Ο Προϋπολογισμός του οργανισμού, ο οποίος καλύπτει τα Διοικητικά έξοδα και τα έξοδα του προσωπικού των κύριων οργάνων και τις λοιπές δραστηριότητες του.²⁶

Ναι μάλιστα δεν είναι το Διεθνές νομισματικό ταμείο , ούτε η παγκόσμια τράπεζα υπεύθυνα για την κάλυψη των αναγκών του οργανισμού αλλά η Γενική Συνέλευση , η οποία πέραν όλων των άλλων καθηκόντων της είναι αυτή όπου εγκρίνει τον προϋπολογισμό κατά το σύνηθες πρωτόκολλο που ακολουθεί εξετάζοντας τα ποσοστά συνεισφοράς των Κρατών και τους προϋπολογισμούς των γενικευμένων οργανώσεων και τα υποβάλλει στον Γενικό Γραμματέα. Η διαδικασία όμως δεν τελειώνει εκεί, αλλά αφού εξεταστεί από τη 16μελή επιτροπή εμπειρογνομόνων που έχει οριστεί από τη Γενική Συνέλευση, υποβάλλεται και επισήμως σε αυτή για να διοχετευτεί στα όργανα των Η.Ε. Τώρα όσον αφορά το κεφάλαιο που καταβάλλουν τα κράτη- μέλη, έχει συγκεκριμένη και αμετάβλητη ποσόστωση μέχρι νεοτέρας και υπολογίζεται ως εξής:

- ΗΠΑ 24%
- ΙΑΠΩΝΙΑ 16,62%
- ΓΕΡΜΑΝΙΑ 8,58%
- ΓΑΛΛΙΑ 6,3%
- ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ 6,64%
- ΙΤΑΛΙΑ 5%
- ΚΑΝΑΔΑΣ 2,98%
- 18 Κράτη 1%
- 89 Κράτη 0,01-0,3%

²⁶ <https://unric.org/el/%CF%84%CE%B9-%CE%B5%CE%AF%CE%BD%CE%B1%CE%B9-%CE%B7-%CE%B3%CE%B5%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%AD%CE%BB%CE%B5%CF%85%CF%83%CE%B7-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%BF%CE%B7%CE%B5-2/>

- Εναπομείναντα Κράτη 2%

Παρατηρούμε λοιπόν ακόμη και εδώ ότι το ποσοστό που υποχρεούται το κάθε Κράτος-Μέλος να καταβάλλει για τις ανάγκες του οργανισμού δεν είναι το ίδιο , και τα ποσά διαφέρουν κατά πολύ. Εδώ λοιπόν εύκολα κανείς διερωτάται για ποιο λόγο διαμορφώνονται έτσι τα ποσοστά και αν αυτοί που δίνουν τα περισσότερα είναι αδικημένοι ή η δράση του οργανισμού εκ μέρους τους είναι μεγαλύτερη ή αν ακόμα επωφελούνται περισσότερο σε σχέση με τα άλλα κράτη; Κάλλιιστα όμως τα ποσά αυτά θα μπορούσαν να αποτελέσουν ένα ακόμη μέσω επιρροής για να ευνοήσουν τη θέση τους στον οργανισμό καθώς η αποχώρηση η αναδιαπραγμάτευση του πόσου ενός κράτους που καταβάλει μεγάλο ποσοστό κεφαλαίου στον οργανισμό σηματοδοτεί σοβαρή έλλειψη στον προϋπολογισμό του οργανισμού, που σημαίνει ότι η θα μειωθεί η βοήθεια προς τα Κράτη-μέλη η τα ασθενέστερα εξ αυτών δεν θα λάβουν την απαραίτητη στήριξη για μία βιώσιμη ανάπτυξη που θα ενισχύσει τις φιλικές σχέσεις μεταξύ των εθνών θα κατευνάσει τα πλήθη και θα κατοχυρώσει την ειρήνη. Το ερώτημα εδώ όμως είναι: η πολιτική γραμμή των κρατών τείνει να εναρμονιστεί με αυτή των κρατών που καταβάλλουν τα μεγαλύτερα ποσά στον οργανισμό; Εν μέρει αυτό γίνεται όχι όμως πάντα, καθώς υπάρχουν διάφορες συσπειρώσεις κρατών με αντικρουόμενα συμφέροντα . Σε πολλές ωστόσο περιπτώσεις μπορεί ένα κράτος μέλος να μην συνεισφέρει τόσο ενεργά στον προϋπολογισμό αλλά να προσφέρει διάφορες άλλες υπηρεσίες.

Η Συνέλευση είναι εξουσιοδοτημένη για την έκδοση δεσμευτικών συστάσεων στα Κράτη-Μέλη. Ωστόσο οι πρωτοβουλίες της σε κοινωνικό, οικονομικό και ανθρωπιστικό επίπεδο, άλλαξαν τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων ανά την υφήλιο.

Υπάρχουν πολλές αναμφισβήτητες δράσεις της Γενικής Συνέλευσης του Ο.Η.Ε, που αποδεικνύουν την σημαντικότητα του ρόλου της. Χαρακτηριστικό παράδειγμα άλλωστε αποτελεί το ψήφισμα 377 (V) « Ενωμένοι για την ειρήνη» το οποίο ενεργοποιείται σε περίπτωση αρνησικυρίας (veto) του Συμβουλίου Ασφαλείας, όταν δηλαδή ένα εκ των μονίμων μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας δώσει αρνητική ψήφο σε μία απόφαση η οποία βρίσκει σύμφωνη την πλειοψηφία των κρατών-μελών που συμμετέχουν στην επιτροπή. Τι συμβαίνει όμως κατά την εφαρμογή του ψηφίσματος; Δεδομένου ότι το δικαίωμα της αρνησικυρίας (veto)

παίζει καθοριστικό ρόλο στη λήψη αποφάσεων όσον αφορά το φάσμα των αρμοδιοτήτων του οργάνου, πολλές φορές μπορεί να αναιρέσει την πλειοψηφία, και να επιβάλει τη δική του απόφαση ακόμα και αν αυτή μπορεί να είναι κατασταλτική για την λειτουργία του οργανισμού και να διαταράξει την ειρήνη. Σε τέτοιες λοιπόν συγκυρίες λαμβάνουν χώρα οι εργασίες των επιτροπών της Γενικής Συνέλευσης στα όργανα του Ο.Η.Ε έτσι ώστε να επιτυγχάνεται το πλέον δικαιότερο για τα Κράτη-Μέλη. Και σε αυτή λοιπόν την περίπτωση μετά τη χρήση του veto , η Γενική Συνέλευση παρακάμπτει την ενέργεια αυτή, και εξετάζει το θέμα για το οποίο κλήθηκε το Συμβούλιο Ασφαλείας να αποφασίσει. Το ψήφισμα λοιπόν αυτό υπάρχει για να αποτραπεί οποιαδήποτε απειλή για την ειρήνη, διατάραξη της ειρήνης ή επιθετική πράξη. Υπάρχει όμως και εδώ ένα σοβαρό ερώτημα: Αν η Γενική Συνέλευση επεμβαίνει για την ομαλή λειτουργία του Οργανισμού και τη διατήρηση της ειρήνης η υπερισχύει το δίκαιο του δυνατότερου, όπου βρίσκει στο πλευρό τους περισσότερους συμμάχους και όντως θίγονται τα δικαιώματα του Κράτους-μέλους που άσκησε το (veto); Εδώ λοιπόν όπως οι περισσότεροι καταλαβαίνουν ότι δεν μπορεί να υπάρξει κάποια ορθά επιστημονική απάντηση καθώς το κάθε κράτος-μέλος η κάθε κρατική διακυβέρνηση η αντιπροσωπεία θα τεκμηριώσουν την πολιτική που θα ακολουθήσουν με τα δικά τους επιχειρήματα και τη δική τους ιδεολογική απόχρωση. Τώρα όσον αφορά μία μελλοντική ιστορική ερμηνεία που εν δυνάμει θα μπορούσε να δοθεί, πολύ απλά δεν υπάρχει αντικειμενική πλευρά της ιστορίας καθώς και αυτή είναι επηρεασμένη από τις διάφορες επικρατούσες απόψεις και ιδεολογίες.²⁷

Ένα άλλο πολύ σημαντικό κομμάτι που πρέπει να αναλύσουμε κατά την μελέτη της λειτουργίας της Γενικής συνέλευσης είναι η Δομή της και μέσω ποιων θεσμών δρα για την κάλυψη των αναγκών του οργανισμού, καθώς αποτελεί το πλέον νευραλγικό τμήμα του οργανισμού. Ας ξεκινήσουμε λοιπόν από τα πιο βασικά. Πρόκειται για το κυριότερο όργανο των Η.Ε που έχει την Έδρα του στην Νέα Υόρκη, εκεί όπου γίνονται και οι συνεδριάσεις της. Η τακτική ετήσια σύνοδος της Γενικής Συνέλευσης γίνεται το διάστημα μεταξύ Σεπτεμβρίου και Δεκεμβρίου κάθε

²⁷ <https://unric.org/el/%CF%84%CE%B1-%CE%B7%CE%BD%CF%89%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%B1-%CE%B5%CE%B8%CE%BD%CE%B7-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CE%B9%CF%81%CE%B7%CE%BD%CE%B7-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B1/>

χρόνο, έκτος αν το ζητήσει το συμβούλιο Ασφαλείας εκτάκτως ή η πλειοψηφία των Κρατών-μελών. Σε μία τέτοια περίπτωση συντάσσεται εσωτερικός κανονισμός. Τι γίνεται όμως με την εκπροσώπηση των κρατών αυτών στη Γενική Συνέλευση και την βαρύτητα της ψήφου τους; Το κάθε κράτος μέλος μπορεί να έχει ως 5 αντιπροσώπους, εμπειρογνώμονες ή τεχνικούς συμβούλους ,όμως η ψήφος του υπολογίζεται σαν μονάδα. Σε κάθε Τακτική Ετήσια Σύνοδο εκλέγονται ο Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης και 21 Αντιπρόεδροι από 5 γεωγραφικές περιοχές του πλανήτη, ενώ συζητούνται θέματα επί των καθηκόντων και των εξουσιών της Γενικής Συνέλευσης.

Όπως έχει γίνει ήδη αντιληπτό η Γενική Συνέλευση έχει να φέρει εις πέρας ζητήματα που αφορούν όλη τη θεσμική διάσταση του Οργανισμού καθώς παίζει σε μικρό ή μεγάλο βαθμό κάποιο ρόλο στη λειτουργία των οργάνων του, ανάλογα πάντα με τις συνθήκες που επικρατούν. Για το λόγο αυτό η Γενική Συνέλευση λειτουργεί μέσω των επιτροπών της, οι οποίες εκπροσωπούνται από όλα τα μέρη του πλανήτη. Οι επιτροπές αυτές είναι: **οι Κύριες Επιτροπές, οι Διαδικαστικές και το Συμβούλιο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.**

- **Κύριες Επιτροπές**

Οι κύριες επιτροπές της Γενικής Συνέλευσης είναι στο σύνολο τους 7, και μέσω αυτών διεκπεραιώνει το έργο της. Σε αυτές τις 7 επιτροπές συγκαταλέγεται η Γενική επιτροπή που απαρτίζεται από τον Πρόεδρο, τους 21 Αντιπροέδρους, και τους Προέδρους των υπολοίπων 6 επιτροπών, οι οποίες διαθέτουν τις δικές τους αρμοδιότητες. Η πρώτη επιτροπή είναι αυτή όπου ασχολείται με όλο το φάσμα του Αφοπλισμού της Διεθνούς Ασφάλειας και το διακανονισμό των εξοπλισμών, η δεύτερη επιτροπή αφορά τα οικονομικά θέματα του οργανισμού και τη σωστή Χρηματοδότηση έτσι ώστε να υπάρξει βιωσιμότητα στον οργανισμό και στα Κράτη-Μέλη που τον απαρτίζουν έκαστα, η Τρίτη επιτροπή είναι αυτή που ασχολείται με κοινωνικά ανθρωπιστικά και πολιτισμικά ζητήματα για την καλύτερη επικοινωνία των λαών, και την διάδοση τις κουλτούρας τους, η τέταρτη επιτροπή αφορά την πολιτική γραμμή που δίνει ο οργανισμός στα Κράτη-Μέλη, πολιτική που στηρίζεται στην ανεξαρτησία τους και επιδιώκει την εδραίωση της Δημοκρατίας σε αυτά, καθώς και με την από αποκιοποίηση σε περιπτώσεις όπου χρήζει απαραίτητη , η Πέμπτη επιτροπή αφορά τη Διοίκηση και τον Προϋπολογισμό έτσι ώστε να

μπορέσει να ανταπεξέλθει ο οργανισμός στις δεσμεύσεις του όσον αφορά την συντήρηση και τη δράση των οργάνων του και τέλος η έκτη επιτροπή είναι αυτή που διαθέτει Νομική διάσταση, ασχολείται με ζητήματα τήρησης του δικαίου του οργανισμού και των άρθρων του Χάρτη , και θέματα Διεθνούς Δικαίου.

Στις Κύριες Επιτροπές έχουν δικαίωμα εκπροσώπησης όλα τα κράτη, ενώ οι ίδιες εκλέγουν τους επικεφαλής τους και η αποφάσεις λαμβάνονται με απλή πλειοψηφία των παρόντων μελών που έχουν δικαίωμα ψήφου. Όσον αφορά το κομμάτι της προεδρίας στις εν λόγω επιτροπές, 2 προεδρίες θα προέρχονται από Αφρικανικές χώρες και 1 από τις υπόλοιπες περιοχές του πλανήτη που σύμφωνα με τα Η.Ε ταξινομούνται ως εξής : Ασιατικές χώρες, Ανατολικοευρωπαϊκές χώρες, χώρες Δυτικής Ευρώπης, Λατινοαμερικάνικες χώρες. 1 επίσης προεδρία εισέρχεται διαδοχικά κάθε 2 έτη, στις Λατινοαμερικάνικες χώρες η στις Ασιατικές αντίστοιχα. Σύμφωνα με αυτή την αρχαιεσία ορίζονται και οι 21 Αντιπρόεδροι των Κύριων Επιτροπών, οι οποίοι ορίζονται ως εξής: Αφρικανικές χώρες 6, Ασιατικές 5, Ανατολικοευρωπαϊκές 1, Λατινοαμερικάνικες 3, Δυτικοευρωπαϊκές 2, και 1 από τα 5 μόνιμα μέλη του Ο.Η.Ε.

- **Διαδικαστικές Επιτροπές**

Η βασικότερη διαδικαστική επιτροπή είναι η Γενική επιτροπή η οποία συνεδριάζει συχνότερα κατά τη διάρκεια της συνόδου με σκοπό την επίβλεψη των εργασιών της Γενικής Συνέλευσης, αλλά δεν αποφασίζει για πολιτικά θέματα σε καμία περίπτωση. Η γενική επιτροπή απαρτίζεται από 29 αντιπροσώπους από διαφορετικά Κράτη-Μέλη, που ασχολούνται με θέματα ημερήσιας διάταξης.

Η διαδικασία για τη λήψη αποφάσεως στη Γενική Συνέλευση έχει συγκεκριμένη πορεία: Τα θέματα που συζητούνται κατά τη διάρκεια της συνόδου της Γενικής Συνέλευσης και μετά υποβάλλονται είτε στην αρμόδια Κύρια επιτροπή ανάλογα με τα θέματα που την απασχολούν, είτε σε μία μεικτή επιτροπή, είτε σε ειδική επιτροπή, είτε σε επιτροπή συγκροτούμενη αποκλειστικά για το θέμα που τίθεται προς συζήτηση. Οι επιτροπές αυτές λαμβάνουν τις αποφάσεις με απλή πλειοψηφία και τις υποβάλλουν στην Ολομέλεια των Η.Ε.

Όσον αφορά το έργο της Γενικής Συνέλευσης, παρόλο που η Σύνοδος συγκαλείτε το διάστημα μεταξύ Σεπτεμβρίου και Δεκεμβρίου, εκτός αν ορίσει διαφορετικά το Συμβούλιο Ασφαλείας, οι εργασίες τις συνεχίζονται όλο το χρόνο

μέσω των ειδικών επιτροπών, μέσω των οργάνων που συγκρότησε η συνέλευση , και μέσω του προγράμματος εργασίας της Γραμματείας και της Διεθνούς Διάσκεψης σε συγκεκριμένα προβλήματα. Γενικότερα η Γενική Συνέλευση ασχολείται με όλο το φάσμα των δραστηριοτήτων του Ο.Η.Ε από θέματα γεωπολιτικού ενδιαφέροντος ως θέματα επιστήμης και πολιτισμού. Για το λόγο αυτό προβλέπεται η ύπαρξη ειδικών επιτροπών για το Απαρτχάιντ, τον αφοπλισμό, ως και τον πυθμένα και το διάστημα. Υπάρχουν επίσης στην ατζέντα του προγράμματος εργασίας της Γενικής Συνέλευσης θέματα που αφορούν το περιβάλλον, τη χρήση της ατομικής ενέργειας, τα τρόφιμα ,την ισότητα των φύλων, τη θάλασσα και το διάστημα.

- **Το Συμβούλιο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου**

Η συγκεκριμένη επιτροπή θα μας απασχολήσει περαιτέρω στο τρίτο κεφάλαιο της εργασίας μου που μιλά εκτενέστερα για την διασφάλιση και τη δράση του Ο.Η.Ε όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το Συμβούλιο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, λοιπόν έρχεται να αντικαταστήσει τη λειτουργία της επιτροπής δικαιωμάτων του ανθρώπου που υπαγόταν στο Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο του Ο.Η.Ε και υφίσταται μέχρι το 2006. Ως όργανο το Συμβούλιο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έχει περιέλθει στη δικαιοδοσία της Γενικής Συνέλευσης και μέσω αυτού προάγει τα δικαιώματα του Ανθρώπου.

Η σύνθεση του Συμβουλίου είναι τέτοια ώστε να διεκπεραιώνονται όσο το δυνατόν καλύτερα οι εργασίες του, με ευελιξία και αποτελεσματικότητα, ανταποκρινόμενη στις ανάγκες όλων των κρατών μελών, ανεξαρτήτως του βιοτικού επιπέδου, του κοινωνικού χάσματος και της γεωγραφικής τους θέσης. Αποτελεί άλλωστε ύψιστης σημασίας καθήκον στην ατζέντα του οργανισμού η προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για τον κατευνασμό των πολιτών και την αποβολή ακραίων ρητορικών που δύναται να δημιουργήσουν αναταραχές και να διαταράξουν τη δημοκρατία, σε αντίθεση με τις αρχές του οργανισμού. Για το λόγο αυτό το Συμβούλιο απαρτίζεται από 47 διακεκριμένα μέλη, ικανά να φέρουν εις πέρας το δύσκολο αυτό έργο με το οποίο είναι επιφορτισμένο το Συμβούλιο. Τα 47 αυτά μέλη κατανέμονται με τρόπο κατά τον οποίο να εκπροσωπούνται όλα τα γεωγραφικά διαμερίσματα του πλανήτη. Η κατάτμηση γίνεται ως εξής 13 μέλη εκπροσωπούν την Αφρική, 13 την Ασία 6 την Ανατολική Ευρώπη, 7 τη Δυτική και 8 τη Λατινική Αμερική και την Καραϊβική. Τα μέλη που εκπροσωπούν τις

γεωγραφικές περιοχές προέλευσης τους στο Συμβούλιο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έχουν τριετή θητεία και εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση με δυνατότητα επανεκλογής, διαμέσου μυστικής ψηφοφορίας, προβλέπεται όμως αναστολή της ιδιότητας του μέλους, αν υπερψηφίσουν αυτή την απόφαση (αποβολής μέλους) τα 2/3 των μελών της Γενικής Συνέλευσης.

Όσον αφορά τη λειτουργία του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθήκον του είναι η ορθή προαγωγή των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, εναγόμενη στους παρακάτω τομείς:

I. Εκμάθηση και εκπαίδευση των δικαιωμάτων του ανθρώπου μέσω συμβουλών και τεχνικής βοήθειας παραγόμενα από διαβουλεύσεις μεταξύ των Κρατών- Μελών.

II. Ανοιχτές συζητήσεις αναφορικά με τα δικαιώματα του ανθρώπου με λειτουργία forum.

III. Προετοιμάζει συστάσεις που καταθέτει στη Γενική Συνέλευση για την διεύρυνση του Διεθνές Δικαίου σχετικά με τα Ανθρώπινα δικαιώματα, όπως και την ετήσια έκθεση σε αυτή.

IV. Εποπτεύει τους στόχους και την πορεία των διεκδικήσεων που σχετίζονται με τη διασφάλιση των ανθρώπινων δικαιωμάτων, όπως και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτά.

V. Ελέγχει την εφαρμογή των δικαιωμάτων του ανθρώπου, όπως ενάγεται από την κυβέρνηση του κάθε Κράτους έκαστο και πως αυτή συμβάλει στην πρόοδο του οργανισμού και την εθνική της πορεία στον αυτό τομέα, όσον αφορά την υλοποίηση των στόχων που της έχουν τεθεί για την αρμονική και ομοιόμορφη κατάκτηση τους στον οργανισμό.

VI. Επιδιώκει μέσω των διαλόγων την αποτροπή της παραβίασης των ανθρώπινων δικαιωμάτων, ενώ δρα ευθύβολα σε Παρ εκτραχυμένες περιπτώσεις καταπάτησης αυτών.

VII. Βρίσκεται σε στενή συνεργασία με Κυβερνήσεις, Περιφερειακούς Οργανισμούς, τις Εθνικές Επιτροπές για τα δικαιώματα του ανθρώπου και την Κοινωνία των Πολιτών.

VIII. Ενίσταται σχετικά με την προαγωγή και την τήρηση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ²⁸

Θα μπορούσε κανείς να πει ότι το Συμβούλιο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου λειτουργεί ως Νομικός Σύμβουλος Κυβερνήσεων και διαφόρων οργάνων συνυφασμένων με τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, όσον αφορά την σωστή λήψη αποφάσεων και την ορθή εφαρμογή τους στην εκάστοτε μνημένη από τις αρχές του Ο.Η.Ε πολιτεία και στο γενικότερο πλαίσιο του Οργανισμού. Παρόλα αυτά το έργο του Συμβουλίου είναι τεράστιο και πολύπλευρο καθώς στο φάσμα των αρμοδιοτήτων του συγκαταλέγονται διάφοροι ρόλοι όπως ο έλεγχος της εφαρμογής της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ο συμβουλευτικός ρόλος για τις κυβερνήσεις και τα διάφορα όργανα με αντικείμενο τα ανθρώπινα δικαιώματα και ο έλεγχος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όσον αφορά το διεθνές δίκαιο, για αυτό το λόγο είναι σημαντική η ύπαρξη περαιτέρω οργάνων για την διεκπεραίωση του έργου του. Την ανάγκη αυτή έρχεται να καλύψει το υπαγόμενο στο Συμβούλιο δικαιωμάτων του ανθρώπου σώμα, η Συμβουλευτική επιτροπή, η οποία αποτελεί δεξαμενή σκέψης για το Συμβούλιο. Η επιτροπή συστάθηκε με την απόφαση 5/1 και λειτουργεί υπό τη διεύθυνση του Συμβουλίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Προκάτοχος αυτής ήταν η Υπό- επιτροπή για την προαγωγή και την προστασία δικαιωμάτων του ανθρώπου. Η Συμβουλευτική επιτροπή λοιπόν δέχεται τις υποδείξεις από το Συμβούλιο και την καθοδήγηση του όσον αφορά τα αιτήματα που υποβάλλει σε αυτή και μέσω συγκεκριμένης έρευνας που διεξάγει προσφέρει στο Συμβούλιο μελέτες και συμβουλές με ειδική τεχνογνωσία. Η Συμβουλευτική επιτροπή αποτελείται από 18 εμπειρογνώμονες στα ανθρώπινα δικαιώματα που εκλέγονται ανά γεωγραφική περιοχή από το Συμβούλιο με τριετή θητεία και δυνατότητα επανεκλογής 1 ακόμη φορά. Οι συνεδριάσεις της γίνονται κατά βάση 2 φορές το χρόνο, εκτός αν το αποφασίσει το Συμβούλιο, χωρίς βέβαια να υπερβαίνουν το ανώτατο χρονικό όριο των 10 ημερών. Για την επίτευξη μίας ορθής ιεραρχίας η επιτροπή εκλέγει θεσμικά πρόσωπα όπως τον Πρόεδρο της, τους 3

²⁸Π.Νάσκου-Περάκη,2011,Το Δίκαιο Των Διεθνών Οργανισμών, Πέμπτη Έκδοση, Εκδόσεις Αντ.Ν.Σάκουλα, Κεφ 1, Μέρος Α', σελ. 128-134

αντιπροέδρους και έναν εισηγητή, αφότου καθοριστούν οι θέσεις όπως ορίζει το Συμβούλιο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.²⁹

2.4.1.1 Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ

Διανύουμε μία περίοδο όπου οι παγκόσμιες συγκυρίες απασχολούν σε μεγάλο βαθμό τη Γενική Συνέλευση. Από το 2000 έως το 2022 έλαβαν χώρα 22 ετήσιες τακτικές συνελεύσεις όπως προβλέπεται από το καταστατικό του οργάνου, οι οποίες συγκλήθηκαν στις 3 Σεπτεμβρίου της εκάστης χρονιάς και ολοκληρώθηκαν αντιστοίχως στα μέσα Δεκεμβρίου. Ο Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης ορίζονταν με απλή πλειοψηφία από το σώμα, όπως ορίζει το καταστατικό λειτουργίας της Γενικής Συνέλευσης με την ψήφο του κάθε κράτους-

²⁹Π.Νάσκου-Περάκη/Κ.Αντωνόπουλος/Μ.Σαρηγιαννίδης, 2019 Διεθνείς Οργανισμοί, Β' Έκδοση, Εκδόσεις Σάκουλα, Κεφ 1, Μέρος Β, Σελ.151-154

μέλους να προσμετράτε ως μονάδα. Η εναρκτήρια Γενική Συνέλευση του 21^{ου} αιώνα ήταν αυτή του 2000, η 55^η Γενική Συνέλευση με Πρόεδρο τον Χάρι Χόλκαιρη Φιλανδικής καταγωγής.

Η 77^η και πιο πρόσφατη ετήσια Γενική Τακτική Συνέλευση συγκλήθηκε στις 3 Σεπτεμβρίου του 2022 και ολοκληρώθηκε στα μέσα Δεκεμβρίου του ίδιου έτους. Εκεί η Αντιπροσωπεία της Ε.Ε στη Γενική Τακτική Συνέλευση έθεσε μία έκθεση θεμάτων όπου ταλανίζουν τις Δυτικές οικονομίες και θέτουν υπό αμφισβήτηση την ασφάλεια που για δεκαετίες τώρα είχε εξασφαλιστεί στην Ευρώπη. Αρχικά στις 18 Ιουλίου 2022 εκδόθηκε Δελτίο Τύπου με τις Προτεραιότητες της ΕΕ στα Ηνωμένα Έθνη κατά την 77η σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, που θα πρέπει να ληφθούν υπ' όψη το διάστημα από το Σεπτέμβριος 2022 έως Σεπτέμβριος 2023.

Η 77^η Τακτική Συνέλευση αποτελεί συνέλευση υψίστης σημασίας καθώς τα γενόμενα οδηγούν την ανθρωπότητα σε άγνωστους ατραπούς για την εποχή μας. Η Ρωσική εισβολή στην Ουκρανία όπως και η πανδημία του Covid 19 αποτέλεσαν τροχοπέδη στις συζητήσεις αυτής της συνέλευσης, διότι παραμένει άγνωστο ποια θα είναι η έκβαση τους, όπως και των θυγατρικών αυτών κρίσεων όπως λόγου χάριν είναι η επισιτιστική, η ενεργειακή και η πληθωριστική που πλήττουν την παγκόσμια οικονομία και θέτουν σε κίνδυνό το φιλελεύθερο μοντέλο βάση του οποίου οι δυτικές κοινωνίες και οι πλέον οικονομικά ανεπτυγμένες διαμορφώθηκαν. Ο αντίκτυπος των κρίσεων αυτών στην ανθρωπότητα είναι απρόβλεπτος.

Δεν είναι όμως η αδυναμία των διεθνών οργανισμών και των κυβερνήσεων να προοικονομήσουν το μέλλον με βάση τα σημερινά δεδομένα όπως αντίστοιχα θα συνέβαινε σε άλλες περιπτώσεις, αλλά η αδυναμία να υπολογίσουν τη διάρκεια των υπαρχόντων κρίσεων λόγω έλλειψης αντίστοιχων φαινομένων για μακροπρόθεσμο διάστημα. Η ανθρωπότητα έρχεται αντιμέτωπη με πρωτόγνωρες συνθήκες που απαιτούν ιδανική αντιμετώπιση έτσι ώστε να εξασφαλιστεί η κανονικότητα στον πλανήτη. Είναι ωστόσο οφθαλμοφανές ότι τα γεγονότα από το 2020 και έπειτα έφεραν την ανθρωπότητα αντιμέτωπη με αλληπάλληλες κρίσεις όπου αναμένεται να αναπαραγάγουν και άλλες, κάτι το οποίο θα έχει σοβαρές επιπτώσεις στην οικονομία καθώς τα διδάγματα του παρελθόντος και των ημερών αυτών συνεχώς ανατρέπονται και επικρατεί στην καλύτερη περίπτωση στασιμότητα. Οι επενδυτές

σε ορισμένους κλάδους πλέον διστάζουν να κάνουν μεγάλα ανοίγματα και οι νέες επιχειρήσεις αναζητούν την όσο δυνατόν μεγαλύτερη ευελιξία για τα νέα δεδομένα έτσι ώστε να εξασφαλίσουν τη βιωσιμότητα τους καθώς κυριαρχεί μεγάλος βαθμός αβεβαιότητας και οι επιχειρηματίες είναι εξίσου επιφυλακτικοί. Το φρόνιμο την περίοδο που διανύουμε είναι τα κράτη μέλη να επιδιώξουν τη συνεργασία και να λάβουν μέτρα τα οποία θα αποτρέψουν οποιαδήποτε μελλοντική οικονομική καταστροφή.

Είναι όμως εξίσου σημαντικό να αναφερθούμε και σε ένα διαχρονικό ζήτημα το οποίο, τα τελευταία χρόνια έχει εκδηλωθεί στο έπακρον. Τη δεκαετία του 60' η εκτεταμένη βιομηχανική δραστηριότητα δημιούργησε την απαρχή της περιβαλλοντικής κρίσης, η δε καταστροφή του περιβάλλοντος ξεκίνησε από τότε που οι ανθρώπινες πόλεις οικοδομούνταν. Στις μέρες μας οι Κυβερνήσεις και η Διεθνείς οργανισμοί καλούνται να πάρουν μέτρα καθώς η άνοδος της θερμοκρασίας έχει γίνει πλέον επικίνδυνη και τα έμβια όντα στον πλανήτη όπως και ο άνθρωπος βρίσκονται σε κίνδυνο.

Όλα αυτά τα θέματα τέθηκαν υπό συζήτηση κατά τις εργασίες της 77^{ης} Συνόδου Κορυφής διότι απειλούν τη μελλοντική πορεία του οργανισμού και τη βιωσιμότητα του. Όπως λοιπόν θα δούμε και παρακάτω η οικονομική ανάπτυξη έχει και κοινωνική χροιά οπότε αποτελεί επιτακτική ανάγκη η λήψη μέτρων για αυτές τις κρίσεις, έτσι ώστε οι οικονομικές δυσλειτουργίες να ξεπεραστούν και να μην έχουν κοινωνικό αντίκτυπο που οδηγεί στην εξαγρίωση των μαζών.³⁰

2.4.1.2 ΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ-ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΣΤΗΝ 77^η ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στο σημείο αυτό λοιπόν και αφού αναλύσαμε τα γενόμενα του παρελθόντος και της επικαιρότητας ήρθε η στιγμή να επικεντρωθούμε στο μέλλον. Όπως έχει γίνει αντιληπτό η ίδια η επικαιρότητα έρχεται να ανατρέψει όλες τις προσπάθειες και τα κεκτημένα του Ο.Η.Ε μέχρι σήμερα. Είναι λοιπόν αναγκαίο αφενός τα αντίστοιχα όργανα να μπορέσουν να επικοινωνήσουν το έργο και τα ως τώρα

³⁰ <https://www.consilium.europa.eu/el/meetings/international-summit/2022/09/20-23/>

κατορθώματα των Ηνωμένων Εθνών στους Πολίτες και αφετέρου να σχεδιάσουν το μέλλον καταθέτοντας προτάσεις δραστικές για την πορεία του οργανισμού για να μπορέσει να χτίσει ένα βιώσιμο, δημοκρατικό και ασφαλέστερο μέλλον.

Το Συμβούλιο της Ευρώπης όντας ένας καταλυτικός ρυθμιστικός παράγοντας στους κόλπους του Ο.Η.Ε, εξέδωσε το περασμένο καλοκαίρι Δ.Τ αναφορικά με όσα πρέπει να γίνουν στη διαχείριση των Κρίσεων που ήλθαν στο προσκήνιο την τελευταία διετία. Ουσιαστικά κατέθεσε όσο το δυνατόν εποικοδομητικότερες προτάσεις που ενδεικνύονταν να τεθούν ως προς συζήτηση κατά τις εργασίες της 77^{ης} Γενικής Συνέλευσης του Ο.Η.Ε. Προτάσεις δηλαδή που δίνουν εν μέρει λύσεις στα προβλήματα που ταλανίζουν τον πλανήτη, κατονομάζοντας τα επακριβώς, εμπλουτίζοντας την ατζέντα της Συνόδου κορυφής με μία Ευρωπαϊκή προσέγγιση των πραγμάτων.

Αναφορικά με τις προτεραιότητες της Ε.Ε στα Ηνωμένα Έθνη όσον αφορά τις εργασίες της 77ης Συνόδου της Γ.Σ, το συμβούλιο της Ε.Ε ενέκρινε τα κάτωθι συμπεράσματα που αναλύονται παρακάτω. Συγκεκριμένα κατά την 3889η σύνοδό του στις 18 Ιουλίου 2022, το Συμβούλιο της Ευρώπης σχεδιάζει την ατζέντα των θεμάτων όπου ταλανίζουν την Ευρωπαϊκή Ήπειρο και κατά τη γνώμη των μελών του είθισται, σε από κοινού συνεργασία με τον Ο.Η.Ε, να συντάξουν ένα νέο πλαίσιο αντιμετώπισης των υφιστάμενων από τα γεγονότα κρίσεων και αποτροπής οποιασδήποτε συνθήκης αποσταθεροποίησης.

Έτσι λοιπόν μας παραδίδεται ένα δελτίο τύπου που το Γενικό του πλαίσιο αναλύεται στις πρώτες 6 παραγράφους και επικεντρώνεται σε επίκαιρα ζητήματα που απασχολούν το μέλλον της ανθρωπότητας και εγκαθιστούν μία νέα τάξη πραγμάτων που χρήζει επιμελούς προσέγγισης . Τα θέματα του Γενικού Πλαισίου των προτεραιοτήτων της Ε.Ε στον Ο.Η.Ε αναγράφονται παρακάτω:

Το πρώτο συμπέρασμα του Συμβουλίου βασίζεται στις προαναφερθείσες υφιστάμενες κρίσεις, υπογραμμίζει τη Ρωσο-ουκρανική ένοπλη σύρραξη και την ορίζει ως επιθετική εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία, γεγονός που κάνει ακόμη πιο ξεκάθαρη τη θέση της Ευρώπης, μη παραλείποντας να αναφερθεί στην ανάγκη τήρησης όλων των προβλεπόμενων κανόνων του Χάρτη. Αναφέρεται ωστόσο στην πανδημική κρίση και την κλιματική αλλαγή πέρα από την υφιστάμενη γεωπολιτική

πρόκληση και επισημαίνει ότι οποιαδήποτε απειλή προς οποιοδήποτε κράτος αποτελεί απειλή για όλους. Εν ολίγοις, καταλήγει στο ότι η αποδοχή της απειλής κατά της κυριαρχίας, της εδαφικής ακεραιότητας και της ανεξαρτησίας οποιοδήποτε κράτους ισούται με αποδοχή μίας διεθνούς τάξης βίας.

Κατά το δεύτερο συμπέρασμα συνεχίζεται η επίκληση στην Ρωσική εισβολή στην Ουκρανία και την παρούσα διατάραξη της εύρυθμης διεθνούς τάξης, χαρακτηρίζοντας την ως προσβολή προς την ανθρωπότητα, δίνοντας πλέον την ενδεδειγμένη βαρύτητα στο κόστος του πολέμου στην παγκόσμια οικονομία και την επικείμενη επισιτιστική κρίση που προκλήθηκε, καθώς η Ουκρανία αποτελεί βασικό πυλώνα παραγωγής και προμήθειας σιτηρών για την Ευρώπη, πράγμα που σηματοδοτεί ταχεία άνοδο των τιμών σε πολλά τρόφιμα (πληθωριστικές τάσεις σε προϊόντα διατροφής /πληθωρισμός είδους). Ωστόσο επιστρέφει ξανά στην ανάγκη τήρησης του Χάρτη αναφέροντας ρητά:

« Το δεσμευτικό χαρακτήρα του Χάρτη του Ο.Η.Ε στο σύνολό του, που καλύπτει την ειρήνη και την ασφάλεια, τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ισότητα των φύλων, την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, τα ίσα δικαιώματα των μεγάλων και των μικρών εθνών, και τονίζουν την οικουμενικότητα των θεμελιωδών αρχών του Ο.Η.Ε. ».

Καταλήγει λοιπόν στην επιτακτική ανάγκη της από κοινού συνεργασίας των εθνών και όχι στην μεμονωμένη πολιτική τους.

Όσον αφορά την τρίτη και τέταρτη παρατήρηση γίνεται ακόμη πιο σαφή η θέση της Ε.Ε αλλά και σύσσωμής της παγκόσμιας κοινής γνώμης, όσον αφορά την Ρωσική εισβολή ως μεμονωμένο γεγονός παραβίασης της εθνικής κυριαρχίας και ανεξαρτησίας άλλου κράτους και την περαιτέρω διόγκωση αλλά και εξ αυτού αναπαραγωγή νέων κρίσεων. Συγκεκριμένα αναφέρεται ξεκάθαρα στην τρίτη παρατήρηση ότι τέτοιου είδους βίας δεν έχει θέση στον 21ο αι. Χαρακτηρίζει παράλογο τον πόλεμο αυτό, και διασαφηνίζει ότι ο Ο.Η.Ε αντέδρασε επιδεικνύοντας προσαρμοστικότητα απέναντι σε αυτήν την κρίση, με την κατάλληλη παρουσία και την ενίσχυσή της όπου χρειάζεται. Ομοίως σκοπεύει να κάνει η Ε.Ε και τα κράτη μέλη της ως ένδειξη σεβασμού στη δημοκρατία, τα ανθρώπινα, δικαιώματα και το κράτος δικαίου, πράττοντας το αδύνατο δυνατό για έναν ασφαλέστερο κόσμο για όλους. Στην τέταρτη παρατήρηση συνεχίζει την αποδοκιμασία του πολέμου, φέρνοντας στο τραπέζι την ήδη υπάρχουσα προ του

πολέμου πανδημική κρίση. Αφενός, Ο Covid 19 έπληξε σε μεγάλο βαθμό την παγκόσμια οικονομία, κάνοντας τα κράτη να αγωνίζονται για να ανακάμψουν και να εξασφαλίσουν μία βιώσιμη ανάπτυξη, αφετέρου η Ρωσική εισβολή έρχεται να διόγκωση την ήδη υπάρχουσα κρίση δημιουργώντας επιπλέον κρίσης όπως την επισιτιστική, την ενεργειακή και χρηματοπιστωτική.

Η πέμπτη παρατήρηση εκφράζει ξεκάθαρα την πίστη της Ε.Ε στην αποτελεσματικότητα της Πολυμερούς προσέγγισης και της αλληλεγγύης, οι οποίες πρέπει να σταθούν αντάξιες των περιστάσεων. Σύμφωνα με τους εκπροσώπους του Συμβουλίου λοιπόν, οι Πολυμερείς παράγοντες, όπως τα Ηνωμένα Έθνη, τα διεθνή χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, η G7 και η G20, είναι απαραίτητό να συνεργαστούν ώστε από κοινού να προτείνουν προσοδοφόρες λύσεις για να αμβλυνθούν οι κοινωνικές αναταραχές και η αστάθεια στον κόσμο, συνέπειες και των παρόντων κρίσεων. Ωστόσο στο Δελτίο τύπου δηλώνεται ξεκάθαρα η πρόθεση της Ε.Ε για συνεργασία με τον Ο.Η.Ε, όπως και το ότι έχει λάβει πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση των υφιστάμενων κρίσεων. Εκφράζεται ωστόσο μία ανάγκη για ενδεχόμενες συμμαχίες; Θα μπορούσε να πει κανείς ότι η Ε.Ε προετοιμάζει έδαφος καθώς δεν μπορεί μόνη της να σταθεί επάξια στις ανάγκες της εποχής και παρακολουθώντας τη ροή των εξελίξεων. Αν όμως ανατρέξουμε πίσω στη δεκαετία του 50' και του 60' όπου εντοπίζονται οι απαρχές της σημερινής Ε.Ε θα δούμε την ύπαρξη της προκατόχου της, γνωστή ως Ε.Ο.Κ η σύσταση της όποιας πραγματοποιήθηκε για την κοινή συνεργασία των ιδρυτικών τότε κρατών-μέλλων όσον αφορά την παραγωγική διαδικασία το ελεύθερο εμπόριο προϊόντων και τη διακίνηση παραγωγικών συντελεστών μεταξύ αυτών με κοινό δασμολόγιο προϊόντων. Τα χαρακτηριστικά λοιπόν της Ε.Ο.Κ συμπίπτουν με αυτά όλων των κοινών αγορών. Ενώ λοιπόν το πρώτο στάδιο ευδοκίμησε, έρχεται η συνθήκη του Μάαστριχτ το 1993 που θα εγκαθιδρύσει στη θέση της οικονομικής κοινότητας την ένωση, η οποία κατευθύνθηκε προς την υλοποίηση του μοντέλου μίας Ευρώπης με κοινή νομισματική πολιτική πλέον, ελεγχόμενη από κοινή Ευρωπαϊκή τράπεζα και με ένα κοινό νόμισμα το ευρώ (όσον αφορά τις περισσότερες χώρες της Ένωσης). Με την ύπαρξη λοιπόν της Ένωσης εκτός από κοινή οικονομική πολιτική γραμμή τα κράτη μέλη έπρεπε να ακολουθήσουν και κοινή Ευρωπαϊκή πολιτική γραμμή έτσι ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι της, που απέβλεπαν, σε ένα σύστημα που ισχύουν όλα τα παραπάνω, αλλά πλέον υπάρχει εναρμόνιση των οικονομικών πολιτικών των

χωρών της ένωσης, έτσι ώστε το 1995 η ένωση να γίνει πλέον και νομισματική με κοινό νόμισμα στις περισσότερες χώρες, το ευρώ . Η ιστορική αναδρομή στην πορεία της Ε.Ε, μας δείχνει ότι η ίδια η Ε.Ε επιζητεί αφενός την οικονομική ολοκλήρωση της και τη συνεργασία διεθνών οργανισμών και κυβερνήσεων. Εξ αυτού τεκμαίρεται ότι η ιδεολογική βάση της Ε.Ε αντικατοπτρίζεται σε αυτήν ακριβώς την παρατήρηση, στην πολυμερή προσέγγιση των ζητημάτων και την παραγωγή προτάσεων για άμεση λύση των εγκάθετων προβλημάτων, καθώς και στη συνεργασία οργανισμών και κρατών μεταξύ τους για να επιτευχθεί η οικονομική ευημερία. Και σε μία τέτοια συνεργασία μεταξύ υπερεθνικών οργανισμών, διεθνών οργανισμών και Κυβερνήσεων το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εναποθέτει τις ελπίδες του για την αντιμετώπιση των προκλήσεων που ταλανίζουν την ανθρωπότητα.³¹

Η έκτη παρατήρηση του Συμβουλίου επισημαίνει την ανάγκη για αναθεώρηση των ως τώρα κανόνων διεθνούς τάξης και τον εκσυγχρονισμό του Ο.Η.Ε μέσω δραστικών μεταρρυθμίσεων στον πυρήνα λειτουργίας του. Ορμώμενοι δε από τις παρούσες γεωπολιτικές κρίσεις στο προσκήνιο, τα μέλη του Συμβουλίου υπογραμμίζουν τη δυνατότητα που τους παρέχει το κοινό θεματολόγιο για αλλαγές ικανές να διαμορφώσουν ένα καλύτερο αύριο, μία νέα εποχή όπου οι παγκόσμιες δεσμεύσεις θα υλοποιούνται με μεγαλύτερη φερεγγυότητα μέσω της πολυμερούς προσέγγισης. Στο όραμα αυτό με στόχο την καλύτερη διεκπεραίωση των παγκόσμιων θεμάτων και της από κοινού συνεργασίας , η Ε.Ε δεσμεύεται ότι θα παρέχει αμέριστη στήριξη για μία πραγματικά συμπεριληπτική και δικτυωμένη πολυμερή προσέγγιση στα αυριανά και επίκαιρα ζητήματα.

Στο δεύτερο μέρος του Δελτίου Τύπου αναγράφεται το κοινό θεματολόγιο , που προτείνει η Ε.Ε για την αντιμετώπιση της νέας μη φιλικής τάξης πραγμάτων και τον καθορισμό της μελλοντικής πορείας του Ο.Η.Ε. Η παρατήρηση 7 αφορά Διασφάλιση της ειρήνης και της ευημερίας. Σύμφωνα με αυτή ο Ο.Η.Ε θα πρέπει να διασφαλίσει ως μέσω αποτροπής ενδεχόμενων συγκρούσεων τον διάλογο για την προώθηση βιώσιμων λύσεων σε τυχόν συγκρούσεις ανά την υφήλιο. Οι συχνές παραβιάσεις του χάρτη και του διεθνές δικαίου και η συνεχής ατιμωρησία είναι με

³¹Βαβούρας Ιωάννης, Σε Συνεργασία με Χαρά Βαβούρα, Εκδόσεις Παπαζήση, ΠΙΝΑΚΑΣ 13.11 σελ.939

βάση τα λεγόμενα των μελών του Συμβουλίου αυτά που πρέπει να μας κάνουν να υιοθετήσουμε μία νέα προσέγγιση στα εξαρχής ζητούμενα του Ο.Η.Ε, την ειρήνη και την ασφάλεια, βασισμένη στα ανθρώπινα δικαιώματα και το Διεθνές δίκαιο. Το εν λόγω Δελτίο Τύπου αποκαλύπτει πολλά αναφορικά με την πορεία του Ο.Η.Ε τα επόμενα χρόνια και δηλώνει πολιτικές και μέτρα που πρόκειται να εφαρμοστούν. Παρουσιάζει λοιπόν ένα πλαίσιο αναφορικά με την ασφάλεια και τον αφοπλισμό, την κοινωνία στο σύνολο της, τα ανθρωπινά δικαιώματα και την προώθηση του κράτους δικαίου, την εκπαίδευση, την Ενίσχυση της παγκόσμιας υγειονομικής ασφάλειας και ετοιμότητας, την τριπλή πλανητική κρίση, την ψηφιοποίηση και την ενδυνάμωση των νέων και τέλος το Σχέδιο για μία Ευρώπη 2.0 που θεμελιώνει μέσα από μία σειρά καινοτομιών τον Ο.Η.Ε του μέλλοντος προσαρμοσμένο στις ανάγκες τις εποχής και δίνοντας λύση σε επίκαιρα ζητήματα.

Τι είναι όμως το σχέδιο Ο.Η.Ε 2.0; Πρόκειται για ένα νέο εκσυγχρονισμένο σχέδιο προσαρμοσμένο όπως παραπάνω ανέφερα στις ανάγκες τις εποχής, βασισμένο στη διαφάνεια, το δίκαιο τη λογοδοσία, το οποίο απευθύνεται σε όλους και συμπεριλαμβάνει όλους και χρηματοδοτεί με πλάνο βασισμένο στη βιωσιμότητα τα κράτη-μέλη που χρειάζονται στήριξη για την ανάπτυξη τους. Το σχέδιο αυτό λοιπόν παρουσιάζεται αναλυτικά στις τελευταίες παρατηρήσεις του Δελτίου Τύπου του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα θέματα που θα παρουσίαζε στην 77^η Σύνοδο Κορυφής της Γενικής Συνέλευσης. Οι παρατηρήσεις 35 έως 37 είναι αφιερωμένες σε αυτό, στο σχέδιο Ο.Η.Ε 2.0.

Η 35^η παρατήρηση λοιπόν αναφέρεται ξεκάθαρα στις παθογένειες που μέχρι τώρα υπήρχαν στη λειτουργία του Ο.Η.Ε και τον κρατούσαν σε πολλές περιπτώσεις προσκολλημένο στον 20^ο αιώνα. Ένας Διεθνής Οργανισμός με τεράστια συλλογικότητα και ισχύ ανάλογη παγκοσμίου συντάγματος έφτασε σε σημείο να φαντάζει στα μάτια των πολιτών συμβολικός, πράγμα που φανερώνει τη μέχρι τώρα αδυναμία του Οργανισμού να λάβει δραστικά μέτρα. Παρωχημένες ιδέες, ανεπαρκείς δράσεις, εργαλειοθήκη και συνθήκες βγαλμένες από μία άλλη εποχή ήταν αυτά που μετέτρεψαν τον Ο.Η.Ε από έναν ισχυρό διεθνή οργανισμό σε μέσο εξυπηρετήσεων διπλωματικών παιγνίων στην παγκόσμια σκακιέρα, και πλέον είχε χάσει τον έλεγχο. Οι παγκόσμιες συγκυρίες όμως έρχονται να φέρουν την επανεκκίνηση έτσι ώστε να μην επαναληφθούν οι σκοτεινές εποχές του 20^{ου} αιώνα

που τώρα λόγω της τεχνολογίας θα επιφέρουν το πραγματικό ολοκαύτωμα που αυτή τη φορά θα είναι μη ανατρέψιμο. Έτσι λοιπόν ο Ο.Η.Ε πρέπει να προετοιμαστεί για το μέλλον όχι μόνο εστιάζοντας στις επικείμενες κρίσεις που χρήζουν λεπτή διαχείριση, την επισιτιστική, την γεωπολιτική και την κλιματική, αλλά δημιουργώντας μία ατζέντα βιωσιμότητας που θα προωθήσει την καλύτερη πρόβλεψη των κρίσεων, τις πλέον σημαντικές τάσεις οι οποίες θα αποτελέσουν προτεραιότητα τα επόμενα χρόνια και ορόσημα ανάπτυξης, όπως η ψηφιακή και η πράσινη μετάβαση ή οι δημογραφικές μεταβολές, και η εμπέδωση των εκτιμήσεών μας στον στρατηγικό σχεδιασμό και η χάραξη κοινής πολιτικής. Για το λόγο αυτό ο Ο.Η.Ε πρέπει να επικεντρωθεί σύμφωνα με τον Γενικό Γραμματέα στο «Κοινό μας θεματολόγιο» και να λειτουργήσει ως μονάδα για ολόκληρο το σύστημα.

Ευελιξία, ολοκλήρωση, συνοχή, τρεις λέξεις κλειδί για την πορεία του Ο.Η.Ε από εδώ και πέρα. Στην 36^η παρατήρηση του Δελτίου Τύπου το Συμβούλιο της Ευρώπης παρουσιάζει το Σχέδιο Ο.Η.Ε 0.2 στραμμένο προς το μέλλον βασισμένο στις αξίες και τα διδάγματα του παρελθόντος. Εναποθέτει την αναβάθμιση του Ο.Η.Ε στην πρωτοβουλία «Πεντάπτυχο της αλλαγής» («Quintet of Change»), στηριζόμενη στα δεδομένα, τη διαχείριση βάσει αποτελεσμάτων και τις στρατηγικές προβλέψεις. Έτσι προτείνει μία σειρά έκτακτων μέτρων όπως είναι η πλατφόρμα έκτακτης ανάγκης με σκοπό τη βελτίωση της συλλογικής μας προσέγγισης στη διαχείριση κρίσεων, επικροτεί την πρόταση επαναφοράς της επιστημονικής συμβουλευτικής επιτροπής του Γενικού Γραμματέα του Ο.Η.Ε ως βασικού στοιχείου για την ενίσχυση της λήψης αποφάσεων στον Ο.Η.Ε, υποστηρίζει τον ρόλο της ως πηγής αξιόπιστων δεδομένων και αποδεικτικών στοιχείων, και είναι έτοιμη να συνδράμει με τα δικά της επιστημονικά συμβουλευτικά όργανα. Η 77^η Σύνοδος κορυφής αναμένεται να αποτελέσει πρόσκαιρο έδαφος για έναν διεξοδικό απολογισμό του ως τώρα έργου και τον σχεδιασμό ενός αποτελεσματικού πλαισίου μετασχηματισμού του οργανισμού. Η Ε.Ε βασίζεται στην στενή συνεργασία όλων των παραγόντων του Ο.Η.Ε, σχεδιάζοντας ένα καλύτερο μέλλον μέσω μακροπρόθεσμων στόχων με όραμα και φιλοδοξία, πράγμα το οποίο έγινε ευκρινές κατά τη διάρκεια των εργασιών της 77^{ης} Συνόδου κορυφής.

Η 37η και τελευταία παρατήρηση αναδεικνύει τον τρόπο λειτουργίας του Ο.Η.Ε 0.2. Ο Ο.Η.Ε 0.2 λοιπόν θα πρέπει να αποτελέσει έναν οργανισμό βιώσιμης χρηματοδότησης βασισμένο στη λογοδοσία, τη διαφάνεια και τη συλλογικότητα.

Θα πρέπει ωστόσο να ληφθούν υπ' όψη κατά τη διαδικασία λήψης οποιασδήποτε απόφασης παράγοντες όπως η κοινωνία των πολιτών, οι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι κοινωνικοί εταίροι, η νεολαία, τα κοινοβούλια, ο ιδιωτικός τομέας, η ακαδημαϊκή κοινότητα και οι περιφερειακές οργανώσεις. Κάτι τέτοιο θα ενισχύσει τη νομιμότητα του Ο.Η.Ε θα διευρύνει το πλαίσιο της πολυμερούς προσέγγισης συμπεριλαμβάνοντας όλο και περισσότερους, προς όφελος όλων. Το Συμβούλιο ωστόσο δηλώνει ότι η Ε.Ε θα σταθεί στην πρώτη γραμμή των εξελίξεων για έναν Ο.Η.Ε βιώσιμο και καλύτερα προετοιμασμένο για το μέλλον.

Γίνεται επομένως αντιληπτό ότι το Συμβούλιο της Ευρώπης επικεντρώνεται περισσότερο στην εξωστρέφεια των Κρατών μελών, στη συνεργασία αυτών και στη στήριξη των Διεθνών οργανισμών έτσι ώστε να ανταπεξέλθει η ανθρωπότητα σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες. Αναφέρεται ωστόσο συχνά στην επιτακτική ανάγκη που υπάρχει για μεγαλύτερο σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα, την προσήλωση στη βιωσιμότητα και το σχεδιασμό ενός συγχρόνου σχεδίου προσαρμοσμένο στις ανάγκες της εποχής, έτσι ώστε να διατηρηθεί η ειρήνη στον πλανήτη κάτι που θα επιτύχει μόνο μέσα από την κοινωνική ευημερία.³²

2.4.2 ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Με το Συμβούλιο Ασφαλείας θα ασχοληθούμε στα πλαίσια της παρούσας μελέτης που διεξάγεται αναλυτικότερα στο τέταρτο κεφάλαιο, καθώς αποτελεί ξεχωριστή πτυχή αυτής, όπως αποκαλύπτει άλλωστε και ο τίτλος της παρούσας διατριβής. Σε αυτό το σημείο λοιπόν θα αρκεστούμε στο να αναφερθούμε στις

³² Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής ένωσης, Προτεραιότητες της ΕΕ στα Ηνωμένα Έθνη κατά την 77η σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, Σεπτέμβριος 2022 – Σεπτέμβριος 2023 – Συμπεράσματα του Συμβουλίου (18 Ιουλίου 2022)

βασικές λειτουργίες του Συμβουλίου Ασφαλείας έτσι ώστε να γίνει κατανοητό από τον κάθε αναγνώστη, ερευνητή, ενδιαφερόμενο η συνοχή στη δομή του Ο.Η.Ε όπως και η λειτουργία του, κάτι που επιτυγχάνεται μόνο όταν συμπληρώσουμε το παζλ των οργάνων του Ο.Η.Ε.

Το Συμβούλιο Ασφαλείας όπως ήδη έχω αναφέρει είναι υπεύθυνο για την διατήρηση της ειρήνης στα Κράτη- Μέλη που απαρτίζουν τον Ο.Η.Ε και επεμβαίνει μόνο σε περίπτωση επικείμενης σύρραξης. Ο ρόλος του λοιπόν είναι καθαρά στρατιωτικός και η λειτουργία του ξεκινάει από τη στιγμή που θα δημιουργηθεί οποιαδήποτε σύγκρουση. Είναι ωστόσο το μόνο όργανο του οργανισμού που μπορεί να συγκαλέσει έκτακτη Γενική Συνέλευση.

Υπάρχουν τρία είδη κινητοποίησης του Συμβουλίου Ασφαλείας ο ένας είναι οι ειρηνευτικές ομάδες, σε πρώτο στάδιο όταν υπάρξει κίνδυνος πολέμου. Όταν η κατάσταση παρεκτραχυνθεί και ο διάλογος δεν σταθεί αντάξιος των περιστάσεων, το Συμβούλιο έχει την ιδιότητα να επιβάλει οικονομικές κυρώσεις. Οι τελευταία ενέργεια που μπορεί να προβεί είναι ο αφοπλισμός των υπευθύνων και ακόμη η στρατιωτική κινητοποίηση του.

Ακόμη όμως και στις μέρες μας υπάρχουν ερωτήματα για τη λειτουργία του Συμβουλίου και τη δράση του σε κάθε περίπτωση. Είναι άλλωστε γνωστό ότι οι πόλεμοι δεν τελείωσαν με τη δημιουργία του Ο.Η.Ε. Ήταν λοιπόν σε κάθε περίπτωση το Συμβούλιο ικανό να επιβάλει την τάξη και σε ποιο βαθμό; Αυτό είναι κάτι που θα αναλύσω στο 4^ο Κεφάλαιο.

2.4.3 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Το Οικονομικό & Κοινωνικό Συμβούλιο των Ηνωμένων Εθνών, είναι το αρμόδιο όργανο για το συντονισμό του κοινωνικοοικονομικού έργου του οργανισμού και των ειδικευμένων οργανώσεων που υπάγονται στον οργανισμό, όπως είναι και η UNESCO. Το όργανο αυτό εποπτεύεται από τη Γενική Συνέλευση, η οποία εκλέγει τα 54 μέλη που το απαρτίζουν. Στο όργανό του Οικονομικού & Κοινωνικού Συμβουλίου υπάρχουν αντιπροσωπίες από όλες τις γεωγραφικές περιοχές του πλανήτη ενώ η κατανομή γίνεται ως εξής: 11 από Ασία, 14 από Αφρική, 10 από Λατινική Αμερική, 13 από Δυτική Ευρώπη, 6 από ανατολική και τέλος οι 5 Μεγάλες δυνάμεις που έχουν μόνιμη αντιπροσώπευση. Οι 18 από αυτές

τις χώρες έχουν τριετή θητεία και εκλέγονται κάθε χρόνο, για να εναλλάσσονται οι εκπροσωπήσεις.

Όσον αφορά το έργο του Κοινωνικού & οικονομικού Συμβουλίου, διεκπεραιώνει ένα φάσμα αρμοδιοτήτων που σχετίζονται με διεθνή θέματα οικονομικού, κοινωνικού, πολιτιστικού, εκπαιδευτικού και υγειονομικού περιεχομένου. Είναι επίσης υπεύθυνο για την υποβολή προτάσεων και υποδείξεων προς τη Γενική Συνέλευση, τα μέλη του Ο.Η.Ε και τις ειδικευμένες οργανώσεις όπου και συντονίζει. Στις αρμοδιότητες του Συμβουλίου υπάγεται η σύσταση διαφόρων επιτροπών όπως ειδικές επιτροπές, επιτροπές εμπειρογνομόνων, οικονομικές περιφερειακές επιτροπές. Επιπροσθέτως, το Οικονομικό και κοινωνικό Συμβούλιο συνεργάζεται με μη- κυβερνητικές οργανώσεις και παρέχει στο Συμβούλιο Ασφαλείας και το βοήθα αν και εφόσον του ζητηθεί.³³

2.4.4 ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Το Διεθνές Δικαστήριο εδρεύει στη Χάγη και αποτελεί το κύριο δικαστήριο του Ο.Η.Ε, με καταστατικό προσαρτημένο στο Χάρτη του Ο.Η.Ε. Οι δικαστές σε αυτό είναι 15 και εκλέγονται από κατάλογο υποψηφίων, ταυτόχρονα αλλά από 2 διαφορετικές ψηφοφορίες, μία της Γενικής Συνέλευσης και μία του Συμβουλίου Ασφαλείας. Οι δικαστές εκλέγονται με απόλυτη πλειοψηφία, για 9 έτη με δυνατότητα επανεκλογής. Οι ίδιοι εκλέγουν τον Πρόεδρο και τον Αντιπρόεδρο τους κάθε 3 χρόνια και συνεδριάζουν στην Ολομέλεια με την παρουσία και τον 9 Δικαστών. Ωστόσο προβλέπεται το τρίτο των Δικαστών για να εξασφαλίζεται η συνοχή του σώματος. Δεν επιτρέπεται να εκλέγουν 2 δικαστές της ίδιας ιθαγένειας.

Το Διεθνές δικαστήριο επιλύει διαφορές δυαδικών μερών, αν αυτά είναι κράτη και η δικαιοδοσία του είναι προαιρετική. Επομένως δικάζει υποθέσεις όταν τα 2 αντιπαρατιθέμενα κράτη έχουν συνυποσχετικό και διαιτητική ρήτρα. Ωστόσο σύμφωνα με το Άρθρο 36 παρ. 2 προβλέπεται η ύπαρξη προαιρετικής ρήτρας υποχρεωτικής δικαιοδοσίας του δικαστηρίου. Όσον αφορά τις δηλώσεις αποδοχής

³³Π.Νάσκου-Περάκη,2011,Το Δίκαιο Των Διεθνών Οργανισμών, Πέμπτη Έκδοση, Εκδόσεις Αντ.Ν.Σάκουλα, Κεφ 1, Μέρος Β' ΠΑΡ. 4.3 σελ. 140

του δικαστηρίου κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα του Ο.Η.Ε και διαβιβάζονται στα συμβαλλόμενα κράτη. Η Ελλάδα από το 1994, όπως και άλλα 65 κράτη αναγνώρισαν στο Διεθνές Δικαστήριο υποχρεωτική δικαιοδοσία.³⁴

2.4.5 ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΗΔΕΜΟΝΙΑΣ

Το Συμβούλιο Κηδεμονίας προβλέπεται από το Χάρτη να εποπτεύει τα κράτη που τέθηκαν κάτω από το Διεθνές Σύστημα Κηδεμονίας, με σκοπό την προαγωγή της προόδου των πολιτών τους, την προοδευτική ανάπτυξη τους, την αυτοκυβέρνηση και ανεξαρτησία.

Λόγω της μείωσης των διοικούντων και κηδεμονευόμενων κρατών από το 1994 και έπειτα, το Συμβούλιο Κηδεμονιών συρρικνώθηκε. Έχει 5 μέλη, αυτά του Συμβουλίου Ασφαλείας, εξαιρουμένης της Κίνας και οι αποφάσεις λαμβάνονται με απλή πλειοψηφία. Οι Σύνοδοι γίνονται κάθε καλοκαίρι και εκτάκτως αν υπάρχει ανάγκη.³⁵

2.4.6 ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Η Γενική Γραμματεία είναι όργανο του Ο.Η.Ε που έχει ως επικεφαλή το Γενικό Γραμματέα και ανώτατο διοικητικό υπάλληλο του οργανισμού. Τα άρθρα 97, 98, & 99 του Χάρτη αναφέρονται στα καθήκοντα του Γενικού γραμματέα αποκλειστικά. Ο Γενικός Γραμματέας εκλέγεται από τη Γενική Συνέλευση ύστερα από πρόταση του Συμβουλίου Ασφαλείας. Η θητεία αυτού είναι πενταετής με δυνατότητα επανεκλογής για μία ακόμη φορά.

Η Γραμματεία με το προσωπικό της εδρεύει στην Ν. Υόρκη ενώ διαθέτη γραφεία σε όλες τις γεωγραφικές περιοχές του πλανήτη. Το προσωπικό αυτής δέχεται οδηγίες μόνο από τον οργανισμό για το έργο του.

³⁴Π.Νάσκου-Περάκη,2011,Το Δίκαιο Των Διεθνών Οργανισμών, Πέμπτη Έκδοση, Εκδόσεις Αντ.Ν.Σάκουλα, Κεφ 1, Μέρος Β' ΠΑΡ.4.5 σε'. 142

³⁵Π.Νάσκου-Περάκη,2011,Το Δίκαιο Των Διεθνών Οργανισμών, Πέμπτη Έκδοση, Εκδόσεις Αντ.Ν.Σάκουλα, Κεφ 1, Μέρος Β' ΠΑΡ 4.4 σελ. 142

Οι αρμοδιότητες της εξαιτίας του εύρους τους ταξινομούνται ως εξής:

-Γενικές διοικητικές & εκτελεστικές

-Τεχνικές

-Αντιπροσωπευτικές

-Πολιτικές³⁶

2.5 ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ-17 ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ Ο.Η.Ε ΜΕΧΡΙ ΤΟ 2030

<https://www.naturefriends.gr/2019/04/02/%CE%BF%CE%B9-17%CF%83%CF%84%CF%8C%CF%87%CE%BF%CE%B9%CE%B2%CE%B9%CF%8E%CF%83%CE9C%BC%CE%B7%CF%82%CE%B1%CE%BD%CE%AC%CF%80%CF%84%CF%85%CE%BE%CE%B7%82-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%BF%CE%B9-59-%CF%85/>

Η σύσταση του Ο.Η.Ε εκ πρώτης, προέκυψε από την ανάγκη της ανθρωπότητας να θωρακίσει τη δημιουργία ενός τότε μελλοντικού κόσμου, βασισμένο στην ειρήνη και την ασφάλεια. Πως όμως κάτι τέτοιο θα ήταν εφικτό αν δεν δίνονταν κίνητρα εφησυχασμού στους τότε απογοητευμένους πολίτες του Ολοκαυτώματος; Πως θα κατευνάζονταν αισθήματα μίσους και οι καταστροφικές τάσεις ολοκληρωτισμού που εκείνη την περίοδο έβρισκαν έδαφος; Πως θα απέτρεπαν ένα τρίτο Ολοκαύτωμα, αυτή τη φορά με τη χρήση της Πυρηνικής ενέργειας, μετά από ήδη δύο παγκοσμίους πολέμους σε διάστημα μικρότερο από

³⁶ Π.Νάσκου-Περάκη,2011,Το Δίκαιο Των Διεθνών Οργανισμών, Πέμπτη Έκδοση, Εκδόσεις Αντ.Ν.Σάκουλα, Κεφ 1, Μέρος Β' ΠΑΡ 4.6 σελ. 148

30 χρόνια; Ίσως με τη στενή συνεργασία των κυβερνήσεων όπου στα πλαίσια ενός παγκόσμιου συστήματος, προέβλεπε νόμους και κανόνες συνύπαρξης των πολιτών και των κρατών. Οι κυβερνήσεις από πλευράς τους θα είχαν ως μέλημα αφενός να τηρούν το καταστατικό του συστήματος ως προς τους πολίτες και αφετέρου να μην παρακάμπτουν το καταστατικό συνεργασίας με τα υπόλοιπα συνεργαζόμενα κράτη. Πως όμως θα έπειθαν τους πολίτες να συνεργαστούν; Η λέξη κλειδί στην απάντηση αυτή είναι η ευημερία ή ακόμη καλύτερα κάτι που ορίζεται ως οικονομική ευημερία.

Τι είναι όμως οικονομική ευημερία; **Ως οικονομική ευημερία ορίζεται η Γενική επιδίωξη της οικονομικής πολιτικής με σκοπό την οικονομική μεγέθυνση (αύξηση της εθνικής παραγωγής) και τη σταθερότητα των τιμών. Τι είναι όμως πραγματικά η οικονομική πολιτική; Η φύση της είναι μόνο οικονομική ή έχει και κοινωνική χροιά;**³⁷ Πρώτα από όλα η οικονομική πολιτική έχει οριστεί κατά τον Kirschen ως η οικονομική άποψη της γενικής κρατικής πολιτικής ή αλλιώς η διά προγράμματος κρατική παρέμβαση στην οικονομία με σκοπό την υλοποίηση των επιδιώξεων του. Οι στόχοι της οικονομικής πολιτικής είναι από οικονομικής άποψης δύο: 1) Ο ρυθμός αύξησης του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (ΔΤΚ) να μην υπερβαίνει το 4% και να είναι πάνω από 2% (Τα ποσοστά αυτά δηλώνουν ανάπτυξη), 2) Αύξηση του ΑΕΠ κατά 3% (Οικονομική Μεγέθυνση), σε ετήσια βάση. Τι σχέση θα μπορούσε όμως να έχει αυτός ο οικονομικός ορισμός με το κοινωνικό σύνολο; Η απάντηση αυτή βρίσκετε στις Γενικές επιδιώξεις της οικονομικής πολιτικής οι οποίες σίγουρα έχουν κοινωνική χροιά. Αυτές λοιπόν είναι η κατά την κοινή γνώμη επιθυμητές οικονομικές κοινωνικές και πολιτικές κατευθύνσεις, οι οποίες σε αντίθεση με την οικονομική έννοια της οικονομικής πολιτικής, δεν είναι ποσοτικές αλλά ποιοτικές. Αφορούν συγκεκριμένες πτυχές ανάπτυξης της κοινωνίας, οι οποίες δεν δύναται να διαμορφώσουν τη βάση μίας οικονομικής πολιτικής διότι δεν έχουν ποσοτική μέτρηση, έτσι ώστε να εφαρμοστούν τα κατάλληλα μέτρα επιτυχίας των επιδιώξεων. Ο βαθμός επιτυχίας τους μεταφράζεται σε σκοπούς της οικονομικής πολιτικής που όπως ο Kirschen έλεγε είναι « **Οι οικονομικές μεταφράσεις των**

³⁷Βαβούρας Ιωάννης, Σε Συνεργασία με Χαρά Βαβούρα, Εκδόσεις Παπαζήση, 3η ΕΚΔΟΣΗ. Κεφάλαιο:1 σελ. 38

γενικών πολιτικών επιδιώξεων σε έννοιες οι οποίες μπορούν να ποσοτικοποιηθούν ». Κατά συνέπεια οι Γενικές επιδιώξεις της οικονομικής πολιτικής ενάγονται γύρο από το κοινωνικό σύστημα αξιών και εκφράζονται σε ποσοτικούς όρους. Συγκεκριμένα αφορούν την οικονομική ευημερία, την ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου, το νόμο, την τάξη, την άνοδο τη βελτίωση της κοινωνικής τάξης, την ισότητα και την εξωτερική ειρήνη και ασφάλεια.³⁸

Ωστόσο γόνιμο είναι πριν μιλήσουμε για την βιώσιμη ανάπτυξη να καταλάβουμε τι είναι η ανάπτυξη, ειδικότερα στα πλαίσια του Ο.Η.Ε και πως εξελίχθηκε μέσα σε αυτά. Η οικονομική ανάπτυξη διαφέρει κατά πολύ από την οικονομική μεγέθυνση καθώς έχει περισσότερο ποιοτικό χαρακτήρα, ωστόσο και αυτή αποτελεί κλάδο της Οικονομικής Πολιτικής. Τι είναι λοιπόν οικονομική ανάπτυξη; Ο όρος οικονομική ανάπτυξη εισήχθη πρώτη φορά στη μεταπολεμική εποχή ενώ μέχρι τότε ταυτίζονταν με την οικονομική μεγέθυνση. **Η οικονομική ανάπτυξη λοιπόν ορίζεται ως η άνοδος του εθνικού εισοδήματος με την ταυτόχρονη ανακατανομή των στοιχείων εκ των οποίων απαρτίζεται.** Με το συγκεκριμένο οικονομικό μέγεθος ασχολήθηκαν ανά τους αιώνες πολλές οικονομικές και φιλοσοφικές σχολές, όπως η Νεοκλασική σχολή με κύριο εκπρόσωπο της τον Ανταμ Σμιθ, ενώ αντίστοιχες ερμηνείες κατέθεσαν διάφοροι Λόγιοι και οικονομολόγοι. Για την οικονομική ανάπτυξη μίλησαν οικονομικοί στοχαστές όπως ο Μαρξ, ο Σουμπέτερ, ο Ρικάνρντο, ο Μιλ, ο Κέινς, οι οποίοι βρέθηκαν προ της εποχής τους σε ένα ανερχόμενο κεφαλαιουχικό σύστημα. Ωστόσο η επικρατέστερη άποψη είναι η Κευνσιανή, όπου μαζί με την κλασική και νεοκλασική σχολή δημιουργήθηκαν για να ερμηνεύσουν τον μελλοντικό μετασχηματισμό της Δύσης. Αυτές οι θεωρίες λοιπόν επικράτησαν στις χώρες του Πρώτου κόσμου. Ωστόσο ο Ο.Η.Ε μέχρι το 1980 κατέθεσε τη δική του άποψη σχετικά με την οικονομική ανάπτυξη όπου σχετίζονταν με την απασχόληση των εργαζομένων και την προέλευση του εισοδήματος, θεωρώντας ότι οι χώρες όπου το 50% και πάνω του πληθυσμού απασχολείται στην Γεωργία είναι υπανάπτυκτες. Αργότερα λόγω του αρνητικού φορτίου που έφερε ο ορισμός αντικαταστάθηκε με

³⁸ Βαβούρας Ιωάννης, Σε Συνεργασία με Χαρά Βαβούρα, Εκδόσεις Παπαζήση, 3η ΕΚΔΟΣΗ. Κεφάλαιο:1 σελ. 39-42, 49-53

τον όρο αναπτυσσόμενες (Σύμφωνα με τον Κλωντ Λεβι-Στρως, ο όρος **υπανάπτυκτες** είχε ρατσιστικό περιεχόμενο).³⁹

Η ανάπτυξη όμως όπως και κάθε άλλο αγαθό διαθέτει όρια όπου αν τα υπερβούν επέρχονται αρνητικά αποτελέσματα. Ο υπερβάλλον ζήλος για συνεχόμενη ανάπτυξη, στη πορεία και καθώς έβαιναν οι δεκαετίες, είχε σοβαρό αντίκτυπο στην ανθρωπότητα και αυτό εκδηλώνονταν με διάφορες μορφές στην κοινωνία και το περιβάλλον. Το αντίτιμο της συνεχόμενης αλλά μη ελεγχόμενης ανάπτυξης ορίστηκε ως **Κοινωνικό Κόστος**. Εξαιτίας αυτού του κοινωνικού κόστους ο Ο.Η.Ε θέσπισε το 2015 τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης, καθώς το περιβαλλοντικό και κοινωνικό κόστος χρειάζεται κατάλληλους και προσεκτικούς χειρισμούς. Το κοινωνικό κόστος έχει δύο μορφές, η πρώτη είναι το κοινωνικό κόστος, το οποίο προκύπτει από τις καταναλωτικές χρήσεις και τις παραγωγικές σχέσεις και είναι συνυφασμένο με το κοινωνικό και οικονομικό σύστημα. Με μία δεύτερη ερμηνεία είναι ένα κόστος που δεν αποδέχεται λογιστική αποτίμηση και έχει σοβαρές επιπτώσεις στην οικονομική και κοινωνική ζωή. Η δεύτερη μορφή είναι το περιβαλλοντικό κόστος όπου υπήρχε από τότε που οι άνθρωποι άρχισαν να οικοδομούν πόλεις ενώ η κατάσταση παρεκτραχύνθηκε τον 20^ο αιώνα με την ευρεία διάδοση της βιομηχανίας. Η πολιτική οικονομία αποφανθεί, με την νεοκλασική σχολή να τοποθετείτε επί του θέματος. Φέρνοντας λοιπόν, ως παράδειγμα τις αντιδράσεις της βιομηχανίας απέναντι στον τουρισμό η νεοκλασική σχολή χαρακτήρισε το περιβαλλοντικό κόστος ως *εξωτερική επιβάρυνση*. Μία ερμηνεία για την εξέλιξη του περιβαλλοντικού κόστους είναι η λογιστική αδυναμία να αποτιμήσουμε τη φύση σε συνδυασμό με την παραγωγική αλαζονεία.

Από τότε όμως άρχισε η κρίση της ανάπτυξης; Πριν αγγίξουμε αυτό το λεπτό ζήτημα είναι καλό να αναφέρουμε πως ο πρώτος που μίλησε για την κρίση της ανάπτυξης ήταν ο Μάλθους ένας οικονομικός στοχαστής προ της εποχής του όσον αφορά την εξέλιξη της Δυτικής οικονομίας του 20^{ου} αιώνα, βασισμένη στο καπιταλιστικό μοντέλο. Μελετώντας λοιπόν τα δημογραφικά δεδομένα και την εκμετάλλευση της φύσης κατάφερε να προβλέψει την οικολογική καταστροφή που θα επέφερε η ταχεία αυτή ανάπτυξη, με ποσοτικά και ποιοτικά δεδομένα. Ωστόσο ο

³⁹ Παπαηλίας Θεόδωρος, Παραδόσεις Πολιτικής Οικονομίας, Μακροοικονομική, Εκδόσεις Κριτική, Τόμος Α' σελ. 265-267

Μάλθους είχε μεγάλο δίκιο καθώς τον 20^ο αιώνα εμφανίστηκε η θεμελιώδης κρίση της ανάπτυξης, η οποία συνδέεται α)με την απαξίωση της φύσης ως ανανεώσιμο οικονομικό πόρο, β)με τους συντελεστές παραγωγής: εργασία, κεφάλαιο, ανθρώπινη πόροι. Ορόσημο για το φαινόμενο της αναπτυξιακής κρίσης αποτέλεσε η κρίση του Κραχ το 1929 και η απαρχή της περιβαλλοντικής κρίσης κατά τις δεκαετίες 60' & 70'.⁴⁰

Τι είναι όμως βιωσιμότητα και από πότε άρχισε να χρησιμοποιείται ως οικονομική έννοια; Ο όρος επινοήθηκε τις τελευταίες δεκαετίες του 20^{ου} αιώνα και πρόκειται για μία ευρεία έννοια. Αφενός έχει συνδεθεί με τη σταθερότητα και τη δυναμική της ανανέωσης ενός οργανισμού ή συστήματος, αφετέρου παραπέμπει στο λειτουργικό δυναμικό ενός συστήματος που αποτελεί ρυθμιστικό παράγοντα για τη μακροζωία των μερών του. Όσον αφορά την αρχή της βιωσιμότητας έχει δύο πυλώνες, ο ένας είναι ο επιστημονικός που συνδέεται με τη λειτουργικότητα της έννοιας και ο άλλος είναι ο πολιτικός που παραπέμπει στις προσεγγίσεις και τα μέτρα για την επίτευξη των στόχων της βιωσιμότητας. Ποια όμως είναι η ανάπτυξη της και πως προσδιορίζεται; Η βιώσιμη ανάπτυξη προσδιορίζεται από τους στόχους και τους δείκτες για τα αποτελέσματα που επιφέρει. Με την περιβαλλοντική έννοια δεν υποσκάπτει την βιωσιμότητα της φύσης ενώ με την κοινωνική είναι συμβατή με την ευημερία και την ποιότητα ζωής.⁴¹

Επί των ημερών του Γενικού Γραμματέα, Αντόνιο Γκουτέρες το 2015 ορίστηκε και εγκρίθηκε από τους παγκόσμιους ηγέτες η Ατζέντα του 2030 για τη βιώσιμη ανάπτυξη, αποτελούμενη από 17 στόχους υψίστης σημασίας που πρέπει να υλοποιηθούν μέχρι το 2030, για έναν κόσμο δικαιότερο, πιο ειρηνικό και ευημερούντα, σε έναν υγιή πλανήτη. Ποιοι όμως είναι οι 17 στόχοι του Ο.Η.Ε και ποια η σημασία τους; Είναι αυτοί που αναγράφονται στον πίνακα στην αρχή της παραγράφου. Ας τους δούμε αναλυτικά:

⁴⁰ Ομάδα Επιστημονικών Συνεργατών Του ΑΣΕΠ Της Εφημερίδας Τα Νέα, Πανελλήνιος Γραπτός Διαγωνισμός ΑΣΕΠ, ΚΕΦ 1:ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΗΞΗ, σελ. 5-11

⁴¹Ομάδα Επιστημονικών Συνεργατών Του ΑΣΕΠ Της Εφημερίδας Τα Νέα, Πανελλήνιος Γραπτός Διαγωνισμός ΑΣΕΠ, ΚΕΦ 1:ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΗΞΗ, σελ. 15-19

1) Μηδενική φτώχεια: Παρόλο που από το 1990 έχει μειωθεί δραστικά 1 στους 5 ανθρώπους στις αναπτυσσόμενες χώρες ζει με λιγότερο από 1,25 δολάρια την ημέρα μη έχοντας πρόσβαση σε αναγκαία αγαθά.

2) Μηδενική πείνα: Παγκοσμίως ένας στους εννέα ανθρώπους υποσιτίζεται, ενώ στις αναπτυσσόμενες χώρες το ποσοστό αγγίζει το 12,9%

3) Καλή υγεία & ευημερία: Έως το 2030 μείωση της μητρικής και παιδικής θνησιμότητας. Έως το 2030, τερματισμός των επιδημιών του AIDS, της φυματίωσης, της ελονοσίας και άλλων παραμελημένων τροπικών ασθενειών. Έως το 2030 μείωση της θνησιμότητας λόγω ψυχικών διαταραχών. Ενίσχυση της ικανότητας όλων των χωρών, και ιδίως των αναπτυσσόμενων, για την έγκαιρη προειδοποίηση, τη μείωση και τη διαχείριση των εθνικών και παγκόσμιων κινδύνων για την υγεία.

4) Ποιοτική εκπαίδευση: 57 εκατομμύρια παιδιά δεν έχουν πρόσβαση στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Έως το 2030 όλα τα κορίτσια και τα αγόρια να έχουν ισότιμη πρωτοβάθμια & δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

5) Ισότητα των Φύλων: Τερματισμός διακρίσεων και βίας κατά των γυναικών, όπως και πρακτικών πρόωρου γάμου μέχρι το 2030.

6) Καθαρό νερό & Αποχέτευση: Έως το 2030, επίτευξη καθολικής και ισότιμης πρόσβασης σε ασφαλές και προσιτό πόσιμο νερό για όλους. Έως το 2030, επίτευξη επαρκούς και ισότιμης πρόσβασης σε εγκαταστάσεις/συστήματα υγιεινής για όλους, βάζοντας τέλος στην «ανοιχτή απόδευση», δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στις ανάγκες των γυναικών και των κοριτσιών. Έως το 2030 βελτίωση ποιότητας του νερού.

7) Φτηνή και καθαρή ενέργεια: Έως το 2030 διασφάλιση της καθολικής πρόσβασης σε προσιτές, αξιόπιστες και σύγχρονες υπηρεσίες ενέργειας. 7.2 Έως το 2030, σημαντική αύξηση του μεριδίου των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο παγκόσμιο ενεργειακό μείγμα.

8) Αξιοπρεπής εργασία και οικονομική ανάπτυξη: Έως το 2030 βελτίωση της αποδοτικότητας των πόρων. Έως το 2030 επίτευξη πλήρους παραγωγικής απασχόλησης.

9) Βιομηχανία καινοτομία και υποδομές: Έως το 2030, αναβάθμιση υποδομών και μετασκευή βιομηχανιών προκειμένου αυτές να καταστούν βιώσιμες. Έως το 2030, αύξηση του ποσοστού της απασχόλησης στον βιομηχανικό κλάδο και του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, σε

συνάρτηση με τις εθνικές περιστάσεις, καθώς και διπλασιασμός του ποσοστού απασχόλησης στον βιομηχανικό κλάδο στις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες.

10) Λιγότερες ανισότητες: Έως το 2030, αύξηση του εισοδήματος για το κατώτερο 40% του πληθυσμού. Έως το 2030, κοινωνική, οικονομική και πολιτική ένταξη όλων.

11) Βιώσιμες πόλεις και κοινότητες: Έως το 2030 το 60% του πληθυσμού θα κατοικεί σε βιώσιμες πόλεις.

12) Υπεύθυνη κατανάλωση & παραγωγή: Έως το 2030, επίτευξη της βιώσιμης διαχείρισης και της επαρκούς χρήσης των φυσικών πόρων.

13) Δράση για το κλίμα: Μέτρα για την κλιματική αλλαγή στις εθνικές πολιτικές, στρατηγικές και σχεδιασμούς

14) Ζωή στο Νερό: Έως το 2030, αύξηση των οικονομικών ωφελειών για τα μικρά νησιωτικά αναπτυσσόμενα κράτη και τις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες από τη βιώσιμη χρήση των θαλάσσιων πόρων. Ενίσχυση βιώσιμης χρήσης των ωκεανών και των πόρων τους.

15) Ζωή στη Στεριά: Έως το 2030, καταπολέμηση της απερίμωσης, αποκατάσταση υποβαθμισμένων γαιών και εδαφών, συμπεριλαμβανομένων των εδαφών που επηρεάζονται από την απερίμωση, την ξηρασία και τις πλημμύρες, και επιδίωξη της επίτευξης ενός κόσμου με μηδενική υποβάθμιση της γης.

16) Ειρήνη, Δικαιοσύνη και ισχυροί θεσμοί: Ενίσχυση εθνικών θεσμών μέσω διεθνούς συνεργασίας προστασία θεμελιωδών ελευθεριών.

17) Συνεργασία για τους στόχους: Συνεργασία για επίτευξη της Ατζέντας 2030.⁴²

2.6 ΕΡΕΥΝΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΗΧΗΣΗ ΤΟΥ Ο.Η.Ε ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΜΕΣΩ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ- ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

⁴² <https://unric.org/el/17-%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%87%CE%BF%CE%B9-%CE%B2%CE%B9%CF%89%CF%83%CE%B9%CE%BC%CE%B7%CF%83-%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CF%80%CF%84%CF%85%CE%BE%CE%B7%CF%83/>

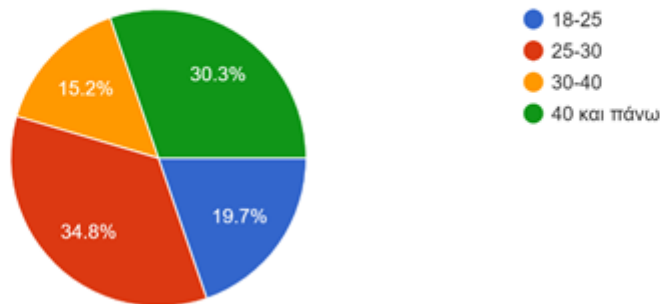
Ένα από τα πλέον σημαντικά θέματα σε σχέση με τη λειτουργία ενός Διεθνούς Οργανισμού είναι η απήχηση του στους πολίτες, διότι η αξιοπιστία του αποτελεί έναν πολύ σημαντικό παράγοντα στη γενικότερη λειτουργία του. Δεν είναι μόνο το Κυβερνητικό έργο σε κάθε επικράτεια και η διεκπεραίωση των δεσμεύσεων ως προς τους Διεθνείς Οργανισμούς που μετέχει, αλλά η ικανότητα της εκάστης Κυβέρνησης να πείσει τους πολίτες για τα οφέλη που θα έχουν σε δημόσιο και ιδιωτικό επίπεδο. Να τους πείσει ότι η εξωστρέφεια της χώρας τους θα έχει πλεονασματικά αποτελέσματα και θα φέρει μεγαλύτερη κοινωνική ευημερία. Η επένδυση μίας χώρας σε Διεθνείς Οργανισμούς είναι μία πολιτική υψηλού κόστους και τεράστιας προστιθέμενης αξίας με πολλά κοινωνικά οφέλη που θα βελτιώσουν τη ζωή των πολιτών.

Στην περίπτωση του Ο.Η.Ε όμως, ειδικά αυτή την περίοδο, η ένταξη και η εναρμόνιση της πολιτικής γραμμής με τη κοινή γραμμή των Κρατών-Μέλλων του δεν διασφαλίζει μόνο μία καλύτερη θωράκιση της άμυνας της χώρας ή μία επιπρόσθετη οικονομική στήριξη, μία πιο ποιοτική εκπαίδευση μία επιπλέον ανάδειξη του πολιτισμικού στοιχείου ή ένα καλύτερο σύστημα υγείας, άλλα αποτελεί μονόδρομο για τον εκσυγχρονισμό της χώρας και την ανταγωνιστικότητα της. Αποτελεί μία δεξαμενή ιδεών, μία κινητήριο δύναμη που θα προετοιμάσει το κάθε Κράτος μέλος για το αβέβαιο μέλλον, ένα μέλλον που ζητά επιμελή προσέγγιση στη διευθέτηση των νέων αλλαγών.

Σε αυτό το σημείο λοιπόν, βασιζόμενη σε όλα όσα είπαμε παραπάνω θέλοντας να κλείσουμε το δεύτερο κεφάλαιο πάμε να δούμε μέσω ορισμένων ερωτήσεων και της έρευνας που πραγματοποιήσα ποια είναι η γνώμη των πολιτών για την δράση του Ο.Η.Ε και κατά πόσο πιστεύουν ότι συμβάλει στην άνοδο του βιοτικού τους επιπέδου, στη διασφάλιση της βιωσιμότητας και στην αποτελεσματική πολιτική για τη χώρα τους. Η ανάλυση του ερωτηματολογίου έγινε με το πρόγραμμα **GOOGLE FORM**.

Οι πρώτες εισαγωγικές ερωτήσεις ισχύουν για όλο το ερωτηματολόγιο και στα υπόλοιπα κεφάλαια της εργασίας.

1. Σε ποια ηλικιακή ομάδα ανήκετε;
66 responses

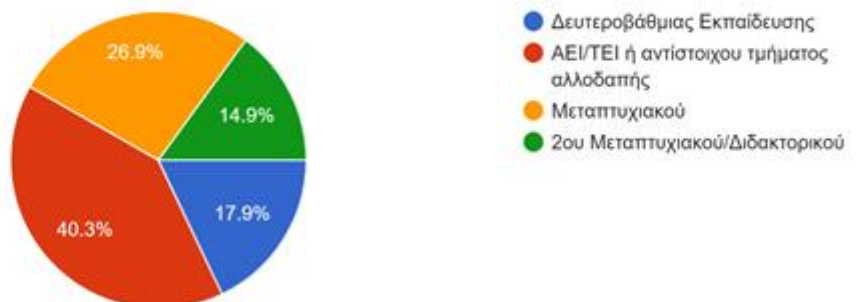

Το 19,7% των ερωτηθέντων απάντησαν ότι ανήκουν στην ηλικιακή ομάδα των 18-25 ετών.

Το 34,8% από τους ερωτηθέντες απάντησαν ότι ανήκουν στην ηλικιακή ομάδα μεταξύ 25-30 ετών.

Στην ηλικιακή ομάδα μεταξύ 30-40 ετών ανήκει το 15,2% όσων ερωτήθηκαν και 30,3% απάντησαν ότι ανήκουν στην ηλικιακή ομάδα από 40 ετών και άνω.

2. Είστε απόφοιτοι;
67 responses

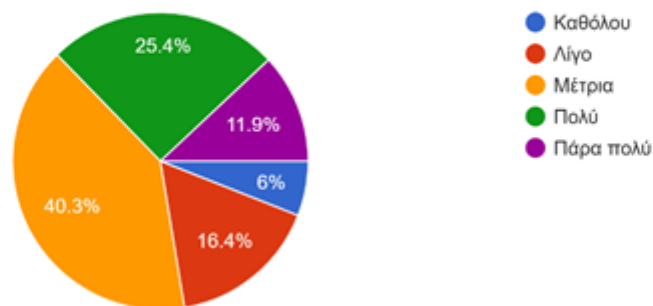

Ως προς το επίπεδο σπουδών, 17,9% των ερωτηθέντων απάντησαν ότι είναι απόφοιτοι Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Το 40,3% των ερωτηθέντων απάντησαν

ότι έχουν αποφοιτήσει από ΑΕΙ/ΤΕΙ ή αντίστοιχο τμήμα αλλοδαπής. Κάτοχοι Μεταπτυχιακού δήλωσαν ότι είναι το 26,9% και το 14,9% όσων ρωτήθηκαν, απάντησε ότι είναι κάτοχοι 2ου Μεταπτυχιακού ή Διδακτορικού Διπλώματος

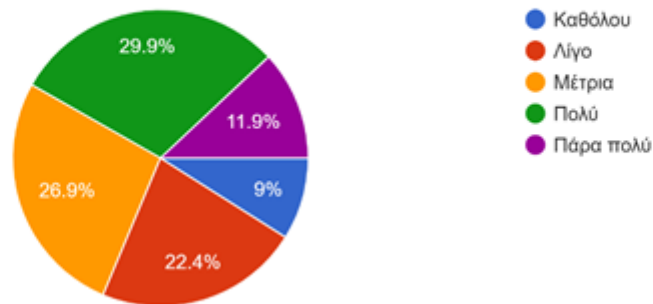
Από εδώ και στο εξής ξεκινά η έρευνα

3. Πόσο ενημερωμένοι είστε σχετικά με τους Διεθνείς Οργανισμούς;
67 responses

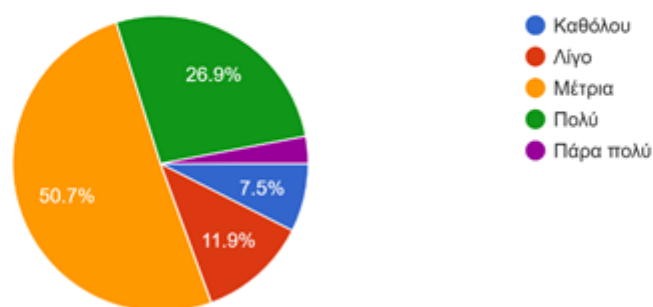
Την ενημέρωσή τους σχετικά με τους Διεθνείς Οργανισμούς έδειξαν οι ερωτηθέντες μέσα από το ερωτηματολόγιο ότι το 6% δεν είναι καθόλου ενημερωμένοι, 16,4% από αυτούς είναι λίγο ενημερωμένοι, 40,3% έχουν μέτριο βαθμό ενημέρωσης, 25,4% όσων ρωτήθηκαν δήλωσαν πως είναι πολύ ενημερωμένοι και το 11,9% απάντησε ότι είναι πάρα πολύ ενημερωμένοι για τους Διεθνείς Οργανισμούς.

4. Πόσο ενημερωμένοι είστε σχετικά με τη δράση και το ως τώρα έργο του Ο.Η.Ε;
67 responses

Από τους ερωτηθέντες σχετικά με τις πληροφορίες τους για τη δράση και το ως σήμερα έργο του Ο.Η.Ε., 9% δήλωσε ότι δεν είναι καθόλου ενημερωμένοι. Το 22,4% είναι λίγο ενημερωμένοι, 26,9% από αυτούς έχουν μέτρια ενημέρωση ενώ το 29,9% δήλωσε ότι είναι πολύ ενημερωμένοι και το 11,9% είναι πάρα πολύ ενημερωμένοι.

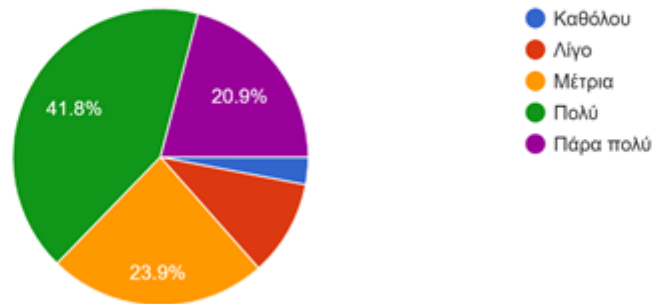
5. Κατά πόσο θεωρείτε ότι η δράση του Ο.Η.Ε γίνεται με κίνητρο την επίλυση των προβλημάτων των κρατών μελών έτσι ώστε να υπάρχει ειρήνη στον πλανήτη;
67 responses

Στο ερώτημα αυτό, το 7,5% των ερωτηθέντων δήλωσε πως θεωρεί ότι η δράση του Ο.Η.Ε. δεν έχει κίνητρο την επίλυση των προβλημάτων των κρατών μελών ώστε να επικρατεί ειρήνη παντού. Το 11,9% εκτιμά πως η δράση του Ο.Η.Ε.

για τον παραπάνω σκοπό έχει ελάχιστο κίνητρο, το 50,7% των ερωτηθέντων εκτιμά ότι η δράση αυτή έχει μέτρια δυνατότητα να επιτύχει τον σκοπό αυτό, ενώ το 26,9% θεωρεί ότι η δράση του Ο.Η.Ε θα πετύχει πολύ στην επίλυση των διακρατικών προβλημάτων και το 3% πως η δράση θα πετύχει πάρα πολύ τον σκοπό της.

6. Κατά πόσο ένα κράτος μπορεί να ωφεληθεί από την ένταξή του στον Ο.Η.Ε;
67 responses

Το 3.4% των ερωτηθέντων απάντησε ότι δεν μπορεί να ωφεληθεί καθόλου ένα κράτος από την ένταξή του στον ΟΗΕ. Το 10% όσων ερωτήθηκαν απάντησε ότι μπορεί να ωφεληθεί λίγο. Εκείνοι από τους ερωτηθέντες που απάντησαν ότι μπορεί να έχει μέτρια οφέλη ένα κράτος από την ένταξή του στον ΟΗΕ, αποτελούν το 23,9% ενώ εκείνοι που υποστηρίζουν ότι το όφελος θα είναι πολύ, αποτελούν το 41,8%. Τέλος, το 20,9% υποστηρίζει ότι θα ωφεληθεί το κράτος πάρα πολύ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: UNESCO

3.1 Ιστορία και σκοπός της UNESCO

3.2 ΔΟΜΗ ΤΗΣ UNESCO

3.3 ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ- ΒΑΔΙΖΟΥΜΕ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΨΗΦΙΟΠΟΙΗΣΗ

3.4 Η UNESCO ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

3.5 ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ UNESCO.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: UNESCO

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: UNESCO

3. 1 Ιστορία και σκοπός της UNESCO

Η UNESCO είναι η οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών για την Εκπαίδευση την Παιδεία και τον Πολιτισμό και ιδρύθηκε το 1945 στο Λονδίνο όπου υιοθετήθηκε το καταστατικό της και τέθηκε σε εφαρμογή στις 4 Νοεμβρίου του 1946. Πρόκειται για μία εκ των ειδικευμένων οργανώσεων των Η.Ε σύμφωνα με το άρθρο 57 του Χάρτη, και όπως και οι υπόλοιπες ειδικευμένες οργανώσεις, ελέγχεται και συντονίζεται από το Συμβούλιο οικονομικών και κοινωνικών θεμάτων του Ο.Η.Ε. Στο παρελθόν το καταστατικό της UNESCO αναθεωρήθηκε αρκετές φορές, αλλά αυτό που ισχύει σήμερα είναι ότι κάθε οργανισμός μπορεί να παρακολουθήσει τις εργασίες της αλλά σε ζητήματα συνυφασμένα με τα καθήκοντα της.⁴³

Πρώτο μέλημα της UNESCO είναι η παγίωση της ειρήνης μέσω πολιτισμικών δράσεων που αναλαμβάνει. Είναι κέντρο επικοινωνίας λαών και πολιτισμών, αλλά είναι επίσης και κέντρο στο οποίο επικυρώνονται ή και εφαρμόζονται διεθνείς συνθήκες και συμφωνίες. Στην UNESCO επιδιώκεται κοινή προσπάθεια για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τη διασφάλιση της ελευθερίας της έκφρασης, την περιφρούρηση της παγκόσμιας κληρονομιάς, με το να θέτονται υπό την προστασία της φυσικά τοπία και έργα τέχνης έτσι ώστε να διαφυλάσσονται τα ιστορικά και πολιτισμικά στοιχεία. Στη δικαιοδοσία της επίσης υπάγεται η ενίσχυση και διάδοση της εκπαίδευσης, ιδίως σε λιγότερο ευνοημένες ζώνες του πλανήτη, η καταπολέμηση της παράνομης διακίνησης και εμπορίας. Στην UNESCO συμμετέχουν μέχρι στιγμής 196 κράτη-μέλη, όπου ταξινομούνται σε γεωγραφικές ομάδες. Η Ελλάδα ανήκει στην Ομάδα 1, μαζί με τις ευρωπαϊκές χώρες της Δύσης, τη Ρωσία, τις ΗΠΑ και τον Καναδά. Μετέχει επίσης και στην ομάδα των Κρατών-μελών της ΕΕ. Ωστόσο τα Κράτη-μέλη μετέχουν είτε εκλεγμένα, είτε επιλεγμένα από το γεωγραφικό τμήμα στο οποίο υπάγονται, αν οι υποψηφιότητες δεν υπερβαίνουν σε αριθμό το ποσοστό που αναλογεί σε κάθε τμήμα, σε επιμέρους εξειδικευμένες

⁴³ Π.Νάσκου-Περάκη, 2011, Το Δίκαιο των Διεθνών Οργανισμών, Πέμπτη Έκδοση, Εκδόσεις Αντ.Ν.Σάκουλα, Κεφ 1, Μέρος Β' ΠΑΡ.3.1, 3.2σελ.209-210

Διακυβερνητικές και Επικουρικές Επιτροπές, στις οποίες συζητείτε η εφαρμογή των διεθνών συμβάσεων των ΗΕ που αφορούν τις δραστηριότητες της UNESCO.⁴⁴

Σκοπός λοιπόν της UNESCO είναι διατηρήσει την ειρήνη , συμβάλλοντας στην επικοινωνία και τη συνένωση των λαών , να εξασφαλίσει τον σεβασμό στη δικαιοσύνη και τα ανθρώπινα δικαιώματα (όπως αυτά αναγράφονται στο Χάρτη) και αυτό μέσα από την δράση της στην παιδεία, τον πολιτισμό και την επιστήμη. Η UNESCO εκτός από οργάνωση διαμεσολάβησης και επικοινωνίας μεταξύ των κρατών , προάγει την εκπαίδευση και μέσω της δράσης της την κάνει περισσότερο προσβάσιμη στο ευρύ κοινό. Οι προσπάθειες της αυτές γίνονται μέσα από προστασία της παγκόσμιας κληρονομιάς , στην ανταλλαγή δημοσιευμάτων μεταξύ των λαών, και την ενίσχυση της λαϊκής εκπαίδευσης με κάθε τρόπο.⁴⁵

3.2 ΔΟΜΗ ΤΗΣ UNESCO

Η UNESCO αποτελείται από τρία όργανα , την Γενική Διάσκεψη, Το Εκτελεστικό Συμβούλιο, και τη Γραμματεία και διοικείται από τον Γενικό Διευθυντή. Ο Γενικός διευθυντής προτείνεται από το εκτελεστικό συμβούλιο και ορίζεται από τη γενική διάσκεψη. Ο Γενικός διευθυντής είναι το ανώτατο όργανο της επιτροπής, δεν έχει δικαίωμα ψήφου αλλά λαμβάνει χώρα σε όλες της Διασκέψεις, προετοιμάζει προτάσεις για λήψη μέτρων και τον προϋπολογισμό. Από εκεί και πέρα τα όργανα της UNESCO λειτουργούν ως εξής:

❖ **ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ:** Αρμοδιότητα της είναι η χάραξη της πολιτικής της οργάνωσης, δέχεται και αποφασίζει για τις προτάσεις του εκτελεστικού γραφείου ,ενώ ενημερώνει τα κράτη-μέλη των Η.Ε για θέματα πολιτισμού, παιδείας, και επιστήμης. Στη γενική διάσκεψη συμμετέχουν όλα τα κράτη-μέλη με αντιπροσωπίες ως 5 ατόμων. Η γενική διάσκεψη έρχεται σε σύγκλιση κάθε 2 χρόνια.

⁴⁴ <https://www.mfa.gr/missionsabroad/unesco/greece-in-organization/unesco-kai-rolos.html>

⁴⁵ Π.Νάσκου-Περάκη, 2011, Το Δίκαιο Των Διεθνών Οργανισμών, Πέμπτη Έκδοση, Εκδόσεις Αντ.Ν.Σάκουλα, Κεφ 1, Μέρος Β' ΠΑΡ.3.1, 3.2σελ.209-210

❖ **ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ:** Αποτελεί το εκτελεστικό όργανο του οργανισμού και επιβλέπει τα εγκρινόμενα από τη γενική συνέλευση προγράμματα. Το όργανο αποτελείται από 58 κρατικούς εκπροσώπους με τετραετή θητεία που εκλέγει η γενική διάσκεψη, λαμβάνοντας υπόψη την γεωγραφική κατανομή, και τις πολιτισμικές αναφορές. Οι αποφάσεις λαμβάνονται με απλή πλειοψηφία ή με πλειοψηφία 2/3.

❖ **Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ:** Είναι επιφορτισμένη με το να βγάζει προγράμματα εργασίας σχέδια και να ενημερώνει για την πορεία του οργανισμού. Μέσα σε αυτή συμπεριλαμβάνεται και ο Γενικός Διευθυντής.⁴⁶

3.3 ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ- ΒΑΔΙΖΟΥΜΕ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΨΗΦΙΟΠΟΙΗΣΗ

Η UNESCO ως επιτροπή του κοινωνικού και οικονομικού συμβουλίου του Ο.Η.Ε είναι αυτή που ασχολείται με την παιδεία και τον πολιτισμό έτσι ώστε μέσα από την δράση της να διαπεράσουν στις μάζες οι αρχές και οι αξίες του Οργανισμού και από οργισμένος όχλος να μετατραπούν σε πολίτες με ατομική ευθύνη που δρουν βάση λογικής. Όπως καταλαβαίνουμε η παιδεία είναι κάτι το οποίο μπορεί να θέσει τις βάσεις σε μία κοινωνία, να διαμορφώσει πολίτες και να τους κατευθύνει στο πως θα συμβάλουν καλύτερα σε ένα βιώσιμο μέλλον, αυξάνοντας την κοινωνική ευημερία αν όχι για όλους σε όσο το δυνατόν περισσότερους.⁴⁷ Η επιστήμη από την άλλη, είναι αλληλένδετη με την παιδεία, η οποία αποτελεί αφετηρία αυτής, είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι της εξέλιξης της κοινωνίας, καθώς ο θεμελιώδης λίθος της ο άνθρωπος εξελίσσεται μέσα από αυτή, εξοπλίζεται μέσα από αυτή και πολλές φορές βιοπορίζεται μέσα από αυτή. Χωρίς την επιστήμη ο άνθρωπος δεν θα κατάφερνε όλα όσα έχει εδώ και χρόνια καταφέρει και η ζωή του θα ήταν ακόμη πρωτόγονη. Είναι αυτή ωστόσο που συμβάλει στη συνεργασία μεταξύ των λαών διότι το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα η εισαγωγές και η εξαγωγές είναι αναπόσπαστο κομμάτι

⁴⁶ Π.Νάσκου-Περάκη,2011,Το Δίκαιο Των Διεθνών Οργανισμών, Πέμπτη Έκδοση, Εκδόσεις Αντ.Ν.Σάκουλα, Κεφ 1, Μέρος Β' ΠΑΡ.3.4, σελ. 211-212

⁴⁷ Π.Νάσκου-Περάκη/Κ.Αντωνόπουλος/Μ.Σαρηγιαννίδης,2019 Διεθνείς Οργανισμοί, Β'Έκδοση, Εκδόσεις Σάκουλα, Κεφ 1, Μέρος Β, ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΑΚΚΟΥΛΑ. ΠΑΡ. 4.3.2, σελ. 140-141

του κυκλικού συστήματος μίας ανοιχτής οικονομίας και η κάθε χώρα χρειάζεται να εισάγει αγαθά τα οποία δεν μπορεί να παράγει διότι δεν είναι ή γεωλογία παντού ίδια. Ο πολιτισμός από την άλλη στενά συνδεδεμένος με τα δύο παραπάνω, θεωρείται ότι προσιδιάζει περισσότερο στην ιστορία και τα ευρύτατα της. Μεγάλο λάθος. Ο πολιτισμός είναι το πριν, το τώρα και το μετά είναι αυτό που δίνει ώθηση στην καθημερινότητα του ατόμου και καθορίζει το πώς θα ζει. Ο πολιτισμός όπως και η επιστήμη έχουν την απαρχή τους στην παιδεία και το έργο του Ο.Η.Ε σε αυτά διεκπεραιώνεται μέσα από την UNESCO. Το Συμβούλιο της Ευρώπης μέσα από το Δελτίο Τύπου που εξέδωσε όσον αφορά τα θέματα που θα υπέβαλε στη Σύνοδο κορυφής της Γενικής Συνέλευσης, δεν μίλησε για την UNESCO αναφέροντας την ως θεσμό. Παραταύτα μίλησε για αλλαγές που επιβάλλεται να γίνουν στην παιδεία, μίλησε για την ψηφιοποίηση μίλησε για την ανάγκη προσβασιμότητας σε αυτά έτσι ώστε να προαχθεί ο πολιτισμός και να μπορέσει η ανθρωπότητα να ανταπεξέλθει στις ανάγκες του μέλλοντος, που θα στηρίζεται στην ασφάλεια και το σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα. Το Συμβούλιο της Ευρώπης έθεσε στόχους οι οποίοι πολύ πιθανόν να υλοποιηθούν στα πλαίσια των εργασιών της UNESCO, η οποία είναι εκεί για να ενισχύσει οποιαδήποτε τέτοια κατάσταση.⁴⁸

3.4 Η UNESCO ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Σε μία εργασία σαν αυτή όπου αναλύεται διεξοδικά ο ρόλος της UNESCO, δεν θα μπορούσαμε να μην αναφέρουμε τη Δράση της χώρας μας σε αυτή και τη σημασία της για την οργάνωση. Η Ελλάδα λόγω της ιστορικής και της πολιτισμικής της κληρονομιάς αλλά και λόγω των καλών σχέσεων με αναπτυσσόμενα κράτη, χωρίς να υπάρχει στο ενεργητικό της αποικιακό παρελθόν, διαθέτει μία σημαντική θέση στην οργάνωση. Παρόλο που κάθε κράτος μέλος στην UNESCO έχει δικαίωμα μίας ψήφου, η θέση της έχει σημαντική βαρύτητα.

Πιο συγκεκριμένα είναι θεμιτό να προσδιορίσουμε τη συμμετοχή της χώρας στις εργασίες της UNESCO. Η Ελλάδα, λοιπόν μία μικρή χώρα των Βαλκανίων, έχει καταφέρει να μετέχει δυναμικά στη Διακυβερνητική Επιτροπή της Σύμβασης

⁴⁸ Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής ένωσης, Προτεραιότητες της ΕΕ στα Ηνωμένα Έθνη κατά την 77η σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, Σεπτέμβριος 2022 – Σεπτέμβριος 2023 – Συμπεράσματα του Συμβουλίου (18 Ιουλίου 2022), ΜΕΡΟΣ Β΄, ΠΑΡ. 1δ. & 2γ

του 1970 για την πάταξη της παράνομης διακίνησης πολιτιστικών αγαθών ενώ εξελέγη πρώτη σε ψήφους τον Ιούλιο 2013. Επιπροσθέτως μετέχει ενεργά στη Διακυβερνητική Επιτροπή της Σύμβασης για την προστασία των πολιτισμικών αγαθών σε περίπτωση ένοπλης σύρραξης σύμφωνα με 2 Πρωτόκολλα της Χάγης 1954 και 1999, όπου η Ελλάδα εξελέγη και πάλι πρώτη σε ψήφους. Στην εν λόγω επιτροπή πρόεδρος αναδείχθηκε ομοφώνως στις 18 Δεκεμβρίου του 2014 η κ. Αρτεμис Παπαθανασίου της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας του ΥΠΕΞ. Τέλος η χώρα μας είναι επίσης ενεργό μέλος στην Επιτροπή της Σύμβασης για την προστασία της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς (εξελέγη τον Ιούνιο 2012).

Ωστόσο στον κατάλογο Παγκόσμιας Κληρονομιά περιλαμβάνονται 17 ελληνικά έργα με το τελευταίο να έχει προσχωρήσει το 2014 και είναι οι κοινωνικές πρακτικές παραγωγής της μαστίχας Χίου. Τα ελληνικά έργα του καταλόγου είναι τα παρακάτω:

Ναός Επικούρειου Απόλλωνος – Βάσσειες (1986)

Αρχαιολογικός Χώρος Ακροπόλεως (1987)

Αρχαιολογικός Χώρος Δελφών (1987)

Ιερό του Ασκληπιού στην Επίδαυρο (1988)

Άγιον Όρος – Άθως (1988)

Μετεώρα (1988)

Παλαιοχριστιανικά και Βυζαντινά Μνημεία Θεσσαλονίκης (1988)

Μεσαιωνική Πόλη της Ρόδου (1988)

Αρχαιολογικός Χώρος Ολυμπίας (1989)

Αρχαιολογικός Χώρος Μυστρά (1990)

Αρχαιολογικός Χώρος Δήλου (1990)

Μονή Δαφνίου, Μονή Οσίου Λουκά και Νέα Μονή Χίου (1990)

Αρχαιολογικός Χώρος Ηραίου Σάμου (1992)

Αρχαιολογικός Χώρος Αιγών (Βεργίνα) (1996)

Αρχαιολογικοί Χώροι Μυκηνών και Τίρυνθας (1999)

Ιστορικό Κέντρο (Χώρα), με την Μονή Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου και το Σπήλαιο της Αποκάλυψης στην Πάτμο (1999)

Παλαιά Πόλη Κέρκυρας (2007)⁴⁹

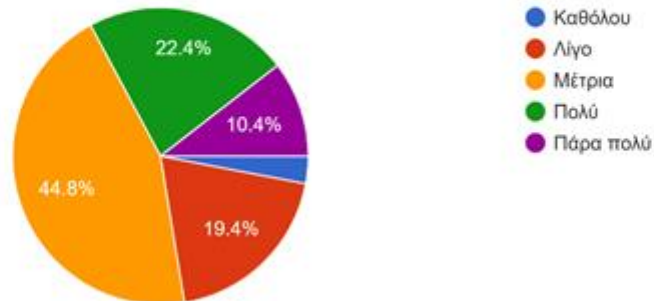
3.5 ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ UNESCO.

Έχει ειπωθεί χιλιάδες φορές ότι ο ρόλος της UNESCO είναι συμβολικός και ο λόγος ύπαρξης της δεν επικεντρώνεται στην διευθέτηση των απώτερων σκοπών του Ο.Η.Ε μέσω της διασύνδεσης των λαών, της ενίσχυσης της παιδείας και του εκπαιδευτικού συστήματος ανά την υφήλιο, έτσι ώστε όλο και περισσότεροι άνθρωποι να γνωρίσουν τις τέχνες και τις επιστήμες και σαφώς την πολιτισμική κληρονομιά των εθνών σε μία περίοδο που δεσπάζει η Παγκοσμιοποίηση. Ωστόσο όλα αυτά εξυπηρετούν τη βιωσιμότητα, παρόλο που κάποιες φορές εξυπηρετούν, ένα Business Plan βασισμένο στη φιλοσοφία του καπιταλισμού που εξυπηρετεί τους έχοντες και παραμερίζει τους μη έχοντες, με αποτέλεσμα να μην τελεσφορήσουν οι δράσεις της. Σε αυτό το σημείο λοιπόν, θα μελετήσουμε τα δεδομένα που συγκέντρωσα από το ερωτηματολόγιο μου για να καταλάβουμε ποια είναι στην τελική η γνώμη των πολιτών αναφορικά με τη δράση και το έργο της UNESCO.

⁴⁹ <https://www.mfa.gr/missionsabroad/unesco/greece-in-organization/drasteriopoiese-elladas-sten-unesco.html>

7. Πόσο ενημερωμένοι είστε για την UNESCO;

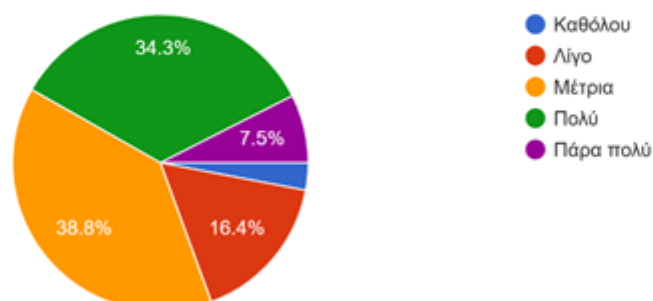
67 responses

Το 3% των ερωτηθέντων απάντησε ότι δεν είναι καθόλου ενημερωμένοι για την UNESCO. Το 19.4% όσων ερωτήθηκαν δήλωσε ότι έχει ενημερωθεί λίγο. Εκείνοι που δήλωσαν ότι έχουν μέτρια ενημέρωση για την UNESCO, αποτελούν το 44,8% ενώ εκείνοι που έχουν ενημερωθεί πολύ, αποτελούν το 22,4%. Τέλος εκείνοι που είναι πάρα πολύ ενημερωμένοι, αποτελούν το 10,4%. Έτσι λοιπόν έχουμε να κάνουμε με ένα δείγμα που έχει από μερική έως αρκετή γνώση πάνω στις εργασίες της UNESCO.

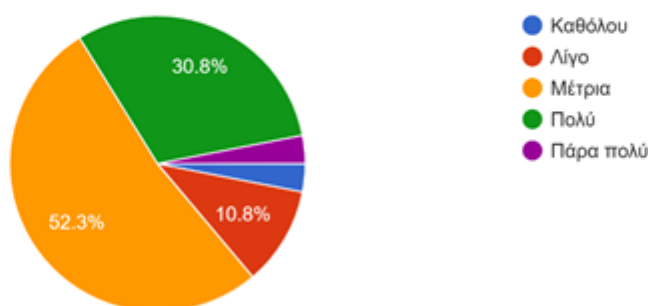
8. Κατά πόσο θεωρείτε πως η δράση της UNESCO είναι αρκετή για την παιδεία και τον πολιτισμό;

67 responses

Σχετικά με το αν η δράση της UNESCO είναι αρκετή για την παιδεία και τον πολιτισμό, 3% των ερωτηθέντων απάντησαν ότι δεν είναι καθόλου αρκετή. Το 16,4% από τους ερωτηθέντες απάντησαν ότι θεωρούν λίγο τη δράση. Εκείνοι που πιστεύουν ότι είναι μέτρια η δράση του φορέα, αποτελούν το 38,8%, όσοι πιστεύουν ότι πολύ ότι η δράση είναι αρκετή αγγίζουν το 34,3% ενώ το 7,5% πιστεύει πολύ ότι είναι η δράση του φορέα αρκετή για τη παιδεία και τον πολιτισμό. Σε γενικές γραμμές η άποψη των ερωτηθέντων σχετικά με τη δράση της UNESCO είναι ότι συνεισφέρει στην παιδεία και τον πολιτισμό από ένα μέτριο έως καλό επίπεδο. Άρα σε αυτόν τον τομέα οι πολίτες θεωρούν ότι είναι απαραίτητη η δράση της.

10. Ο ρόλος της UNESCO είναι σύμφωνα με δηλώσεις της μόνιμης αντιπροσωπείας στην Ελλάδα, η παγίωση της ειρήνης μέσα από πολιτισ...τι κάτι τέτοιο μπορεί να είναι αποτελεσματικό;
65 responses

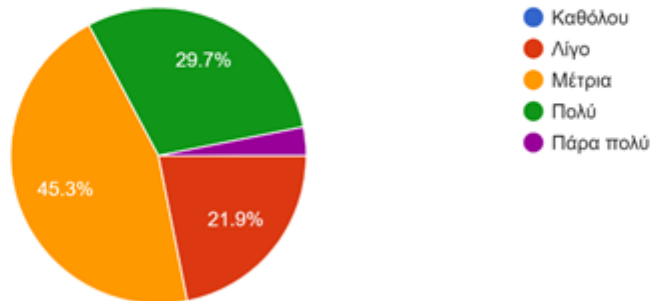

Στην ερώτηση: Ο ρόλος της UNESCO είναι σύμφωνα με δηλώσεις της μόνιμης αντιπροσωπείας στην Ελλάδα, η παγίωση της ειρήνης μέσα από πολιτιστικές και επιστημονικές δράσεις. Κάτι τέτοιο μπορεί να είναι αποτελεσματικό;

Το 2,5% των ερωτηθέντων απάντησε ότι δεν είναι αποτελεσματική μια τέτοια δράση. Το 10,8% θεωρεί ότι είναι λίγο αποτελεσματική. Μέτρια αποτελέσματα για την παγίωση της ειρήνης θεωρεί πως έχει το 52,3% των ερωτηθέντων ενώ το 30,8% θεωρεί πως είναι πολύ αποτελεσματική η δράση της UNESCO για την ειρήνη. Το 3,6% πιστεύει ότι είναι πολύ αποτελεσματική.

11. Συμβάλλει η UNESCO στην επικοινωνία των λαών και στην αποκατάσταση των σχέσεών τους μέσω της διάδοσης της επιστήμης, της παιδείας και του πολιτισμού;

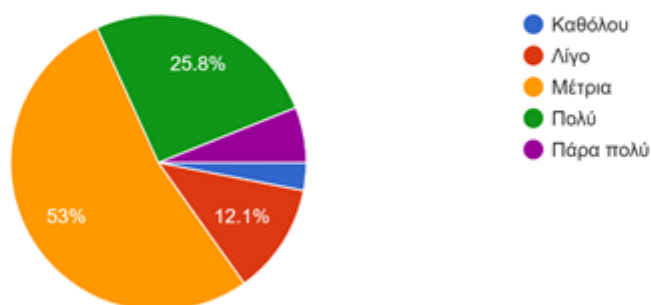
64 responses

Στο ερώτημα αν η UNESCO συμβάλλει στην επικοινωνία των λαών μέσα από την επιστήμη, τη παιδεία και τον πολιτισμό το 21,9% απάντησε ότι λίγο συμβάλλει, το 45,3% ότι συμβάλλει μέτρια, το 29,7% πιστεύει ότι συμβάλλει πολύ και το 3,1% των ερωτηθέντων απάντησαν ότι συμβάλλει πάρα πολύ.

12. «είναι επίσης και κέντρο στο οποίο συνομολογούνται ή και τίθενται σε εφαρμογή διεθνείς συνθήκες και συμφωνίες, καταβάλλονται προσπάθειες... κτλ.» Κατά πόσο πιστεύετε ότι ισχύει αυτό;

66 responses

Στην ερώτηση: . «είναι επίσης και κέντρο στο οποίο συνομολογούνται ή και τίθενται σε εφαρμογή διεθνείς συνθήκες και συμφωνίες, καταβάλλονται προσπάθειες για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τη διασφάλιση της ελευθερίας της έκφρασης, την περιφρούρηση της παγκόσμιας κληρονομιάς, υλικής και άυλης, την ενίσχυση και διάδοση της εκπαίδευσης, ιδίως σε λιγότερο

ευνοημένες ζώνες του πλανήτη, την καταπολέμηση της παράνομης διακίνησης και εμπορίας των πολιτιστικών αγαθών κτλ.»

Το 3% των ερωτηθέντων απάντησε ότι δεν ισχύει καθόλου. Το 12,1% όσων ερωτήθηκαν δήλωσε ότι ισχύει λίγο. Εκείνοι που δήλωσαν ότι ισχύει μέτρια, αποτελούν το 53% ενώ εκείνοι που εκτιμούν ότι ισχύει πολύ, αποτελούν το 25,8%. Τέλος εκείνοι που πιστεύουν ότι ισχύει πάρα πολύ, αποτελούν το 6,1%.

13. Η θέση της Ελλάδας στην UNESCO είναι αρκετά σημαντική κάτι που οφείλεται, αφενός στα ευρήματα της πολυποίκιλης ιστορίας της, ανεκτίμητης αξίας για την ανθρωπότητα και αφετέρου στο νευραλγικό ρόλο των διδαγμάτων της κληρονομιάς της, που έθεσαν τις βάσεις για την διαμόρφωση της σημερινής πραγματικότητας. Σε ποιο βαθμό η UNESCO πιστεύετε ότι στηρίζει την ανάδειξη του ελληνικού πολιτισμού ;

Το 3% των ερωτηθέντων απάντησε ότι δεν στηρίζει την ανάδειξη του Ελληνισμού. Το 11,9% όσων ερωτήθηκαν δήλωσε ότι την στηρίζει λίγο. Εκείνοι που δήλωσαν ότι η στήριξη είναι μέτρια, αποτελούν το 47,8% ενώ εκείνοι που εκτιμούν ότι στηρίζει πολύ, αποτελούν το 31,3%. Τέλος εκείνοι που πιστεύουν στηρίζει τον Ελληνισμό πάρα πολύ, αποτελούν το 6%.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

4.1 Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

4.2 ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

4.3 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

4.4 ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ – ΝΕΟ ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ.

4.4.1 Η θέση του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη λειτουργία του veto

4.4.2 Νέο πλαίσιο στρατηγικών βιώσιμων λύσεων, τα υπάρχοντα προβλήματα, οι οικονομικοί πόροι.

4.4.3 Ελεγχόμενη προμήθεια οπλικού εξοπλισμού- νέο πλαίσιο όσον αφορά τον αφοπλισμό

4.5 ΕΡΕΥΝΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΦΑΛΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

4.1 Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Το Συμβούλιο Ασφαλείας έχει πολύπλευρα καθήκοντα , μα η κυριότερη αρμοδιότητα του είναι η περιφρούρηση της ειρήνης. Το Συμβούλιο ασφαλείας μπορεί να διερευνά οποιαδήποτε δυσμενή κατάσταση που μπορεί να οδηγήσει σε κάποια σύγκρουση η να διαταράξει την ειρήνη. Πρώτη κίνηση που οφείλει να γίνει από το Συμβούλιο σε μία νεφελώδη κατάσταση είναι η σύσταση στα αντιπαρατιθέμενα μέρη να επιλύσουν τις μεταξύ τους Διαφορές ειρηνικά, εκτός από κάποιες ιδιαίτερες περιπτώσεις όπου το ίδιο το συμβούλιο στέλνει ειδικές αντιπροσωπίες ή ζητείται από τον Γενικό Γραμματέα να θέσει σε εφαρμογή τις καλές υπηρεσίες ή ενεργοποιεί τις αρχές για την ειρηνευτική διευθέτηση.

Τι γίνεται όμως σε περίπτωση επικείμενης σύρραξης; Όταν η κατάσταση φθάσει πια σε σημείο εκκίνησης εχθροπραξιών, τότε το Συμβούλιο Ασφαλείας επιχειρεί να τις σταματήσει είτε με τη λήψη μέτρων εξαναγκασμού, όπως είναι το εμπάργκο, είτε με συλλογική στρατιωτική ενέργεια είτε μέσω ειρηνευτικών δυνάμεων που απομακρύνουν τους αντιμαχόμενους, έτσι ώστε να αποκλιμακωθεί η ένταση. Το Συμβούλιο έχει διάφορες ειρηνευτικές δυνάμεις μερικές από αυτές είναι η UNIFIL, ειρηνευτική δύναμη Λιβάνου (απόφαση 425/1978), η UNMOGIP στην Ινδία και το Πακιστάν που συστάθηκε το 1948, ενώ μέχρι το 1985 μετρούσε 40 μέλη και η UNFICYP για την Κύπρο (απόφαση 186/4.3.1964) που υπάρχει μέχρι σήμερα. Η τελευταία επενέβη τελευταία φορά τον Οκτώβριο του 2020 εξαιτίας της προκλητικότητας των Τούρκων στην Κύπρο στην περιοχή των Βαρωσίων. Σκοπός της να αποφευχθούν περαιτέρω μονομερείς ενέργειες που είναι σε μη συμφωνία με τα ψηφίσματά του και θα μπορούσαν να αυξήσουν τις εντάσεις στο νησί και να βλάψουν την ειρήνη. Όσον αφορά την θέση που διατηρεί το Συμβούλιο στην περιοχή της Κύπρου είναι η εξής:

“Το Συμβούλιο Ασφαλείας επιβεβαιώνει τη δέσμευσή του για μια διαρκή, συνολική και δίκαιη διευθέτηση σύμφωνα με τις επιθυμίες του κυπριακού λαού και

βασισμένη σε μια δικοινοτική, διζωνική ομοσπονδία με πολιτική ισότητα, όπως ορίζεται στα σχετικά ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας, και την υποστήριξη του για τις προσπάθειες του Γενικού Γραμματέα”⁵⁰

Παρατηρούμε λοιπόν την ουδετερότητα που κρατά το Συμβούλιο ασφαλείας, σε διακρατικά θέματα, έτσι ώστε να διασφαλιστεί η ειρήνη. Παρόλα αυτά όμως αν αναλογιστούμε την ελληνικότητα της Κύπρου και την ιστορία του νησιού ουδεμία δικαιοδοσία εδαφική δεν έχει η Τουρκία που να δικαιολογεί την εισβολή στην Κύπρο το 1974. Ας αναλογιστούμε λοιπόν και την επικρατούσα κατάσταση λόγω του δικτατορικού καθεστώτος και των θεμελιώδη δικαιωμάτων που παράβει η τότε μη εκλεγμένη κυβέρνηση, που ανάγκασε τους Διεθνείς Οργανισμούς να γυρίσουν πλάτη στην Ελλάδα, ενώ έμειναν αμέτοχοι σε αυτή την απειλή. Από τότε η Κύπρος χωρίστηκε στα δύο και αποτελεί ανεξάρτητο κρατίδιο. Η κατάσταση αυτή αφενός έχει να κάνει με την διπλωματία που ακολουθεί το κάθε κράτος και το πώς συμμορφώνεται με τις αρχές του οργανισμού , και αφετέρου τα διάφορα συμφέροντα που κάνουν τις μεγάλες δυνάμεις να πάρουν θέση και κατά πόσο απειλείτε η λειτουργία του οργανισμού.⁵¹

4.2 ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Το Συμβούλιο Ασφαλείας του Ο.Η.Ε, όπως και όλα τα όργανα του οργανισμού, έχει και αυτό συγκεκριμένη δομή, υπεύθυνη για συγκεκριμένη λειτουργία. Το Συμβούλιο αποτελείται από 15 μέλη, εξ αυτών τα 5 είναι μόνιμα (Αντιπροσωπίες των 5 ιδρυτικών μελών), και τα υπόλοιπα εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση με πλειοψηφία 2/3 για δύο έτη. Τώρα σχετικά με την σύνθεση των μελών του και τον τρόπο λειτουργίας του, τα πράγματα είναι ρευστά καθώς γίνονται συζητήσεις για αναδιάρθρωση του οργανισμού, αύξηση των μόνιμων μελών με την προσθήκη αντιπροσωπίας μίας εκ των κρατών Γερμανία, Ιαπωνία, Νιγηρία, Βραζιλία και Ινδία. Όσον αφορά την εκλογή των μελών ενεργοποιούνται τα άρθρα 23 και 27 του Χάρτη (ιδιότητα μέλους), και εκλέγονται πάντα από τα ανατολικά και αφρικανικά κράτη, δύο από Λατινική Αμερική, ένα από ανατολική Ευρώπη, και δύο

⁵⁰[https://www.pio.gov.cy/%CF%88%CE%AE%CF%86%CE%B9%CF%83%CE%BC%CE%B1-186-\(1964\).html](https://www.pio.gov.cy/%CF%88%CE%AE%CF%86%CE%B9%CF%83%CE%BC%CE%B1-186-(1964).html), ΨΗΦΙΣΜΑ 186/1964

⁵¹ Π.Νάσκου-Περάκη, 2011, Το Δίκαιο Των Διεθνών Οργανισμών, Πέμπτη Έκδοση, Εκδόσεις Αντ.Ν.Σάκουλα, Κεφ 1, Παρ 4.2, σελ. 135-139

από Δυτική και Βόρεια Ευρώπη, έτσι ώστε να εκπροσωπούνται όλα τα μέρη του πλανήτη (1/1/1966).

4.3 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Οι αποφάσεις στο Συμβούλιο Ασφαλείας λαμβάνονται με τη θετική ψήφο των 9 εκ των 15 μελών που συμμετέχουν σε αυτό. Σε κρίσιμες όμως αποφάσεις απαιτείται εκτός από τη συγκέντρωση των 9 θετικών ψήφων, και η θετική ψήφος και των 5 μόνιμων μελών. Σε περίπτωση που δεν ικανοποιείται η δεύτερη προϋπόθεση, και κάποιο από τα μόνιμα μέλη δεν είναι σύμφωνο με κάποια ουσιώδη απόφαση που επρόκειτο να παρθεί, ασκεί το δικαίωμα της αρνησικυρίας (veto) και σύμφωνα με τον κανόνα της «Ομοφωνίας των μεγάλων Δυνάμεων», η απόφαση δεν λαμβάνεται. Αν το μέλος δεν καταψηφίσει την απόφαση δεν θεωρείται veto. Το Συμβούλιο Ασφαλείας παράγει αποφάσεις αναπόφευκτες για τα κράτη μέλη του οργανισμού, όπου σε αντίθεση με τις αποφάσεις των άλλων οργάνων, είναι υποχρεωμένα να τις τηρήσουν.⁵²

4.4 ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ – ΝΕΟ ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ.

4.4.1 Η θέση του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη λειτουργία του veto

Οι παρατηρήσεις 8-12 αφορούν το θεματολόγιο για την ειρήνη. Στην παρατήρηση 8 προτείνεται από το Συμβούλιο η επιτάχυνση των εφαρμογών του θεματολογίου για τις γυναίκες, την ειρήνη και την ασφάλεια, καθώς και του θεματολογίου για τη νεολαία, την ειρήνη και την ασφάλεια. Έπειτα μία ακόμη πρόταση που αποτελεί τομή στην ιστορία του Ο.Η.Ε αφορά το δικαίωμα άσκησης veto. Η Ε.Ε τάσσεται υπέρ της έκτακτης σύγκλησης Γενικής Συνέλευσης του Ο.Η.Ε κάθε φορά που ασκείται δικαίωμα αρνησικυρίας στο Συμβούλιο Ασφαλείας.

⁵² Π.Νάσκου-Περάκη, 2011, Το Δίκαιο των Διεθνών Οργανισμών, Πέμπτη Έκδοση, Εκδόσεις Αντ.Ν.Σάκουλα, Κεφ 1, Παρ 4.2, σελ. 137

Η ενέργεια αυτή συμβάλλει σημαντικά στην ενίσχυση της διαφάνειας και της λογοδοσίας στα πλαίσια του οργανισμού και απολαμβάνει την αμέριστη στήριξη της Ευρώπης που υποστηρίζει πλήρως την πρωτοβουλία για την αναστολή των δικαιωμάτων αρνησικυρίας στο Συμβούλιο Ασφαλείας, σε περιπτώσεις μαζικών φρικαλεοτήτων. Έπειτα επικεντρώνονται στη διπλωματική εργαλειοθήκη του Ο.Η.Ε, και την ενίσχυση του Γενικού Γραμματέα όσον αφορά το διπλωματικό κομμάτι και τη διαμεσολάβηση που πρέπει να έχει συνοχή στις προσπάθειες οικοδόμησης της ειρήνης και διατήρησής της σε όλα τα επίπεδα.

4.4.2 Νέο πλαίσιο στρατηγικών βιώσιμων λύσεων, τα υπάρχοντα προβλήματα, οι οικονομικοί πόροι.

Έπειτα το Συμβούλιο αναλύει το ζήτημα των ειρηνευτικών αποστολών που πρέπει να πορεύεται με γνώμονα τα ανθρώπινα δικαιώματα και το σχέδιο εφαρμογής A4P+ για να παράγει βιώσιμες στρατηγικές λύσεις. Στο ίδιο πνεύμα, θα πρέπει να συμπεριληφθεί στο θεματολόγιο η απελευθέρωση του πλήρους δυναμικού της Επιτροπής για την εδραίωση της ειρήνης και η ενίσχυση του ρόλου παροχής συμβουλών για την εδραίωση της ειρήνης σε όλο τον κόσμο. Στη συνέχεια θίγεται και το ζήτημα της χρηματοδότησης όλων αυτών των καινοτόμων αλλαγών στη λειτουργία του Ο.Η.Ε, η οποία θα πρέπει να προέρχεται από το ταμείο του Οργανισμού με αρκετά μελετημένο και προβλέψιμο τρόπο έτσι ώστε να μπορέσει να ανταπεξέλθει σε οποιαδήποτε μελλοντική κλιμάκωση. Δεν παραλείπεται ωστόσο η αναφορά σε διαχρονικά προβλήματα όπως η τρομοκρατία, το διεθνές έγκλημα, η εμπορία των ανθρώπων, οι υβριδικές κρίσεις και η εργαλειοποίηση μεταναστών και προσφύγων που τα τελευταία χρόνια ιδιαίτερα μετά των Συριακό εμφύλιο αποτέλεσε μοχλό πίεσης για την Ε.Ε, καθώς επίσης και μία από τις κυριότερες απειλές για την Ελλάδα από το 2015 και μετά. Δηλώνεται λοιπόν η ανάγκη να τεθεί ένα τέλος σε αυτά τα φαινόμενα έχοντας ως βάση πάντα το διεθνές δίκαιο και τις αρχές που διέπουν τον οργανισμό. Για τον περιορισμό και την εξάλειψη αυτών των φαινομένων που αντιβαίνουν τους κανόνες δικαίου στους οποίους στηρίζεται η τάξη και η ομόνοια (στο βαθμό που ως τώρα έχει επιτευχθεί), η Ε.Ε τάσσεται υπέρ μια δραστικότερης εφαρμογής των μέτρων για τον αφοπλισμό, του περιορισμού της τροφοδοσίας και της ελεγχόμενης διανομής όπλων, της ενδυνάμωσης παγκόσμιας διακυβέρνησης για την ειρηνική, ασφαλή και βιώσιμη χρήση του απώτερου διαστήματος, και της ενισχυμένης προβλεψιμότητας των Ηνωμένων Εθνών που θα

επιτρέπει την άμεση αντίδραση σε καταστάσεις κρίσης, με αποτέλεσμα να αντιδρούμε ταχέως σε αυτές και να τις διαχειριζόμαστε. Έγινε λοιπόν ακόμα πιο ξεκάθαρη η θέση της Ε.Ε, η στήριξη της στον οργανισμό καθώς όπως ρητά αναφέρεται σε αυτό το σημείο από τα μέλη του Συμβουλίου:

«Η ΕΕ θα συνεργαστεί επίσης με εταίρους υπέρ μιας παγκόσμιας στρατηγικής για την καταπολέμηση της χειραγώγησης των πληροφοριών και των παρεμβάσεων από το εξωτερικό.»

4.4.3 Ελεγχόμενη προμήθεια οπλικού εξοπλισμού- νέο πλαίσιο όσον αφορά τον αφοπλισμό

Η 11η και 12η παρατήρηση επικεντρώνεται στον αφοπλισμό και στη μη διάδοση όπλων την οποία ο Ρωσο-ουκρανικός πόλεμος την κάνει επιτακτική ανάγκη. Η προϋπόθεση αυτή σύμφωνα με τα μέλη του Συμβουλίου πρέπει να δεσμεύσει όλα τα κράτη -μέλη που είθισται να δείξουν τον κατάλληλο σεβασμό ως προς το διεθνές δίκαιο που αποτελεί ισχυρό πυλώνα της παγκόσμιας ειρήνης και ασφάλειας. Για το σκοπό αυτό το Συμβούλιο της Ευρώπης προτείνει ορισμένα μέτρα έτσι ώστε ο στόχος αυτός να υλοποιηθεί και η επικράτηση της ειρήνης να μην αποτελεί πλέον ουτοπία. Η Ε.Ε λοιπόν θα παραμείνει σε πρώτη φάση προσηλωμένη στον πρώτο στόχο που είναι η καθολική επιβολή ισχύος της Συνθήκης για τη μη Διάδοση των Πυρηνικών Όπλων. Ως δεύτερο στόχο έχει την καθολική κατάργηση βιολογικών και χημικών όπλων και την αμετάκλητη τιμωρία όσων κάνουν χρήση αυτών. Στη συνέχεια τάσσεται υπέρ των ελεγχόμενων εισαγωγών και εξαγωγών οπλικού εξοπλισμού που δύναται να προκαλέσει σοβαρά δεινά στην ανθρωπότητα. Η Ε.Ε, ωστόσο επιδιώκει την αντιμετώπιση υπαρκτών προκλήσεων που μπορεί να καταλήξουν σε χρήση φονικών οπλικών συστημάτων, θα υποστηρίξει την ελεγχόμενη στρατιωτική χρήση νέων τεχνολογιών και θα προωθήσει την στρατικοποίηση του διαστήματος και τον ανταγωνισμό των εξοπλισμών στα πλαίσια αυτού. Έτσι λοιπόν διαμορφώνεται η Ε.Ε προτείνοντας τους παραπάνω στόχους ολοκληρώνει το σχέδιο της όσον αφορά το «νέο θεματολόγιο για την ειρήνη»⁵³

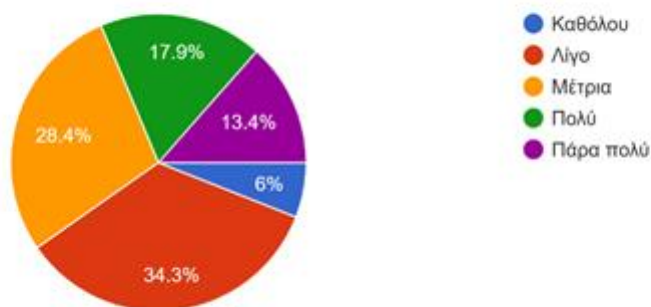
⁵³ Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής ένωσης, Προτεραιότητες της ΕΕ στα Ηνωμένα Έθνη κατά την 77η σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, Σεπτέμβριος 2022 – Σεπτέμβριος 2023 – Συμπεράσματα του Συμβουλίου (18 Ιουλίου 2022) ΜΕΡΟΣ Β΄ ΠΑΡ 1.7 & 1.8

4.5 ΕΡΕΥΝΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.

Όπως και για τις υπόλοιπες δράσεις των διαφόρων Διεθνών οργανισμών σημαντικός παράγοντας για τη συνέχιση τους είναι ο αντίκτυπος που έχουν στους πολίτες, αν κατάφεραν να ανταπεξέλθουν στην στοχοθέτηση τους, αν υλοποιούν σταδιακά το όραμα για το οποίο συστάθηκαν και τέλος αν κατάφεραν να κάνουν τη ζωή των πολιτών καλύτερη. Όπως καταλαβαίνεται τα κριτήρια κατά τα οποία σχηματίζει κάποιος μία γνώμη αναφορικά με τη συνεισφορά ενός οργανισμού στη κοινωνία είναι πολύπλευρα. Υπάρχουν κριτήρια, ιστορικά, εθνικά, οικονομικά ή ιδεολογικά. Στην περίπτωση του Ο.Η.Ε, οι απαντήσεις που μας δίνονται σχετικά με το έργο του είναι πολύπλευρες. Όπως διαπιστώνουμε παρακάτω οι πολίτες έχουν θετική άποψη για τη δράσει του οργανισμού καθώς οι απαντήσεις που δίνουν είναι υπέρ αυτού.

14. Πόσο ενημερωμένοι είστε σχετικά με το Συμβούλιο Ασφαλείας;

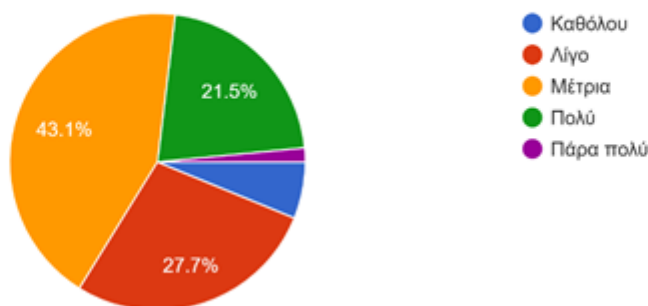
67 responses

Το 6% των ερωτηθέντων απάντησε ότι δεν είναι καθόλου ενημερωμένοι σχετικά με το Συμβούλιο Ασφαλείας. Το 34,3% όσων ερωτήθηκαν δήλωσε ότι έχει ενημερωθεί λίγο. Εκείνοι που δήλωσαν ότι έχουν μέτρια ενημέρωση για το

Συμβούλιο Ασφαλείας, αποτελούν το 28,4% ενώ εκείνοι που έχουν ενημερωθεί πολύ, αποτελούν το 17,9%. Τέλος εκείνοι που είναι πάρα πολύ ενημερωμένοι, αποτελούν το 13,4%. Από αυτό προκύπτει ότι η συντριπτική πλειοψηφία των ερωτηθέντων, έχουν γνώση όσον αφορά το Συμβούλιο Ασφαλείας και τη δράση του, ενώ οι περισσότεροι δήλωσαν ότι η γνώση τους αυτή είναι άνω του μετρίου. Ερωτηθέντες όπου είναι ενημερωμένοι ελάχιστα σχετικά με το Συμβούλιο Ασφαλείας είναι περισσότεροι από εκείνους που δεν είναι καθόλου. Έτσι αν εξαιρέσουμε το σφάλμα σύνθεσης που θα υπάρχει σε κάθε δειγματοληψία, τεκμαίρεται ότι οι περισσότεροι πολίτες στην Ελλάδα είναι ενημερωμένοι σχετικά με τη δράση του Συμβουλίου ασφαλείας, οπότε και οι απαντήσεις που μας δόθηκαν βασίζονται σε κάποια λογικά επιχειρήματα.

15. Κατά πόσο πιστεύετε ότι η δράση του είναι αποτελεσματική;
65 responses

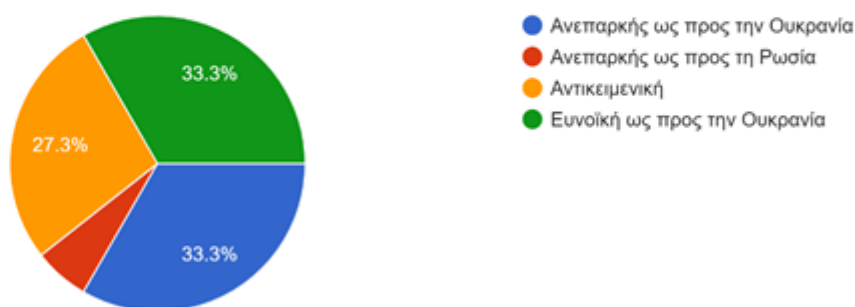

Το 5,5% των ερωτηθέντων απάντησε ότι δεν είναι καθόλου αποτελεσματική η δράση του. Το 27,7% θεωρεί ότι είναι λίγο αποτελεσματική. Μέτρια αποτελέσματα για την αποτελεσματικότητά του θεωρεί πως έχει το 43,1% των ερωτηθέντων ενώ το 21,5% θεωρεί πως είναι αποτελεσματική η δράση του Συμβουλίου Ασφαλείας. Το 2,2% πιστεύει ότι είναι πολύ αποτελεσματική. Η ερώτηση 15 αφορά την αποτελεσματικότητα της γενικότερης δράσης του οργάνου. Η πλειοψηφία των ερωτηθέντων θεωρούν ότι η δράση του είναι από μέτρια ως ανεπαρκής πράγμα το οποίο δείχνει την έλλειψη εμπιστοσύνης των πολιτών στο όργανο. Η κοινή γνώμη σε γενικές γραμμές βρίσκει σύμφωνη την άποψη του συμβουλίου της Ε.Ε, η οποία διατυπώθηκε στο Δελτίο Τύπου για την 77^η Σύνοδο κορυφής της Γ.Σ ότι δηλαδή χρειάζονται ριζικές αλλαγές στον τομέα της

οργάνωσης του Συμβουλίου, συγκεκριμένα στον τομέα της ασφάλειας, του αφοπλισμού και της προμήθειας ή χρήσης όπλων, όπως και να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα ώστε η ανθρωπότητα να προετοιμαστεί για το μέλλον.

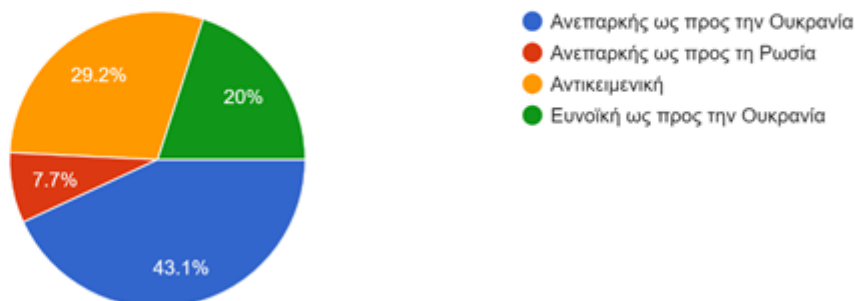
16. Πως αξιολογείτε τη στάση της Ε.Ε και της Αμερικής απέναντι στην Ουκρανία η οποία δέχτηκε εισβολή από τη Ρωσία, εξαιτίας της πρόθεσής της να ενταχθεί στο NATO;

66 responses

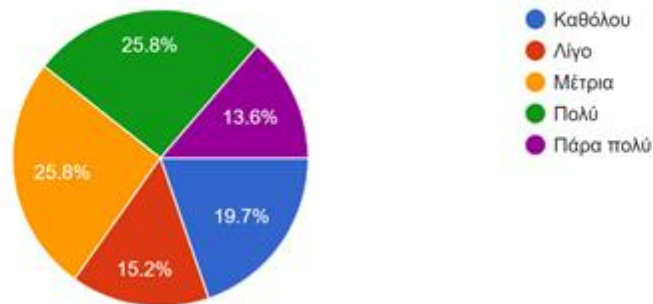
Το 33,3% όσων ρωτήθηκαν σχετικά με το πώς αξιολογούν τη στάση της Ε.Ε. και της Αμερικής απέναντι στην Ουκρανία μετά την εισβολή της Ρωσίας στο έδαφός της, απάντησαν ότι είναι ανεπαρκής ως προς την Ουκρανία. Το 6,1% απάντησε ότι είναι ανεπαρκής ως προς τη Ρωσία, το 27,3% των ερωτηθέντων απάντησε πως είναι αντικειμενική η στάση της ενώ το 33,3% των ερωτηθέντων απάντησε πως η στάση τους είναι ευνοϊκή ως προς την Ουκρανία. Το πόρισμα των απαντήσεων αυτών μας δείχνει ότι οι ερωτηθέντες τάσσονται στο πλευρό της Ουκρανίας καθώς μεγάλο ποσοστό δηλώνει πως τα μέτρα της Δύσης όσον αφορά τη στήριξη της Ουκρανίας που δέχτηκε εισβολή είναι ανεπαρκής. Πολύ από αυτούς ωστόσο θεωρούν ότι η στάση της Δύσης ήταν αντικειμενική καθώς προέβη σε οικονομικό αποκλεισμό της Ρωσίας, ενώ κάποιιοι άλλοι ότι τα περιοριστικά μέτρα που δόθηκαν στη Ρωσία δεν είναι αρκετά έτσι ώστε να αποτρέψουν αντίστοιχες μελλοντικές τέτοιες ενέργειες ή έστω να σταματήσουν τον πόλεμο.

17. Πως αξιολογείτε τη θέση του Συμβουλίου όσον αφορά την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία;
65 responses

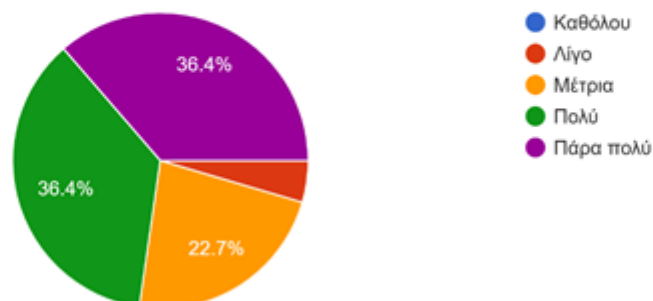
Το 43,1% όσων ρωτήθηκαν σχετικά με το πώς αξιολογούν τη θέση του Συμβουλίου Ασφαλείας όσον αφορά την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία, απάντησαν ότι είναι ανεπαρκής ως προς την Ουκρανία. Το 7,7% απάντησε ότι είναι ανεπαρκής ως προς τη Ρωσία, το 29,2% των ερωτηθέντων απάντησε πως είναι αντικειμενική η στάση της ενώ το 20% των ερωτηθέντων απάντησε πως η στάση τους είναι ευνοϊκή ως προς την Ουκρανία. . Δεδομένου λοιπόν ότι το Συμβούλιο ασφαλείας προέβη και εκείνο σε οικονομικό αποκλεισμό της Ρωσίας και η θέση του είναι ίδια με αυτή της Ευρώπης και της Αμερικής, βλέπουμε ότι και οι Διεθνείς οργανισμοί καταδικάζουν τέτοιου είδους ενέργειες. Παραταύτα, μεγάλο ποσοστό του δείγματος είναι σύμφωνο με μία εισβολή, καθώς και απάντησε ότι η στάση Δύσης, Αμερικής και Συμβουλίου Ασφαλείας είναι ευνοϊκή για μία χώρα που δέχτηκε εισβολή . Φτάνουμε λοιπόν στο συμπέρασμα ότι μεγάλο μέρος του πληθυσμού πιστεύει ότι τέτοιου είδους πρακτικές είναι ορθές έτσι ώστε να λυθεί κάποια αντιπαράθεση μεταξύ δύο κρατών αδιαφορώντας για τις οικονομικές, εθνικές και κοινωνικές συνέπειες ενός πολέμου η μίας εισβολής.

18. Ήταν πολιτικά ορθό η Ελλάδα να στείλει πολεμικό εξοπλισμό στην Ουκρανία;
66 responses

Από τους ερωτηθέντες που απάντησαν σχετικά με το αν ήταν πολιτικά ορθό να στείλει η Ελλάδα πολεμικό εξοπλισμό στην Ουκρανία, το 19,7% ανέφερε ότι δεν είναι καθόλου ορθό, το 15,2% είναι λίγο ορθό, ενώ μέτρια ορθό βρίσκει ότι είναι το 25,8%. Το 25,8% των ερωτηθέντων απάντησε ότι είναι πολύ ορθή η εμπλοκή της Ελλάδας ενώ το 13,6% θεωρεί ότι είναι πάρα πολύ ορθό. Και σε αυτή την περίπτωση βλέπουμε ότι η μερίδα του λέοντος όσον αφορά τους ερωτηθέντες θεωρεί ότι η κίνηση της αποστολής οπλικού εξοπλισμού από πλευράς της Ελλάδας κυμαίνεται από μετρίως έως πολύ ορθή. Έτσι καταλαβαίνουμε ότι οι ερωτηθέντες βάσει της έρευνας τάσσονται υπέρ αυτής της πολιτικής.

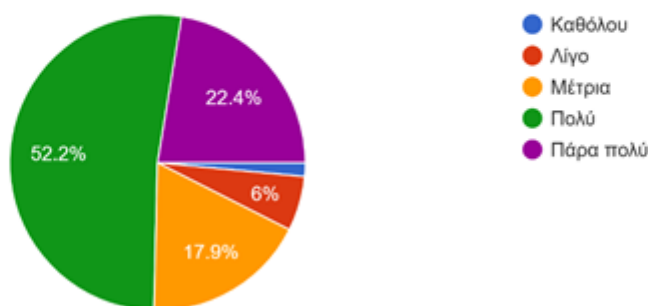
19. Αναφορικά με την επικαιρότητα, πόσο πιστεύετε ότι η Ρωσική εισβολή στην Ουκρανία και η στάση της Δύσης θα επηρεάσουν την παγκόσμια σ...αι, έτσι όπως είχε διαμορφωθεί επί δεκαετίες;
66 responses

Από τους ερωτηθέντες το 4,5% απάντησε ότι θα επηρεάσουν λίγο τη παγκόσμια σκακιέρα, το 22,7% δήλωσε ότι θα επηρεάσει μέτρια, το 36,4% ότι θα επηρεάσει πολύ ενώ το 36,4% δήλωσε πως θα επηρεαστεί η παγκόσμια σκακιέρα πάρα πολύ. Αυτές οι απαντήσεις δείχνουν ότι η ανησυχία για το αύριο είναι μεγάλη και γίνεται αντιληπτή η ανάγκη των ερωτηθέντων να ληφθούν μέτρα για μεγαλύτερη ασφάλεια.

20. Κατά πόσο θεωρείτε ότι η διαχρονική ενεργειακή εξάρτηση της Δύσης από τη Ρωσία ενθάρρυνε τη Ρωσία να προβεί σε αυτή την εισβολή;

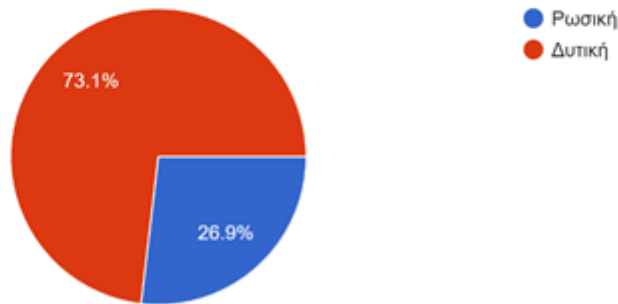
67 responses

Το 1,5% όσων ρωτήθηκαν σχετικά με το πόσο θεωρούν ότι η ενεργειακή εξάρτηση της Δύσης από τη Ρωσία ενθάρρυνε τη Ρωσία να προβεί στην εισβολή στην Ουκρανία, απάντησαν πως καθόλου δεν την ενθάρρυνε. Το 6% απάντησε ότι την ενθάρρυνε λίγο, το 17,9% των ερωτηθέντων απάντησε πως ενθαρρύνθηκε μέτρια, το 52,2% ότι ενθαρρύνθηκε πολύ ενώ το 22,4% των ερωτηθέντων απάντησε πως ενθαρρύνθηκε πάρα πολύ. Σε αυτή την ερώτηση το δείγμα στην πλειοψηφία του κυμάνθηκε στην επιλογή πολύ (πάνω από το 50% επέλεξε αυτή την απάντηση) ενώ κάποιοι θεώρησαν ότι η παρότρυνση της θέσης του ενεργειακού πυλώνα της Ευρώπης ήταν μεγάλη για την Ρωσία στο να ανοίξει πυρ κατά της Ουκρανίας. Έτσι λοιπό καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι οι πολίτες έχουν θορυβηθεί αρκετά όσον αφορά τις πληθωριστικές τάσεις σε επίπεδο ενέργειας που συμπαράσφουρουν και τα υπόλοιπα προϊόντα δημιουργώντας έτσι έναν απαράμιλλο πληθωρισμό κόστους. Είναι πασιφανές ότι ο πόλεμος αυτός δεν είναι καταστροφικός μόνο διότι διαταράσσει τις ως τώρα ειρηνικές συνθήκες διαβίωσής στην Ευρώπη και τις

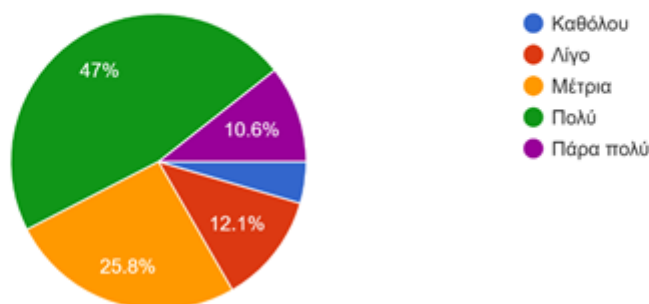
σχέσεις Ρωσίας-Δύσης, αλλά διότι οι οικονομικές συνέπειες θα επηρεάσουν και τη Δύση καθώς θα πρέπει να στραφεί ίσως σε δαπανηρούς τρόπους ενεργειακής κάλυψης.

21. Σε οικονομικό επίπεδο οι μεγαλύτερες επιπτώσεις θεωρείται ότι θα υπάρχουν στην Ρωσική ή την Δυτική οικονομία;
67 responses

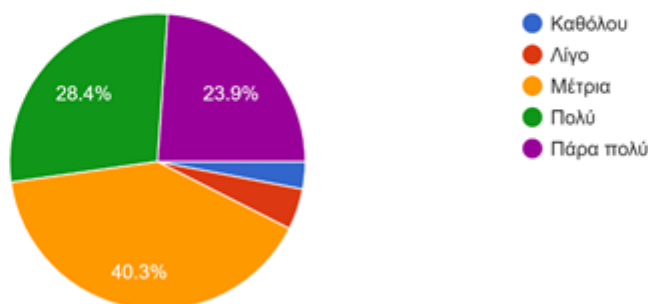
Το 26,9% των ερωτηθέντων απάντησε ότι οι μεγαλύτερες οικονομικές επιπτώσεις θα υπάρχουν στη Ρωσική οικονομία ενώ το 73,19% στη Δυτική οικονομία. Εδώ ξεκάθαρα αντικατοπτρίζεται ο φόβος των ερωτηθέντων όσον αφορά τις συνέπειες αυτού του εμπάργκου, καθώς ως επί το πλείστον θεωρεί ότι η Δύση θα υποστεί μεγαλύτερο οικονομικό πλήγμα από ότι η Ρωσία και αυτό διότι η δεύτερη έχει μεγαλύτερο βαθμό αυτάρκειας. Ήδη από τη Σοβιετική Ένωση η Ρωσία είχε αναπτύξει δική της παραγωγική αυτονομία και στο τεχνολογικό κομμάτι όπου υστερεί καλύπτεται σε μεγάλο βαθμό από την Κίνα η οποία είναι πλήρης αυτάρκης, ενώ επέλεξε να σταθεί υπέρ της όσον αφορά τον πόλεμο στην Ουκρανία.

22. Έχει αρκετές φορές λεχθεί ότι βιώνουμε μία περίοδο αναθεωρητισμού που εκμηδενίζει τα δεδομένα δεκαετιών και εξελίσσεται από μεταπο...μεσοπολεμική. Κατά πόσο ισχύει αυτό για εσάς;
66 responses

Στην ερώτηση: Έχει αρκετές φορές λεχθεί ότι βιώνουμε μία περίοδο αναθεωρητισμού που εκμηδενίζει τα δεδομένα δεκαετιών και εξελίσσεται από μεταπολεμική σε μεσοπολεμική. Κατά πόσο ισχύει αυτό για εσάς, το 4,5% απάντησε καθόλου, το 12,1% λίγο, το 25,8% μέτρια, το 47% πολύ και το 10,6 πάρα πολύ. Ακόμη μία φορά παρατηρούμε βάση πάντα των αποτελεσμάτων της έρευνας ότι υπάρχει μία μεγάλη ανησυχία για το μέλλον ενώ οι περισσότεροι ερωτηθέντες θεωρούν ότι τα γενόμενα της τελευταίας χρονιάς σε γεωπολιτικό επίπεδο, θα μεταλλάξουν τις μέχρι τώρα συνθήκες όσον αφορά την ασφάλεια και θα διαταράξουν την παγκόσμια σκακιέρα. Ήδη ως έχω αναφέρει έχει εκφραστεί ανησυχία από πλευράς συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με τη χρήση όπλων, όπως επίσης και η ανάγκη αναθεώρησής της λειτουργίας του Ο.Η.Ε για αποτελεσματικότερα μέτρα ασφαλείας.

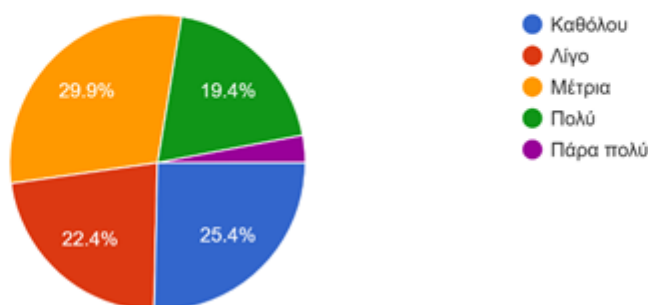
23. Υπάρχει μία άποψη ότι με το να συστρατευτεί πολιτικά η Ελλάδα με την Ε.Ε και τις Η.Π.Α, τη στιγμή που η Τουρκική προκλητικότητα εις βάρος ... της ιστορίας. Κατά πόσο ισχύει αυτό για εσάς;
67 responses

Στην ερώτηση, Υπάρχει μία άποψη ότι με το να συστρατευτεί πολιτικά η Ελλάδα με την Ε.Ε και τις Η.Π.Α, τη στιγμή που η Τουρκική προκλητικότητα εις βάρος της Ελλάδας κορυφώνεται, αυτομάτως βρίσκεται στη σωστή πλευρά της ιστορίας. Κατά πόσο ισχύει αυτό για εσάς, το 7,4% απάντησε καθόλου έως λίγο, το 40,3% Μέτρια, το 28,4% πού και το 23,9% πάρα πολύ. Όπως καταλαβαίνουμε από τα αποτελέσματα της έρευνας, οι ερωτηθέντες τάχθηκαν υπέρ της απόφασης που

θέλει την Ελλάδα στο πλευρό του Δυτικού κόσμου και στα μέτρα που πήρε κατά του Ρωσικού Ιμπεριαλισμού, καθώς, η πολιτική αυτή εκτιμάται ότι θα οδηγήσει στην στήριξη της Ελλάδας από εταίρους και διεθνείς οργανισμούς, οι οποίοι επιδιώκουν την τάξη, την ασφάλεια και την βιωσιμότητα.

24. Από την άλλη πλευρά υποστηρίζεται ότι σε μία τέτοια περίοδο αποσταθεροποίησης η Ελλάδα δεν πρέπει να ταχθεί ξεκάθαρα σε κάποια... ουδετερότητα. Κατά πόσο ισχύει αυτό για εσάς;
67 responses

Στην ερώτηση, Από την άλλη πλευρά υποστηρίζεται ότι σε μία τέτοια περίοδο αποσταθεροποίησης η Ελλάδα δεν πρέπει να ταχθεί ξεκάθαρα σε κάποια πλευρά της παγκόσμιας σκακιέρας, αλλά να κρατήσει ουδετερότητα. Κατά πόσο ισχύει αυτό για εσάς, το 25,4% απάντησε καθόλου, το 22,4% λίγο, το 29,9% μέτρια, το 19,4% πολύ και το 2,9% πάρα πολύ. Η άκρως αντίθετη άποψη από την άλλη πλευρά δεν έχει και τόσο μεγάλη απήχηση στο δείγμα ερωτηθέντων καθώς πάνω από το 45% την καταδικάζει απαντώντας ότι ισχύει λίγο έως καθόλου ενώ σχεδόν το 30% δείχνει μετριοπάθεια. Όσων αφορά τις ερωτήσεις 23 & 24 η ερμηνεία είναι διπλή.

Αφενός οι πολίτες ευαισθητοποιούνται και επιδεικνύουν ανθρωπισμό όταν κάποιος βρίσκεται σε κίνδυνο και κατά κάποιο τρόπο καταστρέφεται η ζωή και το μέλλον τους. Οι Διεθνείς οργανισμοί, η εξωστρέφεια των κρατών κατά των 20^ο αιώνα έδειξαν στην ανθρωπότητα το δρόμο προς την κοινωνική ευημερία για εξασφάλιση ενός καλύτερου κόσμου βασισμένο σε κοινωνικές αξίες, βιωσιμότητα, και σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα. Ο Ο.Η.Ε ανεξαρτήτως αν κατάφερε να εξασφαλίσει παγκόσμια ειρήνη και να απαλείψει τα κοινωνικά χάσματα, άνοιξε το δρόμο για εποικοδομητικούς διαλόγους μεταξύ αντιπροσώπων των κρατών μελών.

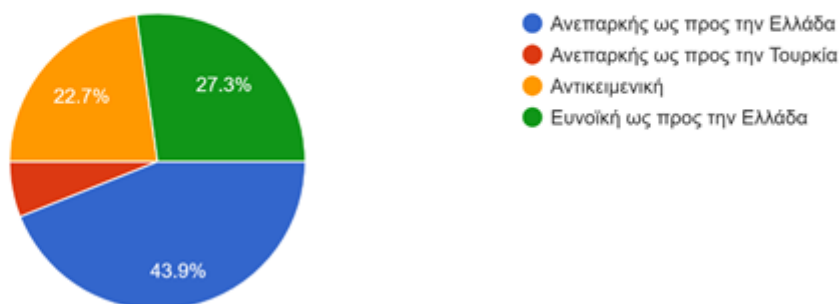
Το πλαίσιο συζήτησης μετατέθηκε από το μιλιταρισμό, τον ιμπεριαλισμό και την επιβολή της μοναρχίας ή μίας θρησκείας, στο πως μέσα από την ένωση του στρατού θα καταφέρουν να προστατευτούν από κίνδυνους που προέρχονται από εθνικιστικές τάσεις. Ο ιμπεριαλισμός των υπερδυνάμεων στο νέο πλαίσιο αντικαταστάθηκε από την επέκταση και διάδοση της επιστήμης, του κεφαλαίου και της οικονομίας, η επιβολή της μοναρχίας με δημοκρατία, ενώ η μισαλλοδοξία του θρησκευτικού φανατισμού με διάδοση της κουλτούρας, της τέχνης, της παιδείας, της επιστήμης. Έτσι λοιπόν το άτομο μεμονωμένα άρχισε να αντιλαμβάνεται καλύτερα την αξία της ανθρώπινης ζωής και τη λειτουργία της ανθρώπινης φύσης, επομένως άρχισε να συμπονά τον συνάνθρωπο και να αναζητά ατομική ευημερία. Ο Ο.Η.Ε καθημερινά κατάφερε να κάνει όλο και περισσότερους πολίτες να συνειδητοποιήσουν τα οφέλη που θα έχουν με την άμβλυνση των κοινωνικών χασμάτων, με την παροχή ίσων ευκαιριών σε όλο και περισσότερους και αυτό δημιούργησε έναν πιο προσεγμένο κόσμο από ότι ήταν σε εποχές πριν και κατά τη διάρκεια του ολοκαυτώματος. Οι πολίτες αναζητούν την ανάπτυξη και όχι την επιβολή και των επεκτατισμό και όποιος αναζητά το δεύτερο καθίσταται επικίνδυνος.

Αφετέρου δεν πρέπει να αγνοούμε τα ιστορικά διδάγματα. Από την εποχή των αμφικτιονιών έως και των 20^ο αιώνα η Ελλάδα επέλεγε τη στενή συνεργασία μεταξύ των αρχών και των πολιτών και την κινητοποίηση όταν κάποιος δέχονταν επίθεση. Τάσσονταν υπέρ της δημοκρατίας της ελευθερίας, της συνεργασίας. Ποιος θα ξεχάσει τις μάχες κατά των Περσών όπου νικήθηκαν με στενή συνεργασία; Δεν θα ξεχαστεί όμως και ο Πελοποννησιακός πόλεμος στον οποίο υπερίσχυσε η Δημοκρατία έναντι της Μοναρχίας. Στη Σύγχρονη ιστορία και έπειτα από δύο παγκοσμίους πολέμους, η πλειοψηφία του λαού τάχθηκε υπέρ του φιλελευθερισμού και της Δημοκρατίας. Την πρώτη φορά πρέπει να γίνει σαφές ότι όταν η Ελλάδα άλλαξε πολιτική υπέστη σοβαρό πλήγμα χάνοντας τα κεκτημένα της στον 1^ο Παγκόσμιο και αποχαιρετώντας, το όραμα της μεγάλης Ελλάδας που επισφραγίστηκε άτυπα με τη Συμφωνία της Λοζάνης. Αλλάζοντας πολιτική έχασε την αξιοπιστία της στο εξωτερικό με αποτέλεσμα τη συνθήκη των Σέρβων και τη διαχείριση ενός τεράστιου κύματος ομοεθνών προσφύγων που έπρεπε να ενταχθούν στην κοινωνία και να αφομοιωθούν με τον γηγενή πληθυσμό, αφού έχασε και τον πόλεμο. Στον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο η Ελλάδα ήταν από τις πρώτες χώρες που

απέρριψε την παράλογη φασιστική προπαγάνδα και τάχθηκε με τις νικητήριες δυνάμεις της Αντάντ μέχρι το τέλος του πολέμου. Κατά τη διάρκεια του Ψυχρού πολέμου, ενισχύθηκε κατά πολύ από τους συμμάχους με κονδύλια και προγράμματα καθώς απέτρεψε και τον κουμμουνισμό στα εδάφη της επιτρέποντας της να ακολουθήσει την ίδια γραμμή με την Δύση (εμφύλιος πόλεμος 1947-1950). Πρώτα από όλα το Δόγμα Τρούμαν που προέβλεπε κονδύλια στην Ελλάδα και την Τουρκία για την αποτροπή του Κουμμουνισμού, έπειτα τα κονδύλια από το Σχέδιο Μάρσαλ για την ενίσχυση της Ευρώπης. Η Ελλάδα τάχθηκε υπέρ της ελεύθερης αγοράς, υπέρ της δημοκρατίας και όχι υπέρ του Κρατικού παρεμβατισμού και του ολοκληρωτισμού. Τάχθηκε υπέρ των ίσων ευκαιριών και όχι υπέρ της εξομοίωσης. Η σταθερότητα της αυτή της έδωσε μία θέση στην τότε Ευρώπη του μέλλοντος και στην Ε.Ο.Κ και έπειτα μέλος της Ε.Ε.

25. Πως αξιολογείτε τη στάση του Προέδρου των Η.Π.Α, όπως και των εταίρων μας στην Ε.Ε αναφορικά με την Τουρκική προκλητικότητα ως προς την Ελλάδα;

66 responses

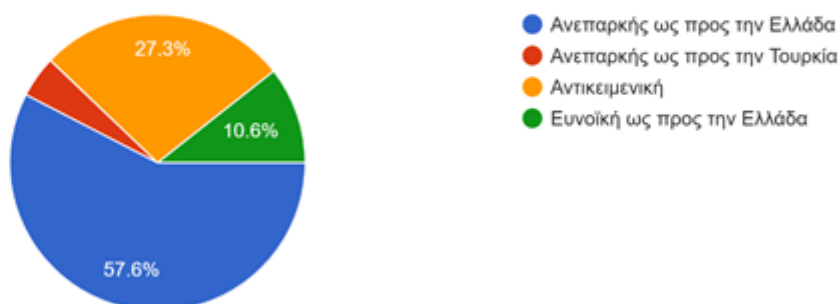

Το 6,1% όσων ρωτήθηκαν σχετικά με το πώς αξιολογούν τη στάση του Προέδρου των ΗΠΑ και της ΕΕ αναφορικά με την Τουρκική προκλητικότητα απέναντι στην Ελλάδα, απάντησαν ότι είναι ανεπαρκής ως προς την Ελλάδα. Το 6,1% απάντησε ότι είναι ανεπαρκής ως προς τη Τουρκία, το 43,9% ότι είναι ανεπαρκής ως προς την Ελλάδα, το 22,7% των ερωτηθέντων απάντησε πως είναι αντικειμενική η θέση τους ενώ το 27,3% των ερωτηθέντων απάντησε πως η στάση

τους είναι ευνοϊκή ως προς την Ελλάδα. Εδώ βλέπουμε ότι υποβόσκει μία αμφισβήτηση των πολιτών για το αν οι Δυτικές χώρες θα πρέπει να λάβουν πιο δραστικά μέτρα για την Τουρκική προκλητικότητα και να εξασφαλίσουν την σταθερότητα στη μεσόγειο, επισφραγίζοντας έτσι τα Ευρωπαϊκά σύνορα. Άρα και εδώ αναζητούν αναθεωρήσει και εκσυγχρονισμό της λειτουργίας του Συμβουλίου Ασφαλείας έτσι ώστε να υπάρξει ασφάλεια στο μέλλον.

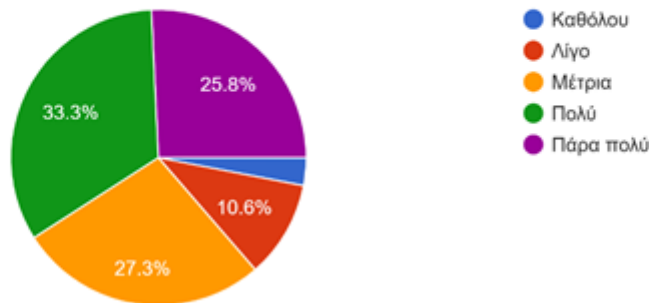
26. Πως αξιολογείτε τη στάση του Συμβουλίου όσον αφορά την Τουρκική προκλητικότητα ως προς την Ελλάδα;

66 responses

Το 57,6% όσων ρωτήθηκαν σχετικά με το πώς αξιολογούν τη στάση του Συμβουλίου Ασφαλείας όσον αφορά την Τουρκική προκλητικότητα απέναντι στην Ελλάδα, απάντησαν ότι είναι ανεπαρκής ως προς την Ελλάδα. Το 4,5% απάντησε ότι είναι ανεπαρκής ως προς τη Τουρκία, το 29,3% των ερωτηθέντων απάντησε πως είναι αντικειμενική η στάση της ενώ το 10,6% των ερωτηθέντων απάντησε πως η στάση τους είναι ευνοϊκή ως προς την Ελλάδα.

27. Φαίνεται τον τελευταίο καιρό να ενισχύεται ο αμυντικός μηχανισμός της χώρας, τόσο με την αύξηση του στρατιωτικού εξοπλισμού σε όπλα κα...ετε ότι αυτό συμβάλλει στην άμυνα της χώρας;
66 responses

Στην ερώτηση: Φαίνεται τον τελευταίο καιρό να ενισχύεται ο αμυντικός μηχανισμός της χώρας, τόσο με την αύξηση του στρατιωτικού εξοπλισμού σε όπλα και πολεμικά οχήματα, όπως παρουσιάστηκε και στην 86η ΔΕΘ, όσο και με τις νέες προσλήψεις στις ένοπλες δυνάμεις. Πόσο πιστεύετε ότι αυτό συμβάλλει στην άμυνα της χώρας το 3% απάντησε καθόλου, το 10,6 λίγο, το 27,3 μέτρια, το 33,3 πολύ και το 25,8 πάρα πολύ. Εδώ καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι παρότι το Συμβούλιο της Ευρώπης αιτείται τον έλεγχο της οπλικής τροφοδοσίας και έτη περισσότερο μη συνηθισμένων όπλων, οι Έλληνες πολίτες επιθυμούν την ενίσχυση του οπλικού τους εξοπλισμού και την επάνδρωση του στρατού. Το Συμβούλιο από την άλλη και η Δύση δεν αποτρέπουν την ενέργεια αυτή τουναντίον. Η νυν Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη φαίνεται τον τελευταίο καιρό να ενισχύει τον αμυντικό μηχανισμό της χώρας, τόσο με την αύξηση του στρατιωτικού εξοπλισμού σε όπλα και πολεμικά οχήματα, όπως παρουσιάστηκε και στην 86η ΔΕΘ όσο και με τις νέες προσλήψεις στις ένοπλες δυνάμεις υπακούοντας στο θέλημα του λαού για θωράκιση των συνόρων τη στιγμή που την περίοδο της κρίσης υπήρχε τεράστια έλλειψη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

5.1 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΑΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ- ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ

5.2 Έννοια, Φύση και Ταξινόμηση των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων

5.3 ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

5.3.1 Ευρωπαϊκό πλαίσιο προστασίας θεμελιωδών δικαιωμάτων

5.3.2 Πλαίσιο Θεμελιωδών δικαιωμάτων σε Ελλάδα και Ε.Ε

5.4 ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

5.5 ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της δράσης του Ο.Η.Ε καθώς από τις πρώτες κιόλας συζητήσεις για την δημιουργία του τέθηκαν αρχές που περιφρουρούν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια στα κράτη μέλη της κοινωνίας των εθνών, και αποτελούσαν προϋποθέσεις για την συμμετοχή τους στον οργανισμό. Ο πρώτος και κυρίαρχος σκοπός του οργανισμού είναι η διατήρηση της ειρήνης, αλλά για να κατορθώσουν οι λαοί να επιτύχουν αυτό το σκοπό, θα πρέπει οι ίδιες οι κυβερνήσεις να λάβουν μέτρα ώστε πρώτα από όλα να επισφραγισθεί η ανθρώπινη ελευθερία. Στο προοίμιο του Χάρτη που περιλαμβάνει 111 άρθρα γίνεται σαφές ότι οι κυβερνήσεις των κρατών-μελών πρέπει να εφαρμόζουν τα ιδανικά και τους κοινούς σκοπούς του οργανισμού, που έχουν πρωτίστως ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα. Στο προοίμιο λοιπόν αναφέρεται ξεκάθαρα, η αποστροφή στον πόλεμο, η ισότητα μεταξύ των δύο φύλων, και μεταξύ των κρατών, δίνοντας έμφαση στην αξία του κάθε ατόμου, ο σεβασμός προς τη δικαιοσύνη, και το Διεθνές δίκαιο, η άνοδος του βιοτικού επιπέδου, η ελευθερία, η οικονομική και κοινωνική πρόοδος, και η εξάλειψη της ένοπλης βίας (εκτός αν πρόκειται για το κοινό συμφέρον). Σε αυτό το κεφάλαιο λοιπόν θα προσπαθήσουμε να καταλάβουμε σε βάθος την έννοια των ανθρώπινων δικαιωμάτων, σε ποιο βαθμό έχουν κατακτηθεί, σε ποιο βαθμό εφαρμόζονται και ποιος ο ρόλος του Οργανισμού στη διάδοση και εδραίωση τους.⁵⁴

5.1 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΑΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ-ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ

Τα θεμελιώδη δικαιώματα ή αλλιώς ανθρώπινα δικαιώματα αποτελούν κεκτημένο του κινήματος «ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΣΜΟΣ», ένα επαναστατικό προϊόν του 17ου και 18ου αιώνα με γενέτειρες περιοχές τη Δυτική Ευρώπη και τις Η.Π.Α. Κεντρική ιδεολογία του ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΣΜΟΥ ήταν η οριοθέτηση της κρατικής εξουσίας, ο περιορισμός του παρεμβατισμού στην ιδιωτική ζωή των πολιτών, μέσω της δημιουργίας Συντάγματος στις κρατικές οντότητες που θα κατοχύρωνε τα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών. Μιλάμε ωστόσο για ένα κίνημα στενά συνδεδεμένο με την ανάπτυξη του καπιταλισμού, ενός οικονομικού μοντέλου

⁵⁴ Π.Νάσκου-Περάκη/Κ.Αντωνόπουλος/Μ.Σαρηγιαννίδης, 2019 Διεθνείς Οργανισμοί, Β' Έκδοση, Εκδόσεις Σάκουλα, σελ. 111-116

αρκετά αμφιλεγόμενο καθώς έχει κριθεί πολλές φορές αρνητικά ανά τους αιώνες και την σταδιακή κατάρρευση του αυτοκρατορικού μοντέλου διακυβέρνησης, που ήταν εδραιωμένο βάση του αριστοκρατικού πολιτεύματος και διοικούνταν από το μονάρχη, ικανοποιώντας τα συμφέροντα μίας άρχουσας τάξης διαφορετική σε κάθε περίπτωση. Η νέα επαναστατική τάξη πραγμάτων προερχόμενη από την προοδευτική τάση του καπιταλισμού, ήρθε να αντικαταστήσει τη Μοναρχία με τη Δημοκρατία, που ο ηγέτης της υποδεικνύεται από τη λαϊκή βούληση και όχι από κάποια δυναστεία, που δρα στο όνομά των λαϊκών συμφερόντων και όχι στο όνομα μίας ελίτ, ευνοημένης του μονάρχη. Έτσι οι νέες συνθήκες έκαναν επιτακτική την ανάγκη δημιουργίας ενός θεσμικού πλαισίου που θα δέσμευε την εκάστοτε Κυβέρνηση στο να δρα υπέρ του λαού, σεβόμενη τη λαϊκή κυριαρχία. Το θεσμικό αυτό πλαίσιο δεν είναι άλλο από το Σύνταγμα, ένας ιεραρχικά ανώτερος θεσμός που υπερίσχυε όλων των άλλων και οι νόμοι δεν μπορεί να ισχύσουν αν είναι ενάντια σε αυτό⁵⁵.

Τροχοπέδη ωστόσο στην εξέλιξη του κινήματος του Συνταγματισμού και στην καθιέρωση του Συντάγματος αποτέλεσαν Βρετανικά κείμενα του 17^{ου} αιώνα όπως «το *Habeas Corpus* του 1679, *εγγυήσεις της προσωπικής ασφάλειας του ατόμου, έναντι της αυθαίρετης σύλληψης και φυλάκισης του.*»⁵⁶ και το *Bill of Rights* 1689 *περιορισμός της εξουσίας του μονάρχη έναντι της Βουλής, κατοχύρωση της ελευθερίας των λόγου εντός του Κοινοβουλίου και θεμελιωδών δικαιώματα των πολιτών*⁵⁷. Δεν μπορώ ωστόσο να μην αναφερθώ στα ιστορικά δρώμενα εκείνης της εποχής, όπως στην ανάπτυξη ρευμάτων όπως είναι ο ρομαντισμός και ο εθνικισμός που πυροδότησαν τη διακήρυξη τριών πολύ σημαντικών ιδεολογικών ανθρωπιστικών επαναστάσεων που επηρεάζουν διαχρονικά το πολιτικό και νομικό γίγνεσθαι ως και σήμερα. Οι επαναστάσεις αυτές σε εθνικό επίπεδο είναι η Γαλλική το 1789 για λόγους ταξικούς και η Αμερικάνικη το 1776 για λόγους ανεξαρτησίας, ενώ αντίστοιχη βαρύτητα έχει και η Διακήρυξη δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Πολίτη το 1789⁵⁸.

⁵⁵ Σπύρος Βλαχόπουλος, *Θεμελιώδεις Δικαιώματα*, 2^η Έκδοση, ΜΕΡΟΣ 8^ο, Σελ.597

⁵⁶ https://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/corpora/pi/content.html?c=19&t=3,2831

⁵⁷ <https://www.britannica.com/topic/Bill-of-Rights-British-history>

⁵⁸ <https://www.constitutionalism.gr/2310-giati-to-syntagma-istorikes-proypoteseis-toy-synta/>

Όσον αφορά την Ελληνική Συνταγματική ιστορία και την θεμελίωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ελληνική έννομη τάξη ξεκίνησε από τα πρώτα επαναστατικά Συντάγματα. Οι Συνταγματικές αναθεωρήσεις του Ελληνικού Κράτος από την ανεξαρτησία του και έπειτα ήταν οι εξής:

- Το Σύνταγμα της Επιδαύρου το 1822, καθιέρωσε την ισότητα έναντι των νόμων και την προστασία της ιδιοκτησίας

- Σύνταγμα του Άστρους το 1823 καθιέρωσε την ελευθερία της έκφρασης και του τύπου και την αρχή του νόμιμου δικαστή

- Το Σύνταγμα της Τροιζήνας το 1827 επέκτεινε τις εγγυήσεις αυτές, ενώ κατοχύρωσε την θρησκευτική ελευθερία, καθώς και το τεκμήριο της αθωότητας του κατηγορουμένου

- Το Σύνταγμα του 1844 καθιέρωσε το τρίπτυχο προσωπική ελευθερία-ισότητα-ιδιοκτησία κατοχυρώνοντας κυρίως ατομικά δικαιώματα

- Το Σύνταγμα του 1864 στο οποίο κατοχυρώθηκαν για πρώτη φορά ατομικά δικαιώματα συλλογικής δράσης, όπως αυτά του συνέρχεσθαι και του συνεταιρίζεσθαι, παράλληλα με την καθιέρωση της δημοκρατικής αρχής στο Σύνταγμα

- Το Σύνταγμα του 1911 έδωσε έμφαση και επέκτεινε σε ορισμένες περιπτώσεις την προστασία κάποιων ή και σε άλλες περιπτώσεις τη μετρίασε

- Το Σύνταγμα του 1927 καθιέρωσε για πρώτη φορά δύο κοινωνικά δικαιώματα, την προστασία της εργασίας από το κράτος, καθώς και την προστασία του γάμου αλλά και την κρατική μέριμνα για τις πολυμελείς οικογένειες.

- Το Σύνταγμα του 1952 δεν ενίσχυσε την προστασία των δικαιωμάτων, η κοινή νομοθεσία (παρασύνταγμα) συντέλεσε στην απομείωση της προστασίας των δικαιωμάτων πολιτικής συμμετοχής

- Το Σύνταγμα του 1975 το πρώτο Σύνταγμα μετά τη Δικτατορία του 1967 που καθιέρωσε την Δημοκρατία

- Το Σύνταγμα του 1986 το ισχύον Ελληνικό Σύνταγμα που καθιέρωσε το τεκμήριο αναρμοδιότητας του Προέδρου της Δημοκρατίας και περιόρισε τις πολιτικές του αρμοδιότητες.⁵⁹

⁵⁹ <https://www.hellenicparliament.gr/Vouli-ton-Ellinon/To-Politevma/Syntagmatiki-Istoria/>

5.2 Έννοια, Φύση και Ταξινόμηση των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων

Προσπαθώντας να απαντήσουμε σε ερωτήματα που αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και το πώς αυτά προωθούνται από τα Ηνωμένα Έθνη γόνιμο είναι να εξετάσουμε την επιστημονική ερμηνεία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και να δώσουμε έναν ακριβή ορισμό σε αυτή την έννοια, στα πλαίσια της εργασίας αυτής. Ως θεμελιώδη δικαίωμα λοιπόν ορίζεται η εξουσία που μία έννομη τάξη παραχωρεί στα υποκείμενα της (Στους πολίτες δηλαδή όπου απευθύνεται ο νομοθέτης), όπως και οι αυτονόητες παραχωρήσεις ώστε να ασκούν τα έννομα δικαιώματα τους. Οι διατάξεις των εν λόγω δικαιωμάτων, ρυθμίζουν τη σχέση του Κράτους με τον άνθρωπο, τον πολίτη και την κοινωνία υπερβαίνοντας τα όρια της στενής εθνικής προστασίας. Είναι κανόνες που γεννούν υπέρ του ανθρώπου με περιεχόμενο το δικαίωμα και αποδέκτη την ίδια την έννομη τάξη, είτε σε εθνικό είτε σε διεθνές επίπεδο. Δομικά τα θεμελιώδη δικαιώματα διακρίνονται με βάση την κλασική θεωρία των status του Georg Jellinek, σε:

- **Πολιτικά δικαιώματα όπου κατά κύριο λόγο κατοχυρώνουν το status actívus του πολίτη και θεσπίζουν την εφαρμογή του εκλογικού νόμου.** Τα πολιτικά δικαιώματα επομένως είναι αυτά όπου περιφρουρούν το δικαίωμα του κάθε πολίτη να μετέχει στην πολιτειακή βούληση, ενώ δεσμεύουν τα Κρατικά όργανα να εγγυηθούν την ενεργή πολιτική συμμετοχή των πολιτών. Είναι επίσης και αυτά όπου δεσμεύουν την πολιτεία στο να διασφαλίζει εξ ολοκλήρου όχι μόνο το δικαίωμα του εκλέγειν, αλλά και την εγγύηση της έννομης τάξης να οργανώσει την εκλογική διαδικασία με τέτοιο τρόπο ώστε να εφαρμόζεται υπέρ αυτού ο εκλογικός νόμος.
- **Ατομικά δικαιώματα όπου αποτρέπουν οποιαδήποτε παρέμβαση του Κράτους σε κατοχυρωμένες και αναγνωρισμένες ελευθερίες του ατόμου και αποτελούν το status negativus του ατόμου.** Η φύση αυτών των δικαιωμάτων είναι αρνητική και αμυντική και διασφαλίζουν ελευθερίες όπου η κρατική παρέμβαση δεν είναι ανεκτή.

Ισχύει επίσης η ρήση «Ότι δεν απαγορεύεται επιτρέπεται και η Συνταγματική κατοχύρωση τους συντελεί στην αναγνώριση τους ακόμη και αν είναι ελλιπής. Λόγου χάριν το Αμερικάνικο Σύνταγμα όπου ενώ γενικά προστατεύει τη Ατομική Ελευθερία, κατ' επέκταση προστατεύει και τα ατομικά δικαιώματα.

- **Κοινωνικά δικαιώματα όπου πρόκειται για το status positivus του ατόμου.** Τα εν λόγω δικαιώματα αποβλέπουν στην κατοχύρωση συγκεκριμένων αγαθών ή παροχών των πολιτών μέσω παραχωρήσεων και θετικών ενεργειών του ίδιου του κράτους προς αυτούς. Τα δικαιώματα αυτά διαθέτουν οικονομικό χαρακτήρα, κάτι το οποίο σημαίνει ότι το κράτος δεν δύναται να δεσμευθεί σε συγκεκριμένες παροχές. Εξ αυτού προκύπτει η ιδιαιτερότητα αυτών των δικαιωμάτων, σε σχέση με τα Πολιτικά και ατομικά δικαιώματα, που τα καθιστά μη Δικάσιμα. Στην Ελλάδα ωστόσο η Νομολογία προβλέπει για την προστασία των Κοινωνικών Δικαιωμάτων την αρχή περί διασφάλισης σχετικού κοινωνικού κεκτημένου, μία αρχή όπου διασφαλίζει στο ελάχιστο δυνατό την παραχώρηση αυτών στα άτομα. Έτσι λοιπόν υποχρέωση του κάθε νομοθέτη είναι τα κοινωνικά δικαιώματα να μην αποβάλουν τον προστατευτικό τους χαρακτήρα ως προς τους πολίτες όσες τροποποιήσεις και αν γίνουν πάνω σε αυτά. Επομένως, ο νομοθέτης δεν είναι σε θέση ούτε να καταργήσει κάποιο κοινωνικό δικαίωμα, ούτε να το περιορίσει αυθαίρετα.⁶⁰

5.3 ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ο αγώνας για την αναγνώριση και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών του Ο.Η.Ε σε συνεργασία με τις κυβερνήσεις των κρατών μελών δεν σταματά στην οικουμενική διακήρυξη του 1948 αλλά συνεχίζεται και κατά το πρώτο μισό του 20ου αιώνα. Εδώ όμως προκύπτει και

⁶⁰ Σπύρος Βλαχόπουλος, Θεμελιώδεις Δικαιώματα, 2η Έκδοση ΜΕΡΟΣ 1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ, Σελ. 7-10

ένα άλλο ερώτημα όσον αφορά την τήρηση των αρχών του οργανισμού, και τι πραγματικά συμβαίνει ανάμεσα στα κράτη μέλη; Είναι πλέον αντιληπτό ότι υπάρχει ανομοιογένεια στους νόμους μεταξύ των κρατών-μελών και σίγουρα μεγάλο χάσμα μεταξύ ανεπτυγμένων και αναπτυσσόμενων κρατών, ενώ στην δεύτερη περίπτωση πολλά θεμελιώδεις δικαιώματα και ελευθερίες δεν έχουν κατοχυρωθεί ακόμα και στον 21ο αι. Χαρακτηριστικό παράδειγμα μπορεί να αποτελέσει το δικαίωμα στην παιδεία και η ισότητα μεταξύ των δύο φύλων στα Αφρικανικά και Ασιατικά κράτη. Από την άλλη πλευρά στις χώρες της δυτικής Ευρώπης έχουν αναπτύξει ένα άριστο μηχανισμό συστήματος υγείας, παιδείας, και οικονομικής ανάπτυξης με κύριο γνώμονα την επιστήμη και τη συνεργασία μεταξύ των κρατών.

Η Ιστορική ερμηνεία του φαινομένου στηρίζεται στο ότι το μεγαλύτερο μέρος των αναπτυσσόμενων χωρών, προέρχονται από τον λεγόμενο τρίτο κόσμο, που δημιουργήθηκε από την ανεξαρτητοποίηση εδαφών πρώην αυτοκρατοριών όπως Ινδία, Κύπρος, Ν. Αφρική (Βρετανική αποικία), και έτσι υπάρχει καθυστέρηση στην ανάπτυξη αυτών των κρατών, κάτι που επηρεάζει και τους θεσμούς στο πλαίσιο της έννομης τάξης τους. Μία οικονομική ερμηνεία αποτελεί το φαινόμενο Dualism⁶¹ κατά το οποίο πολλά προερχόμενα κράτη κυρίως από τον Τρίτο κόσμο παρουσιάζουν εκσυγχρονισμένο τρόπο ζωής σε ορισμένες περιοχές της επικράτειας τους, ενώ σε άλλες υπανάπτυκτο. Αυτό λοιπόν γίνεται διότι ανεπτυγμένες οικονομικά χώρες επενδύουν το κεφάλαιο τους εκεί λόγω του χαμηλού κόστους παραγωγής, κάτι που συνεπάγεται την πτώση του βιοτικού επιπέδου των περιοχών αυτών, με αποτέλεσμα πολλά κοινωνικά και περιβαλλοντικά προβλήματα. Έτσι λοιπόν διαμορφώνεται αυτός ο τύπος της κοινωνίας όπου το υπανάπτυκτο μέρος του επηρεάζει τους θεσμούς που επιφέρουν ισότητα και προστατεύουν τα ανθρώπινα δικαιώματα. Διότι όταν υπάρχει ανισότητα προκαλείται το αίσθημα δικαίου των πολιτών και οι ανθρώπινες αξίες περνάνε κρίση. Ο άνθρωπος επιδιώκοντας να καλύψει τις βασικές του ανάγκες διαφεύγει σε πρωτόγονες πρακτικές εξαγριώνεται και αποτέλεσμα αυτής της εξαγρίωσης είναι οι συγκρούσεις, ή έλλειψη πίστης στις δημοκρατικές αρχές και κατ' επέκταση ο

⁶¹ Παπαηλίας Θεόδωρος, Παραδόσεις Πολιτικής Οικονομίας, Μακροοικονομική, Εκδόσεις Κριτική, Τόμος Α', σελ.283 Θεωρία δυαδικής οικονομίας η οποία ως φαινόμενο πρωτοεμφανίστηκε το 1950 στις αναπτυσσόμενες χώρες, με πρώτη προσέγγιση του Μπόκε για την Ινδονησία (Πρώην Ολλανδική αποικία).

ολοκληρωτισμός, η στέρηση δηλαδή των ατομικών ελευθεριών και ο καθολικός τρόπος σκέψης, που επιτάσσονται από ένα ολοκληρωτικό καθεστώς που αδιαφορεί για τα δικαιώματα των πολιτών και μετατρέπει τις κοινωνικές τάξεις σε μάζες. Αυτό επιφέρει την τρομοκρατία και τις ένοπλες συγκρούσεις πολιτών και αρκετές φορές την στρατιωτική αντιπαράθεση με άλλες χώρες.⁶² Εδώ λοιπόν θα επιστρέψουμε στο πρώτο κεφάλαιο κάνοντας μία αναφορά στους 17 στόχους του Ο.Η.Ε για την Βιώσιμη Ανάπτυξη και πόσο σημαντική είναι αυτή όχι μόνο στην Οικονομία αλλά και στη Κοινωνική δικαιοσύνη, διότι σε τελική ανάλυση ο σεβασμός στον Άνθρωπο είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της ευημερίας

Ο Ο.Η.Ε ωστόσο για να καλύψει το χάσμα που υπάρχει μεταξύ των κρατών, αλλά και στο κάθε κράτος ξεχωριστά προέβη σε διάφορες Συμβάσεις, με σκοπό να αποτρέψει όσο μπορεί αυτές τις συνθήκες διαβιώσεις. Μερικές από αυτές είναι η οικουμενική διακήρυξη για τα ανθρώπινα δικαιώματα που υπογράφηκε το 1948 , το Διεθνές σύμφωνο για τα οικονομικά κοινωνικά και μορφωτικά δικαιώματα, που υπογράφηκε στη Νέα Υόρκη στις 19 Δεκεμβρίου του 1966, και το Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα στις 16 του ίδιου μήνα και έτους. Πριν από αυτά τα Σύμφωνα όμως προηγήθηκαν οι Συμβάσεις για τα δικαιώματα των γυναικών, των παιδιών, των προσφύγων, των ατόμων με αναπηρία, για τους αυτόχθονους λαούς, και η Σύμβαση για την προστασία των ατόμων από την καταναγκαστική εξαφάνιση

- **Η οικουμενική διακήρυξη για τα ανθρώπινα δικαιώματα**

Ένα από τα μεγαλύτερα επιτεύγματα των Ηνωμένων Εθνών είναι το ότι μπόρεσε να κάνει τον κόσμο πιο ασφαλή και υγιή, με ισότητα για όλους τους άντρες και τις γυναίκες, και για όλα τα κράτη μέλη του. Δημιούργησε καλύτερες προοπτικές, περισσότερες ευκαιρίες και ένα αποτελεσματικότερο σύστημα δικαιοσύνης, το οποίο σέβεται το διεθνές δίκαιο καθώς σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί να συγκριθεί με ένα ανάλογο παγκόσμιο σύνταγμα και οι κανονισμοί του να αποτελούν εντολές για τις κυβερνήσεις των κρατών-μελών ενώ ταυτοχρόνως συμπεριλαμβάνει και υπερασπίζεται

⁶² <https://thesafiablog.com/2019/12/28/totalitarianism/>

την αξία των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Στις 10 Οκτωβρίου του 1948 υιοθετήθηκε από την Γενική Συνέλευση του Ο.Η.Ε η οικουμενική διακήρυξη για τα ανθρώπινα δικαιώματα, έτσι ώστε να καταπολεμάται η βαρβαρότητα των λαών και να αποτρέπονται εχθροπραξίες που πιθανόν να οδηγήσουν σε ένοπλη σύγκρουση. Η οικουμενική διακήρυξη των Ηνωμένων εθνών αποτελείται από 30 άρθρα που καθορίζουν τα θεμελιώδη δικαιώματα των ανθρώπων και καλύπτουν όλο το φάσμα του αξιακού συστήματος και των ελευθεριών όπου επιβάλλεται τα κράτη-μέλη να λαμβάνουν υπόψιν και να εφαρμόζονται σε διεθνές και εθνικό επίπεδο.⁶³

- **Το Διεθνές σύμφωνο για τα οικονομικά κοινωνικά και μορφωτικά δικαιώματα**

Το Διεθνές σύμφωνο για τα οικονομικά κοινωνικά και μορφωτικά δικαιώματα, υπογράφηκε στις 19 Δεκεμβρίου 1966 στη Νέα Υόρκη από τα Ηνωμένα Έθνη και αποτελείται από πέντε μέρη και 31 άρθρα ενώ είναι μεταφρασμένο στις 5 βασικές γλώσσες του Ο.Η.Ε, Αγγλικά, Ρωσικά, Γαλλικά, Κινέζικα και Ισπανικά. Το ΠΡΩΤΟ περιλαμβάνει τα 3 πρώτα άρθρα που σχετίζονται με τις υποχρεώσεις των λαών ως προς τις διεθνείς συμβάσεις και το διεθνές δίκαιο όπως επίσης και τα δικαιώματα και την προστασία που απολαμβάνουν από αυτές. Το ΔΕΥΤΕΡΟ μέρος αφορά την ιεράρχηση των πηγών δικαίου στα κράτη μέλη και τις Διεθνής Δεσμεύσεις τους για εφαρμογή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο εσωτερικό τους χωρίς διακρίσεις. Το ΤΡΙΤΟ μέρος αφορά ρυθμίσεις μεταξύ του συμφώνου και των κρατών μελών, η έννομη τάξη των οποίων επιβάλλεται να παρέχει στους πολίτες συμπεριλαμβάνει επίσης δικαιώματα όπως αυτό της ανεξιθρησκίας, της συμμετοχής στη μόρφωση, στην επιστήμη και την τέχνη άνευ των διακρίσεων που προβλέπει η Οικουμενική Διακήρυξη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Το ΤΕΤΑΡΤΟ μέρος αφορά τα διαδικαστικά μέρη που αφορούν τις δράσεις και τις ενέργειες στο εσωτερικό της χώρας και τις ενημερώσεις σε διεθνή επίπεδο. Τέλος, το ΠΕΜΠΤΟ μέρος που αφορά τις

⁶³<https://unric.org/el/%CE%BF%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CF%85%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%B7-%CE%B4%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CE%B7%CF%81%CF%85%CE%BE%CE%B7-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B1-%CE%B1%CE%BD%CE%B8%CF%81%CF%89%CF%80%CE%B9-2/>

συνθήκες λειτουργίας του συμφώνου και τις προϋποθέσεις συμμετοχής των Κρατών Μελών⁶⁴.

- **Το Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα**

Το Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα κυρώθηκε από την ελληνική κυβέρνηση με το **νόμο 2562/1997**. Το εν λόγω σύμφωνο συστάθηκε και υπογράφηκε με απόφαση της Γενικής Συνέλευσής, στην Νέα Υόρκη το 1966. Το Σύμφωνο είναι διαιρεμένο σε δύο πρωτόκολλα. Το τυπικό, όπου εμπεριέχει 53 άρθρα και είναι διαχωρισμένο σε 6 θεματικές και το προαιρετικό με 14 άρθρα. Όσον αφορά το πρώτο τυπικό πρωτόκολλο κατοχυρώνει επισήμως την εγγενή αξιοπρέπεια του ατόμου και τα μη αφαιρετέα ανθρώπινα δικαιώματα των μελών της κοινωνίας των εθνών, όπως αυτά καθορίστηκαν από την οικουμενική διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Σύμφωνα με αυτό ο κάθε πολίτης μέλος κράτους που έχει προσχωρήσει στο Σύμφωνο δύναται να απολαμβάνει πλήρη ατομική και πολιτική ελευθερία και να είναι απελευθερωμένος από το φόβο και την αθλιότητα. Κάτι τέτοιο μπορεί να επιτευχθεί μόνον εάν δημιουργηθούν συνθήκες κάτω από τις οποίες κάθε άνθρωπος θα μπορεί να απολαμβάνει τα ατομικά και πολιτικά του δικαιώματα, καθώς και τα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά του δικαιώματα. Υποχρέωση ωστόσο αυτών των πολιτών, των οποίων η έννομη τάξη υπάγεται σε αυτά τα σύμφωνα, είναι ότι οι ίδιοι υποχρεούνται να προάγουν και να σεβαστούν τα δικαιώματα που περιλαμβάνονται στο Σύμφωνο. Το προαιρετικό ωστόσο Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα έχει συσταθεί με στόχο την πραγμάτωση των σκοπών του Συμφώνου, επιφορτίζοντας την επιτροπή δικαιωμάτων του ανθρώπου με το

⁶⁴<https://unric.org/el/%CE%B4%CE%B9%CE%B5%CE%B8%CE%BD%CE%AD%CF%82-%CF%83%CF%8D%CE%BC%CF%86%CF%89%CE%BD%CE%BF-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B1-%CE%BF%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CE%BD%CE%BF%CE%BC%CE%B9%CE%BA%CE%AC-%CE%BA%CE%BF%CE%B9-2/>

να λαμβάνει και να εξετάζει τις υποθέσεις των θυμάτων παραβίασης των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους.⁶⁵

5.3.1 Ευρωπαϊκό πλαίσιο προστασίας θεμελιωδών δικαιωμάτων

Σε Ευρωπαϊκό επίπεδο το πλαίσιο ανθρωπίνων δικαιωμάτων θωρακίζεται αφενός από μία σειρά συμβάσεων που σύναψε η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση και αφετέρου από το Συμβούλιο της Ευρώπης.

- Ευρωπαϊκή Ένωση: Στα πλαίσια της ένωση τα θεμελιώδη δικαιώματα προστατεύονται από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μία Συνθήκη η οποία υπογράφηκε το 2000 στη Νίκαια και μετά τη Συνθήκη της Λισαβόνας απέκτησε δεσμευτικό χαρακτήρα. Σημαντικό ρόλο στην έννομη τάξη των κρατών όσον αφορά τα θεμελιώδη δικαιώματα αποτελούν διάφορες διατάξεις των ιδρυτικών Συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και του δευτερογενούς, παράγωγου δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Κανονισμοί, Οδηγίες, Αποφάσεις). Τέλος η νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει σημαντικό ρόλο στο σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου και στην προστασία τους από τη νομοθεσία.⁶⁶

- Συμβούλιο της Ευρώπης: Η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου συνάφθηκε το 1950 στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης και εφαρμόζεται από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Η προαναφερθείσα σύμβαση η αλλιώς ΕΣΔΑ, το 1974 κυρώθηκε και ενσωματώθηκε από την Ελλάδα με νόμο στην εσωτερική έννομη τάξη με αυξημένη τυπική ισχύ και άμεση εφαρμογή⁶⁷.

⁶⁵ <https://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=4bd686e52>

⁶⁶ <https://www.consilium.europa.eu/el/policies/human-rights/>

⁶⁷ <https://eur-lex.europa.eu/EL/legal-content/glossary/european-convention-on-human-rights-echr.html>

https://www.gonis.gr/nomika/apofaseis-edda-katadikes-ths-elladas_45

Όσον αφορά τα κοινωνικά δικαιώματα στην Ευρώπη σημαντικό ρόλο στην εδραίωση και διάδοση τους έχει ο Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης ο οποίος υπογράφηκε το 1961 και πάλι στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης. Επιπρόσθετα, ο κατάλογος των δικαιωμάτων διευρύνεται συνεχώς με πρόσθετα πρωτόκολλα που προσαρτώνται και στις δυο προηγούμενες συμβάσεις. Μία ακόμη Σύμβαση αυξημένης βαρύτητας είναι η ΕΣΔΔ η οποία παρέχει αυξημένες εγγυήσεις προστασίας. Αυτή ορίζει ως όργανα ελέγχου της Εφαρμογής της τα ελληνικά δικαστήρια, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Είναι θεμιτό να αναφέρουμε ότι σε περίπτωση που εξαντληθούν ατελέσφορα τα εσωτερικά ένδικα μέσα, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου αναλαμβάνει τις υποθέσεις.

5.3.2 Πλαίσιο Θεμελιωδών δικαιωμάτων σε Ελλάδα και Ε.Ε

Στην Ελλάδα θεσμική βάση των θεμελιωδών δικαιωμάτων αποτελεί το Σύνταγμα του 1975, το οποίο περιλαμβάνει το μέχρι σήμερα πιο ενισχυμένο κατάλογο ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καλύπτοντας όλο το φάσμα σε κοινωνικό, πολιτικό και ατομικό επίπεδο. Στη συνέχεια ακολουθήσε η αναβάθμιση του Συντάγματος αναφορικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα έλαβε χώρα το 2001. Τότε μετά της συνεχόμενης τεχνολογικής εξέλιξης ανέκυψε η ανάγκη προστασίας ορισμένων πτυχών της ζωής του ατόμου όπου παρέμεναν εκτεθειμένα. Έτσι οι τότε μεταρρυθμίσεις αφορούσαν την προστασία προσωπικών δεδομένων, τη γενετική ταυτότητα και την πρόσβαση του στην πληροφορία. Η τελευταία αναθεώρηση έλαβε χώρα το 2019 και κατοχυρώνει το κοινωνικό δικαίωμα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος.

Στην Ε.Ε τα θεμελιώδη δικαιώματα προστατεύονται από τη Χάρτα θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ε.Ε, συνθήκη που υπογράφηκε το 2000 στη Νίκαια και στη συνέχεια απέκτησε δεσμευτικό περιεχόμενο (Μετά τη Συνθήκη της

Λισαβόνας). Σημαντικό ρόλο ωστόσο στην κατοχύρωση των Ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτελούν οι διατάξεις των ιδρυτικών μελών και το Δευτερογενές ενωσιακό δίκαιο που περιλαμβάνει οδηγίες, κανονισμούς και αποφάσεις. (Τα πρώτα δύο δεν έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα, οι αποφάσεις όμως έχουν και η αγνόηση του δύναται να επιφέρει ποινές).⁶⁸

5.4 ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Το Συμβούλιο της Ευρώπης ανέκαθεν είχε δραστικό ρόλο σε ότι αφορά τα θεμελιώδη δικαιώματα. Στα πλαίσια των διαβουλεύσεων του λοιπόν διαμορφώθηκε και η Ευρωπαϊκή Σύμβαση δικαιωμάτων του ανθρώπου το 1950 και από το 1974 έχει ενσωματωθεί στην Ελληνική Έννομη Τάξη και ο Ευρωπαϊκός κοινωνικός χάρτης ο οποίος υπογράφηκε στα πλαίσια αυτού το 1961. Με τον καιρό οι αποφάσεις αυτές αναπροσαρμόζονται στις ανάγκες της κοινωνίας και προσαρτιούνται νέοι νόμοι και διατάξεις. Ας μην παραλείψουμε ότι η ΕΣΣΔ παρέχει δεσμευτικές εγγυήσεις και έχει ανακηρύξει ως υπεύθυνα όργανα εκδικάσεως μεταξύ άλλων και τα ελληνικά δικαστήρια. Θα ήταν ωστόσο σημαντική παράληψη να μην αναφέρουμε ότι η Ελλάδα έχει καταδικαστεί αρκετές φορές για παραβιάσεις ή ελλιπή προστασία των δικαιωμάτων που θεσπίζουν οι Ευρωπαϊκές Συμβάσεις. Εντολή ελέγχου ορθής εφαρμογής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από την ΕΣΣΔ έχουν οριστεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και το Ευρωπαϊκό δικαστήριο σε περίπτωση που ατελεσφορήσουν τα εσωτερικά ένδικα μέσα. Όσον αφορά την επικαιρότητα και τα τελευταία συμβάντα υπέβαλε τις προτάσεις του με αρκετά διευρυμένο τρόπο, ενώ δεν παρέλειψε να αναφερθεί και στις μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται να γίνουν στον Τομέα των Ανθρωπίνων δικαιωμάτων έτσι ώστε να αποκτήσουμε τον κόσμο που μας αξίζει. Έτσι λοιπόν όπως εκτενέστατα θα δούμε παρακάτω κατέθεσε τις παρατηρήσεις του σχετικά με αυτά στην 77^η Σύνοδο Κορυφής της Γενικής Συνέλευσης.

Κατά το δεύτερο κεφάλαιο του Δελτίου Τύπου του Συμβουλίου της Ευρώπης: *«Το κοινό μας θεματολόγιο» – Καθορισμός της μελλοντικής πορείας μας»* καταβάλλεται προσπάθεια ώστε να τεθούν ορθές προτάσεις έτσι ώστε να οροθετηθεί

⁶⁸ Σπύρος Βλαχόπουλος, Θεμελιώδεις Δικαιώματα, 2η Έκδοση ΜΕΡΟΣ 1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ, σελ. 10-11

ένα πλαίσιο, μέσα στο οποίο θα υλοποιηθούν μεταρρυθμίσεις στο εσωτερικό του οργανισμού σε πολλά αγαθά που υπάγονται στις αρμοδιότητες και τις αξίες του οργανισμού. Το τρίτο μέρος του κεφαλαίου αυτού είναι αφιερωμένο στα ανθρώπινα δικαιώματα και τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν στον πύρινα των θεμελιωδών δικαιωμάτων, ποινικά και δομικά, έτσι ώστε ο σεβασμός στην αξία της ανθρώπινης ζωής να γίνει αυτοσκοπός. Οι παρατηρήσεις 17 με 21 που εμπεριέχονται στο προαναφερόμενο κεφάλαιο είναι αυτές όπου το Συμβούλιο της Ευρώπης εντόπισε στην μέχρι τώρα διαχείριση των θεμελιωδών δικαιωμάτων στα πλαίσια του Ο.Η.Ε, και αντιπαρέθεσε προτάσεις σχετικά με το πώς αυτά θα εφαρμόζονται καλύτερα στο σύνολο τους και σε όλα τα Κράτη- μέλη.

Η 17η παρατήρηση επικεντρώνεται στην περιθωριοποίηση ορισμένων κοινωνικών ομάδων και τη διάκριση τους από τα Ανθρώπινα δικαιώματα, αναφέροντας αυτολεξεί ότι: « *Πάρα πολλοί άνθρωποι μένουν στο περιθώριο όσον αφορά την άσκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων* ». Διευκρινίζεται ωστόσο ότι κάτι τέτοιο είναι αθέμιτο και τα θεμελιώδη δικαιώματα πάσης φύσης επιβάλλεται να είναι αυτονόητα αλληλένδετα, αδιαίρετα και αλληλεξαρτώμενα. Τα μέλη του Συμβουλίου υπογραμμίζουν ότι ο σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελεί δέσμευση προς συμφέρον όλων διότι προωθούν μία ελεύθερη, δίκαιη και βιώσιμη κοινωνία, για το λόγο αυτό η Ε.Ε δηλώνει υπέρ των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της κοινωνίας των πολιτών. Τάσσεται υπέρ της προώθησης της ισότητας των φύλων, της δημοκρατία, της χρηστής διακυβέρνησης του κράτους δικαίου, καθώς και υπέρ της καταπολέμησης της διαφθοράς τα οποία θεωρεί οικουμενικές αξίες που προάγουν πολιτισμό. Αναφέρεται α μη τι άλλο στο όραμα το Γενικού Γραμματέα που θέτει τους ανθρώπους στο επίκεντρο του δικαστικού συστήματος, το οποίο θα έχει την αμέριστη στήριξη της Ε.Ε, η οποία θα συνεχίσει να μάχεται σθεναρά οποιαδήποτε μορφή διακρίσεως και αποκλεισμού των πολιτών από το να απολαμβάνουν ανθρώπινα δικαιώματα και θεμελιώδεις ελευθερίες, ανεξαρτήτως με το φύλο τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την καταγωγή, την κοινωνική προέλευση, τη θρησκεία, τις πεποιθήσεις, τα πολιτικά φρονήματα, ή οποιασδήποτε ιδιαιτερότητας.

Η 18^η παρατήρηση αποσκοπεί στο να δώσει μία ακόμη έμφαση στην ισότητα των φύλων τονίζοντας ότι η προστασία των δικαιωμάτων και της ίσης μεταχείρισης όλων των κοριτσιών και γυναικών θα αποτελέσει προτεραιότητα στην ατζέντα της

Ε.Ε και αποτελεσματικό παράγοντα αλλαγής της μέχρι τώρα τάξης πραγμάτων. Διευκρινίζεται επίσης ότι η καταστολή σεξιστικών διακρίσεων είναι μία επιχείρηση που δεν γνωρίζει σύνορα, θρησκείες, κοινωνικές τάξεις, και αφορά όλα τα κράτη μέλη του Ο.Η.Ε. Επιπροσθέτως αναφέρεται ξεκάθαρα στην σεξουαλική και κάθε άλλης μορφής βία που πληγεί πολλές περιοχές του πλανήτη λόγω εκτεταμένης χρήσης. Σύμφωνα με το Συμβούλιο της Ευρώπης:

«Η Ε.Ε καταδικάζει τη χρήση σεξουαλικής και έμφυλης βίας, μεταξύ άλλων ως πολεμικού όπλου.»

Η τοποθέτηση αυτή του Συμβουλίου της Ευρώπης αποτελεί τομή στις μέχρι τώρα κλασικές τοποθετήσεις που καταδίκασαν την βία κατά των γυναικών, μία βία που εκδηλώνεται ποικιλοτρόπως. Τώρα πλέον, με την τοποθέτηση αυτή κάνει ευκρινές ότι είναι επικίνδυνη για όλους του πολίτες οποιασδήποτε χώρας, με βαθμό επικινδυνότητας ίδιο με αυτό των πολεμικών όπλων. Είναι λοιπόν δεδομένο για την Ε.Ε πως η εξάλειψη της έμφυλης βίας βρίσκεται πολύ ψιλά στην ατζέντα των μεταρρυθμιστικών αλλαγών, ενώ το νομικό πλαίσιο που ως σήμερα προβλέπονταν για εγκλήματα που σχετίζονται με βία κατά του γυναικείου φύλου επιβάλλεται να γίνει πιο συμπεριληπτικό, πιο διευρυμένο, πιο δραστικό στην εξόντωση τέτοιων φαινομένων. Λαμβάνοντας υπ' όψει και τα γεγονότα της επικαιρότητας τα τελευταία δύο χρόνια, θα πρέπει να καταλάβουμε ότι η χρήση δραστικών μέτρων αποτελεί πλέον επιτακτική ανάγκη. Η πανδημία του Covid 19, που έφερε τις περισσότερες κοινωνίες σε καθεστώς εγκλεισμού, οι συνεχείς βίαιες συγκρούσεις ανά την υφήλιο, οι επικείμενες κρίσεις που αποσπών το ενδιαφέρον των Διεθνών οργανισμών, κάνουν εντονότερο το φαινόμενο αυτό που καταστρέφει τους κοινωνικούς ιστούς. Η Ε.Ε ωστόσο δηλώνει ότι θα αντιμετωπίσει την οποιαδήποτε υφιστάμενη κρίση, με την απαραίτητη προσήλωση και υπευθυνότητα.

Η 19η παρατήρηση αναφέρεται στην πλήρη εφαρμογή της Πλατφόρμας Δράσης του Πεκίνου, του προγράμματος δράσης της Διεθνούς Διάσκεψης για τον Πληθυσμό και την Ανάπτυξη (ICPD), καθώς και των αποτελεσμάτων των διασκέψεων αναθεώρησής τους. Οι παραπάνω κινητοποιήσεις έχουν ως ιδεολογική βάση την προάσπιση των δικαιωμάτων όσον αφορά τη σεξουαλική και αναπαραγωγικής υγείας. Η Ε.Ε μέσω του Συμβουλίου της Ευρώπης, επιβεβαιώνει την αμέριστη στήριξη της σε κάθε πολίτη όσον αφορά το δικαίωμα του να ορίζει

ελεύθερα και υπεύθυνα για ζητήματα που άπτονται της σεξουαλικότητας και της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής του υγείας *‘χωρίς διακρίσεις, καταναγκασμό και βία’*. Εκφράζεται επίσης η ανάγκη ύπαρξης προσβασιμότητας στον τομέα της εκπαίδευσης της σεξουαλικής αγωγής, όπως επίσης και σε υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης.

Η 20^η & 21^η Παρατήρηση του κεφαλαίου, *«Το κοινό μας θεματολόγιο»*, περιγράφει τα θεμέλια ανοικοδόμησης ενός νέου εκσυγχρονισμένου συστήματος εφαρμογής ανθρώπινων δικαιωμάτων και απόδοσης δικαιοσύνης, μέσα σε ένα πιο λειτουργικό πλαίσιο προσαρμοσμένο στις ανάγκες της εποχής, έτσι ώστε να καταστείλει οποιαδήποτε εγκληματική ενέργεια ειδικά όταν αυτή υπερβαίνει τα όρια του θεμελιώδους δικαιώματος. Η νέα ατζέντα της Ε.Ε στην 77^η Σύνοδο Κορυφής του Ο.Η.Ε αναφορικά με τα θεμελιώδη δικαιώματα, θέτει στο επίκεντρο του θεματολογίου του Ο.Η.Ε θέματα που άπτονται σε αυτά. Η δημιουργία ωστόσο, ενός νέου Παγκόσμιου συστήματος για τα ανθρώπινα δικαιώματα προϋποθέτει την περαιτέρω σύσφιξη σχέσεων μεταξύ εταίρων, την βιώσιμη χρηματοδότηση του Οργανισμού και την εγκατάσταση ενός αποτελεσματικότερου πλαισίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Τώρα όσον αφορά τις μεταρρυθμιστικές αλλαγές του συστήματος αυτού, πρώτα από όλα, το Συμβούλιο της Ευρώπης προτείνει την ενίσχυση της μεταβατικής δικαιοσύνης και λογοδοσίας που αφορούν αδικήματα βαριά επιφορτισμένα από πράξεις που αντιβαίνουν στο Διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, μέσω του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου. Α μη τι άλλο ενέργεια μεγάλης βαρύτητας για την ανοικοδόμηση ενός συστήματος δικαιοτέρου ως προς τη βάση των θεμελιωδών δικαιωμάτων, αποτελεί η προώθηση της Σύμβασης προλήψεως και τιμωρίας εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας. Ως θερμός υποστηρικτής του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, αλλά και της Σύμβασης της Ρώμης ζητά την πλήρη επικύρωση των καταστατικών τους, όπως και την πλήρη συνεργασία τους. Έμφαση ωστόσο χρήζει να δοθεί σε πληθυσμούς υπανάπτυκτων και πληγέντων περιοχών καθώς ο πλήρης σεβασμός του διεθνούς δικαίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα και του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, οι ανθρωπιστικές αρχές του ανθρωπισμού, της ουδετερότητας, της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας, καθώς και η ασφαλής, ταχεία και απρόσκοπτη πρόσβαση των ανθρωπιστικών φορέων είναι ένα φάσμα θεματικών τα οποία αφορούν όλα τα Κράτη-Μέλη, για την πραγμάτωση του οράματος του Ο.Η.Ε. Τέλος το Συμβούλιο καθιστά σαφές ότι *«Όσοι διαπράττουν*

διεθνή εγκλήματα δεν μπορούν να μένουν ατιμώρητοι», ενώ ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στην εφαρμογή του θεματολογίου «Ευθύνη προστασίας»⁶⁹ το οποίο εξέλαβε νομιμοποιητική βάση το 2005, μετά την επέμβαση του Ο.Η.Ε στη Λιβύη και αφορά τη δέσμευση των κρατών να προστατεύει τους πληθυσμούς από κίνδυνους γενοκτονίας, εγκλημάτων πολέμου, εθνοκάθαρσης και εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας, να παρέχουν βοήθεια σε πληθυσμούς που διατρέχουν κίνδυνο και σε περίπτωση αποτυχίας της Διεθνούς Κοινότητας να λύσει το πρόβλημα με ειρηνικά μέσα, να προσφύγει σε δραστικότερες ενέργειες όπως χρήση βίας (Εκθεση του Γενικού Γραμματέα τω Ην. Εθνών τον Αύγουστο του 2012)⁷⁰.

5.5 ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

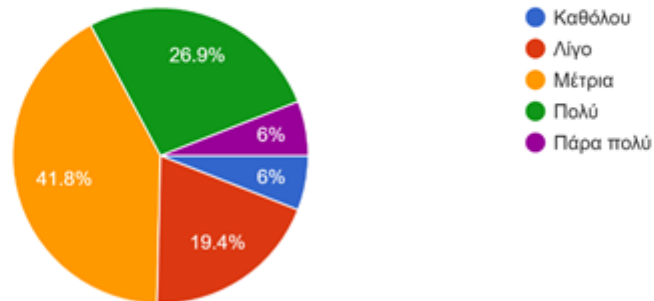
Για να ολοκληρώσουμε λοιπόν με το κεφάλαιο των Ανθρωπίνων δικαιωμάτων, εύλογο είναι να συμπεριλάβω και την κοινή γνώμη σχετικά με όσα έχει καταφέρει ο Ο.Η.Ε στον τομέα των Ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ζήτησα λοιπόν τη γνώμη τους όσον αφορά το βαθμό συμβολής των Ηνωμένων Εθνών στην θεμελίωση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και τη μείωση πολλών ακραίων φαινομένων που ταλαιπωρούν την υφήλιο. Δικαίως λοιπόν συμπεριέλαβα στην έρευνα μου μέσω του ερωτηματολογίου μου κάποια επιμέρους θέματα όπου αφορούν την επικαιρότητα και ευαισθητοποιούν σε μεγάλο βαθμό τους πολίτες, ενώ σχετίζονται και με τους 17 στόχους βιώσιμης ανάπτυξης του Ο.Η.Ε, την ατζέντα 2030. Αυτό είναι κάτι που θα μας βοηθήσει να καταλάβουμε το βαθμό εμπιστοσύνης των πολιτών στους Διεθνείς Οργανισμούς και τους θεσμούς γενικότερα, και στον Ο.Η.Ε ειδικότερα. Το ερώτημα είναι είμαστε τελικά ένα εξωστρεφές κράτος; Ποια είναι η κοινή γνώμη των πολιτών όσον αφορά τα δικαιώματα των πολιτών και αν πρεσβεύονται ορθά από τον Οργανισμό;

⁶⁹ <https://dspace.lib.uom.gr/handle/2159/16165>

⁷⁰ Συμβούλιο της Ευρώπης, Προτεραιότητες της ΕΕ στα Ηνωμένα Έθνη κατά την 77η σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, Σεπτέμβριος 2022 –Σεπτέμβριος 2023– Συμπεράσματα του Συμβουλίου (18 Ιουλίου 2022) Κεφάλαιο: 2, ΜΕΡΟΣ Γ΄

28. Πόσο αποτελεσματική είναι η συμβολή του Ο.Η.Ε. στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων;

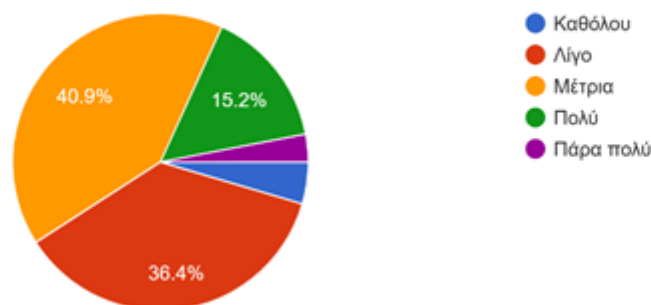
67 responses

Στο ερώτημα πόσο αποτελεσματική είναι η συμβολή του ΟΗΕ στη προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το 6% απάντησε ότι δεν είναι καθόλου αποτελεσματική, το 19,4% ότι είναι λίγο αποτελεσματική, το 41,8% των ερωτηθέντων απάντησαν ότι είναι μέτρια αποτελεσματική, το 26,9% ότι είναι πολύ αποτελεσματική ενώ το 6% απάντησε ότι είναι πάρα πολύ αποτελεσματική.

29. Η διεθνής κοινότητα προστατεύει επαρκώς τα ανθρώπινα δικαιώματα κατά τη γνώμη σας;

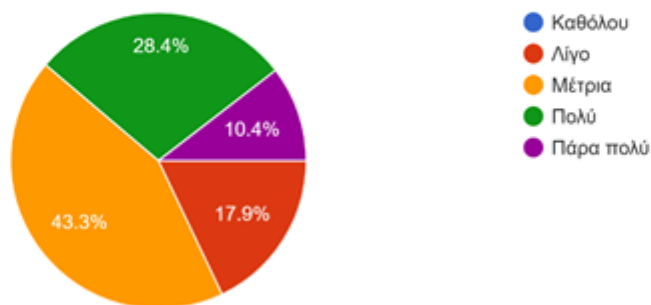
66 responses

Το 4,5% όσων ρωτήθηκαν σχετικά με το αν η διεθνής κοινότητα προστατεύει επαρκώς τα ανθρώπινα δικαιώματα, απάντησαν πως καθόλου δεν τα προστατεύει. Το 36,4% απάντησε ότι τα προστατεύει λίγο, το 40,9% των ερωτηθέντων απάντησε πως τα προστατεύει μέτρια, το 15,2% ότι τα προστατεύει πολύ ενώ το 3% των ερωτηθέντων απάντησε πως ενθαρρύνθηκε πάρα πολύ.

31. Κατά πόσο πιστεύετε ότι η ισότητα των φύλων και η ίση αντιμετώπιση των γυναικών έχει επιτευχθεί στα Κράτη-Μέλη του οργανισμού;

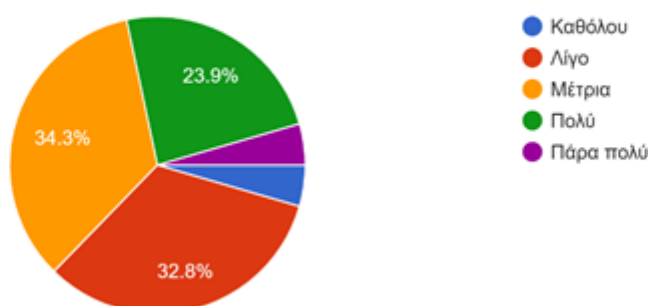
67 responses

Στο ερώτημα αν υπάρχει ισότητα των δύο φύλων και ίση αντιμετώπιση των γυναικών στα Κράτη – Μέλη του οργανισμού, το 17,9% απάντησε ότι έχει επιτευχθεί λίγο, το 43,3% των ερωτηθέντων απάντησαν ότι είναι μέτρια η επίτευξη, το 28,4% θεωρεί ότι έχει επιτευχθεί πολύ ενώ το 10,4% απάντησε ότι έχει πάρα πολύ επιτευχθεί.

32. Είναι αρκετή η δράση του οργανισμού έτσι ώστε να επιτευχθεί η ισότητα των δύο φύλων;

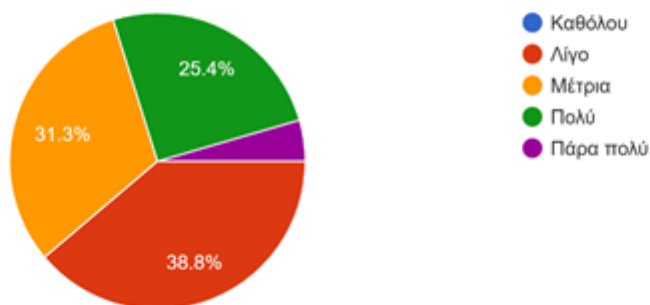
67 responses

Οι ερωτηθέντες στο ερώτημα αν η δράση του οργανισμού είναι αρκετή ώστε να επιτευχθεί η ισότητα των δύο φύλων, το 4% απάντησε ότι δεν είναι καθόλου αρκετή η δράση, το 32,8% των ερωτηθέντων απάντησαν ότι είναι λίγη η δράση, το

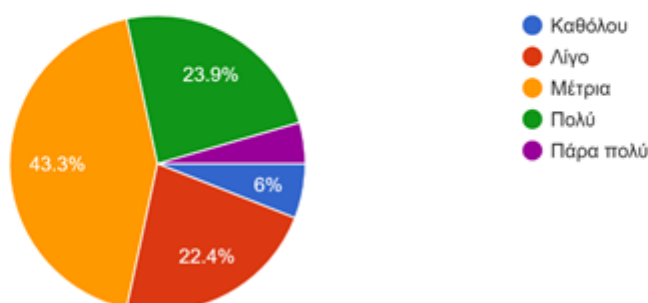
34,3% απάντησαν ότι η δράση είναι μέτρια, το 23,9% θεωρεί ότι είναι πολύ ικανοποιητική η δράση ενώ το 5% απάντησε ότι είναι πάρα πολύ ικανοποιητική.

33. Πολύς λόγος έχει γίνει τα τελευταία χρόνια γύρω από τα δικαιώματα της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας. Κατά πόσο πιστεύετε ότι τα άτομα ...φομοιωθεί στις κοινωνίες των Κρατών – Μελών;
67 responses

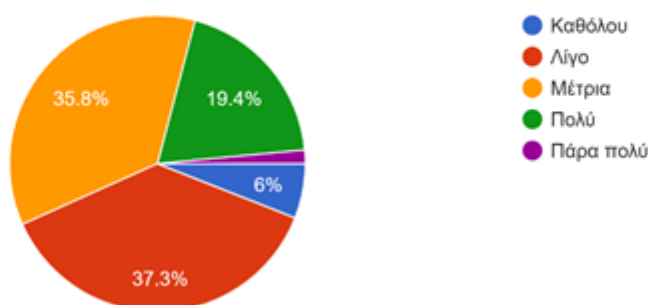
Στο ερώτημα αν τα άτομα με διαφορετικό σεξουαλικό προσανατολισμό έχουν αφομοιωθεί στα Κράτη – Μέλη, το 38,8% απάντησε ότι έχει επιτευχθεί λίγο, το 31,3% των ερωτηθέντων απάντησαν ότι είναι μέτρια η αφομοίωση, το 25,4% θεωρεί ότι έχει επιτευχθεί πολύ ενώ το 4,5% απάντησε ότι έχει πάρα πολύ αφομοιωθεί

34. Αδιαμφισβήτητο θεμελιώδες δικαίωμα είναι το δικαίωμα στην παιδεία. Κατά πόσο θεωρείτε ότι η δράση του Ο.Η.Ε. είναι επαρκής ...τισμός και έλλειψης στοιχειώδους εκπαίδευσης;
67 responses

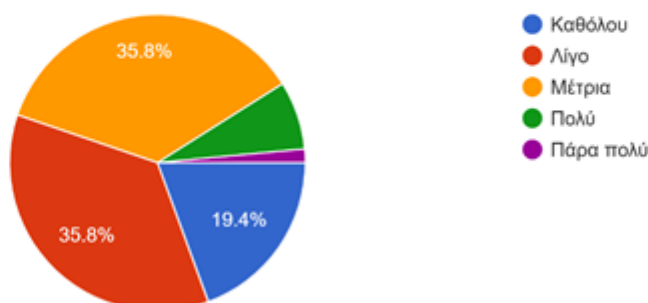
Οι ερωτηθέντες στο ερώτημα αν η δράση του ΟΗΕ είναι επαρκής ώστε να μην υπάρχει αναλφαβητισμός, το 6% απάντησε ότι δεν υπάρχει καθόλου δράση, το 22,4% των ερωτηθέντων απάντησαν ότι είναι λίγη η δράση, το 43,3% απάντησαν ότι η δράση είναι μέτρια, το 23,9% θεωρεί ότι είναι πολύ ικανοποιητική η δράση ενώ το 4,4% απάντησε ότι είναι πάρα πολύ ικανοποιητική.

35. Κατά πόσο έχει συμβάλει ο Ο.Η.Ε. στην εξάλειψη της παιδικής εργασίας, εκμετάλλευσης και κακοποίησης;
67 responses

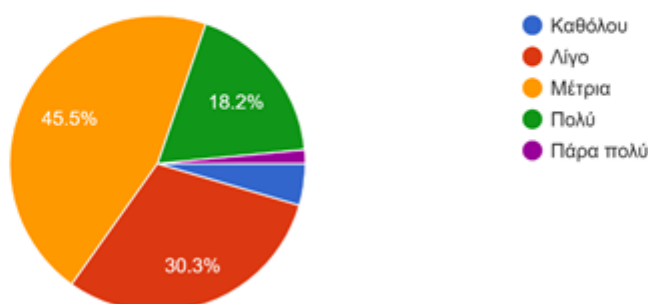
Σχετικά με την πόσο έχει συμβάλει ο ΟΗΕ στην εξάλειψη της παιδικής εργασίας, εκμετάλλευσης και κακοποίησης, το 6% των ερωτηθέντων δήλωσε ότι δεν συμβάλει καθόλου, το 37,3% ότι συμβάλει λίγο, το 35,8%, δήλωσε ότι είναι μέτρια η συμβολή, το 19,4% ότι έχει συμβάλει πολύ ενώ το 1,5% έχει συμβάλει πάρα πολύ.

36. Η καταπολέμηση των ναρκωτικών αποτελεί στόχο του Ο.Η.Ε., κατά πόσο έχει συμβάλει στη μείωση του φαινομένου;
67 responses

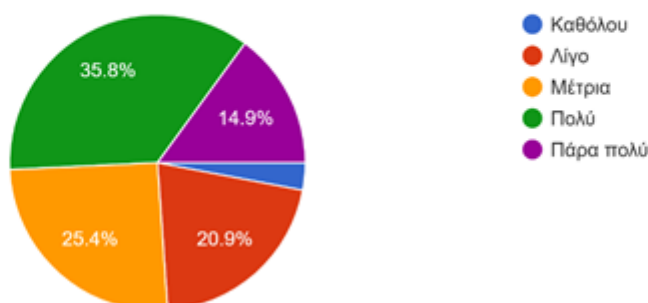
Σχετικά με το πόσο έχει συμβάλει ο ΟΗΕ στην καταπολέμηση των ναρκωτικών, το 19,4% των ερωτηθέντων δήλωσε ότι δεν έχει συμβάλει καθόλου, το 35,8% ότι έχει συμβάλει λίγο, το 35,8%, δήλωσε ότι είναι μέτρια η συμβολή, το 7,5% ότι έχει συμβάλει πολύ ενώ το 1,5% έχει συμβάλει πάρα πολύ.

37. Σύμφωνα με τα άρθρα της Οικουμενικής Διακήρυξης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων 5, που απαγορεύει ρητά το βασανισμό και 18, που προω...πόσο έχει συμβάλει στη μείωση του φαινομένου;
66 responses

Οι ερωτηθέντες στο ερώτημα αν η δράση του ΟΗΕ είναι αρκετή ώστε να συμβάλει στη μείωση του φαινομένου των βασανισμών πολιτικών κρατουμένων, το 4% απάντησε ότι δεν έχει συμβάλει καθόλου, το 30,3% των ερωτηθέντων απάντησαν ότι έχει συμβάλει λίγο, το 45,5% απάντησαν ότι η συμβολή είναι μέτρια, το 18,2% θεωρεί ότι είναι πολύ ικανοποιητική η συμβολή ενώ το 2% απάντησε ότι είναι πάρα πολύ ικανοποιητική.

38. Η ελεύθερη διακίνηση ιδεών και η ελευθεροτυπία είναι και αυτά θεμελιώδη δικαιώματα όπως προκύπτει από το άρθρο 18 της Οικουμενι...των. Κατά πόσο εφαρμόζεται αυτό στην Ελλάδα;
67 responses

Σχετικά με το πόσο εφαρμόζεται στην Ελλάδα η ελευθερία ιδεών και η ελευθεροτυπία, το 3% των ερωτηθέντων δήλωσε ότι δεν εφαρμόζεται καθόλου, το

20,9% ότι εφαρμόζεται λίγο, το 25,4%, δήλωσε ότι είναι μέτρια η εφαρμογή, το 35,8% ότι εφαρμόζεται πολύ ενώ το 14,9% ότι εφαρμόζεται πάρα πολύ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Συνοψίζοντας, είναι φανερό ότι ο θεσμός των διεθνών οργανισμών δεν είναι προϊόν της νεότερικότητας, αλλά διαχρονικό κομμάτι της ιστορίας. Σαν ιστορικός στα πλαίσια αυτής της εργασίας επιχείρησα να χρησιμοποιήσω αρκετές φορές τη μέθοδο της ιστορικής αναδρομής ώστε να καταλήξω σε κάποιο συμπέρασμα. Μελετώντας λοιπόν την εξέλιξη των Διεθνών οργανισμών, θα δούμε ότι η απαρχή αυτών τοποθετείται στα χρόνια της αρχαιότητας, με πρωτόπορα την συμμαχία των Αμφικτιονιών . Η ιστορία τους λοιπόν έρχεται να καταλήξει στους σημερινούς διεθνείς οργανισμούς όπου καθορίζουν πολλές φορές τα παγκόσμια δεδομένα. Η φιλοσοφία τους όμως α μη τι άλλο είναι ίδια, η προστασία των δικαιωμάτων των κρατών και των πολιτών αυτών και η στενή συνεργασία τους για ευημερία και ασφάλεια. Σχεδόν πάντα καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας των διεθνών οργανισμών στα πλαίσια καθενός από αυτούς υπάρχουν διάφορες δυναμικές. Οι ισχυρότεροι του εκάστοτε διεθνή οργανισμού είναι αυτή που θα ορίσουν την πορεία του οργανισμού και θα φροντίσουν να αποκομίσουν τα περισσότερα λόγω της ιδιότητας τους αυτής, αλλά και να καταθέσουν τα περισσότερα λόγω μεγαλύτερης δυνατότητας. Οι πλέον αδύνατοι κρίκοι αυτών αναζητούν προστασία στα πλαίσια των οργανισμών και για αυτό αναγκάζονται να προσαρμοστούν. Τώρα αναφορικά με τη συμμετοχή των Κρατών στους οργανισμού προϋποτίθεται ότι διαθέτουν τα απαραίτητα γνωρίσματα ώστε να μπορέσουν να μετέχουν στον οργανισμό και να ακολουθούν τους κανόνες, σεβόμενα τις δεσμεύσεις τους. Η σύσταση ενός Διεθνούς Οργανισμού βασίζεται πάνω σε ένα όραμα, στην πεποίθηση των ιδρυτών του και των μελών του ότι ανασυγκροτείται ένας νέος κόσμος με μεγαλύτερα για αυτούς οφέλη και στην προσπάθεια της ηγεσίας να υλοποιήσει με τον καλύτερο τρόπο τις δεσμεύσεις της, ή έστω να διαπεράσει στις μάζες ότι κινείται προς αυτή τη γραμμή, με σκοπό την παραμονή της στην εξουσία.

Θα πρέπει λοιπόν να διευκρινίσουμε τι πραγματικά συμβαίνει. Αυτό που οι μάζες επιδιώκουν δεν ταυτίζεται πάντα με το σκοπό των διεθνών οργανισμών. Αν ναι αφορά το όλο η μία πλειοψηφία εξ αυτών; Πόσοι είναι αυτοί που πραγματικά πιστεύουν στο όραμα ενός διεθνή οργανισμού πραγματικά; Πόσοι συμπαρασύρονται από την πλειοψηφία στα πλαίσια ενός δημοκρατικού πολιτεύματος; Πόσοι απλά προσπαθούν να ικανοποιήσουν τις προσωπικές τους επιδιώξεις αδιαφορώντας για την κοινή προσπάθεια; Οι μάζες είναι ανομοιογενής ούτως η άλλως και σε αυτές συμπεριλαμβάνονται διαφορετικά άτομα με

διαφορετική φιλοσοφία ζωής. Σε αυτές τις ερωτήσεις παραπάνω ο κοινός παρονομαστής είναι ένας η ατομική ευθύνη ή αλλιώς η ατομικότητα. Αυτό λοιπόν ισχύει και στις μέρες μας και θα ισχύει πάντα.

Όσον αφορά τον Ο.Η.Ε δεν αποτελεί και δεν πρόκειται να αποτελέσει εξαίρεση στον κανόνα. Ο Ο.Η.Ε έχει διάφορες δυναμικές στο εσωτερικό του οι οποίες μπορεί να αλλάζουν ανά εποχή και κατ' επέκταση να επηρεάζονται και οι ισορροπίες στα πλαίσια του οργανισμού. Η οικονομική ενίσχυση ωστόσο στο εσωτερικό του οργανισμού είναι λογικό να έρχεται από τα κράτη μέλη που διαθέτουν αυτή την ευχέρεια και επενδύουν σε αυτό έτσι ώστε να αποκτήσουν μεγαλύτερη βαρύτητα στον στρατηγικό σχεδιασμό του ίδιου του οργανισμού. Παραταύτα ο κάθε οργανισμός για να εξασφαλίσει τη βιωσιμότητα του δεν πρέπει να παρεκκλίνει από τους στόχους του. Ο Ο.Η.Ε συστάθηκε σε μία εποχή όπου ο μεγαλύτερος πόλεμος των εποχών βρισκόταν σε εξέλιξη και οποιαδήποτε εικασία για την έκβαση του οργανισμού φάνταζε θετική στο υποσυνείδητο των αποδεκατισμένων πολιτών. Η κεντρική ιδεολογία του οργανισμού όμως είναι και ήταν μία « **Η συνεχόμενη κοινωνική και οικονομική πρόοδο μέσω του σεβασμού στα ανθρώπινα δικαιώματα και το δημοκρατικό πολίτευμα όπου θα παγίωναν την ειρήνη και την ασφάλεια** ». Τα κράτη μέλη σεβόμενα και υπακούοντας σε ένα νομικό πλαίσιο που προκαταβάλλεται από τον οργανισμό, το οποίο προσιδιάζει πολλές φορές σε ένα παγκόσμιο σύνταγμα, είναι υποχρεωμένα ανεξαρτήτως Κυβερνήσεως να το εντάξουν στην έννομη τάξη τους και να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε οι πολίτες να προσαρμόζονται σε αυτό. Η δε δημοκρατία είναι το μόνο πολίτευμα όπου ασκείται στο όνομα του λαού και δρα για αυτόν. Στα πλαίσια της δημοκρατίας επιλέγεται η κάθε κυβέρνηση η οποία καλείται να τηρήσει τις δεσμεύσεις του κράτους στη διεθνή κοινότητα , επομένως και στον Ο.Η.Ε. Έτσι γίνεται αντιληπτό ότι η συμμετοχή ενός κράτους μέλους στον Ο.Η.Ε εξαρτάται και από τους πολίτες. Οι πολίτες όμως για να πιστέψουν στο όραμα του οργανισμού πρέπει μέσω αυτού να αποκομίσουν οφέλη. Πρέπει δηλαδή ο ίδιος ο οργανισμός να υποδείξει καλή πίστη στους πολίτες , να δρα έτσι ώστε να τους εξασφαλίσει ένα βιώσιμο μέλλον που θα κάνει τις ζωές τους ποιοτικότερες, με μεγαλύτερη ασφάλεια και ένα ασφαλέστερο ειρηνικό μέλλον.

Εν κατακλείδι, η αντιμετώπιση όλης αυτής της κατάστασης χρειάζεται λεπτομερή προσέγγιση και αναπροσαρμογή της λειτουργίας του οργανισμού στα

σημερινά δεδομένα. Όπως και το Συμβούλιο της Ευρώπης υποστηρίζει δεν δύναται σαν ανθρωπότητα να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις του 2023 με εργαλειοθήκη του 1945. Ο Ο.Η.Ε πρέπει να παραμείνει προσηλωμένος στους 17 στόχους βιώσιμης ανάπτυξης, στην εδραίωση της δημοκρατίας και στην θωράκιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Οι Κυβερνήσεις θα πρέπει να επενδύσουν στην εξέλιξη της προσωπικότητας του κάθε ατόμου, και το άτομο μεμονωμένα να υποδεικνύει ατομική ευθύνη. Ας μην ξεχνάμε ότι ατομικισμός αποτέλεσε ακρογωνιαίο λίθο για τις δυτικές οικονομίες χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν θα υπάρχουν εξαιρέσεις. Θα πρέπει όμως να καταλάβουμε ότι η οικονομική, κοινωνική και βιώσιμη ανάπτυξη είναι αυτές που θα χτίσουν έναν ισχυρότερο και ασφαλέστερο κόσμο όπου τα γεγονότα των τελευταίων μηνών δεν θα βρίσκουν έδαφος και η αναχρονιστική ρητορική του επεκτατισμού θα μείνει στο παρελθόν. Σκεπτόμενοι λοιπόν χωρίς παρωπίδες και έχοντας στο νου την ατομική μας εξέλιξη το όραμα του Ο.Η.Ε θα εφαρμόζεται σε όλο και περισσότερους και τα δείνα θα μειωθούν κατά πολύ. Κύριο συμπέρασμα έχοντας στο μυαλό μας ότι θέλουμε να φτιάξουμε τον κόσμο πρέπει πρώτα να αλλάξουμε τον εαυτό μας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική βιβλιογραφία:

Βαβούρας, Ι. (2013), Οικονομική Πολιτική, Εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα.

Βλαχόπουλος Σ.(2017) Θεμελιώδη Δικαιώματα, 2η Έκδοση, Εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα.

Ομάδα Επιστημονικών Συνεργατών Του ΑΣΕΠ (2023) Εκδόσεις Εφημερίδα Τα Νέα, Πανελλήνιος Γραπτός Διαγωνισμός ΑΣΕΠ.

Παπαηλίας Θ. Παραδόσεις Πολιτικής Οικονομίας, Μακροοικονομική, Εκδόσεις Κριτική, Τόμος Α'.

Π.Νάσκου-Περάκη (2011) Το Δίκαιο Των Διεθνών Οργανισμών ,5^η Έκδοση, Εκδόσεις ANT.N. Σάκουλα.

Π.Νάσκου-Περάκη/Κ.Αντωνόπουλος/Μ.Σαρηγιαννίδης (2019) Διεθνείς Οργανισμοί, 2^η Έκδοση, Εκδόσεις Σάκουλα.

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής ένωσης, Προτεραιότητες της ΕΕ στα Ηνωμένα Έθνη κατά την 77η σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, Σεπτέμβριος 2022 – Σεπτέμβριος 2023 – Συμπεράσματα του Συμβουλίου (18 Ιουλίου 2022)

Διαδικτυακές Πηγές:

<https://www.ecb.europa.eu/home/search/review/html/globalisation.el.html>

<https://popaganda.gr/newstrack/san-simera-koinonia-ton-ethnon/>

<https://www.eionet.europa.eu/gemet/el/concept/2364>

<https://www.maxmag.gr/politismos/koinonia/diaskepsi-tis-gialtas-1945-i-deyteri-synantisi-ton-quot-trion-megalon-quot/>

<https://www.sansimera.gr/articles/950>

www.ertnews.gr/roi-idiseon/i-diaskepsi-tis-gialtas/

http://ebooks.edu.gr/ebooks/v/html/8547/5204/Istoria_G-Gymnasiou_html-empl/index11_51.html

<https://www.kathimerini.gr/opinion/561263755/i-parexigimeni-gialta/>

<https://frapress.gr/2018/10/neofilelytherismos-4-arches-kai-mia-diapistosi-gia-na-ton-katalaveis/>

<https://thesafiablog.com/2019/12/28/totalitarianism/>

[https://www.refworld.org/cgi-](https://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=4c10af9a2)

[bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=4c10af9a2](https://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=4c10af9a2)

[https://unric.org/el/%CF%84%CE%B9-](https://unric.org/el/%CF%84%CE%B9-%CE%B5%CE%AF%CE%BD%CE%B1%CE%B9-%CE%B7-%CE%B3%CE%B5%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%AD%CE%BB%CE%B5%CF%85%CF%83%CE%B7-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%BF%CE%B7%CE%B5-2/)

[%CE%B5%CE%AF%CE%BD%CE%B1%CE%B9-%CE%B7-](https://unric.org/el/%CF%84%CE%B9-%CE%B5%CE%AF%CE%BD%CE%B1%CE%B9-%CE%B7-%CE%B3%CE%B5%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%AD%CE%BB%CE%B5%CF%85%CF%83%CE%B7-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%BF%CE%B7%CE%B5-2/)

[%CE%B3%CE%B5%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE-](https://unric.org/el/%CF%84%CE%B9-%CE%B5%CE%AF%CE%BD%CE%B1%CE%B9-%CE%B7-%CE%B3%CE%B5%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%AD%CE%BB%CE%B5%CF%85%CF%83%CE%B7-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%BF%CE%B7%CE%B5-2/)

[%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%AD%CE%BB%CE%B5%CF%85%CF%83%CE%B7-](https://unric.org/el/%CF%84%CE%B9-%CE%B5%CE%AF%CE%BD%CE%B1%CE%B9-%CE%B7-%CE%B3%CE%B5%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%AD%CE%BB%CE%B5%CF%85%CF%83%CE%B7-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%BF%CE%B7%CE%B5-2/)

[E%B7-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%BF%CE%B7%CE%B5-2/](https://unric.org/el/%CF%84%CE%B9-%CE%B5%CE%AF%CE%BD%CE%B1%CE%B9-%CE%B7-%CE%B3%CE%B5%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%AD%CE%BB%CE%B5%CF%85%CF%83%CE%B7-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%BF%CE%B7%CE%B5-2/)

[https://unric.org/el/%CF%84%CE%B1-](https://unric.org/el/%CF%84%CE%B1-%CE%B7%CE%BD%CF%89%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%B1-%CE%B5%CE%B8%CE%BD%CE%B7-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CE%B9%CF%81%CE%B7%CE%BD%CE%B7-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B1/)

[%CE%B7%CE%BD%CF%89%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%B1-](https://unric.org/el/%CF%84%CE%B1-%CE%B7%CE%BD%CF%89%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%B1-%CE%B5%CE%B8%CE%BD%CE%B7-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CE%B9%CF%81%CE%B7%CE%BD%CE%B7-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B1/)

[%CE%B5%CE%B8%CE%BD%CE%B7-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-](https://unric.org/el/%CF%84%CE%B1-%CE%B7%CE%BD%CF%89%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%B1-%CE%B5%CE%B8%CE%BD%CE%B7-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CE%B9%CF%81%CE%B7%CE%BD%CE%B7-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B1/)

[%CF%84%CE%B7%CE%BD-](https://unric.org/el/%CF%84%CE%B1-%CE%B7%CE%BD%CF%89%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%B1-%CE%B5%CE%B8%CE%BD%CE%B7-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CE%B9%CF%81%CE%B7%CE%BD%CE%B7-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B1/)

[%CE%B5%CE%B9%CF%81%CE%B7%CE%BD%CE%B7-](https://unric.org/el/%CF%84%CE%B1-%CE%B7%CE%BD%CF%89%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%B1-%CE%B5%CE%B8%CE%BD%CE%B7-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CE%B9%CF%81%CE%B7%CE%BD%CE%B7-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B1/)

[%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B1/](https://unric.org/el/%CF%84%CE%B1-%CE%B7%CE%BD%CF%89%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%B1-%CE%B5%CE%B8%CE%BD%CE%B7-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CE%B9%CF%81%CE%B7%CE%BD%CE%B7-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B1/)

[https://unric.org/el/17-%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%87%CE%BF%CE%B9-](https://unric.org/el/17-%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%87%CE%BF%CE%B9-%CE%B2%CE%B9%CF%89%CF%83%CE%B9%CE%BC%CE%B7%CF%83-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B1/)

[%CE%B2%CE%B9%CF%89%CF%83%CE%B9%CE%BC%CE%B7%CF%83-](https://unric.org/el/17-%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%87%CE%BF%CE%B9-%CE%B2%CE%B9%CF%89%CF%83%CE%B9%CE%BC%CE%B7%CF%83-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B1/)

[%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CF%80%CF%84%CF%85%CE%BE%CE%B7%CF%83/](#)

[https://www.mfa.gr/missionsabroad/unesco/greece-in-organization/unesco-kai-rolos.html](#)

[https://www.mfa.gr/missionsabroad/unesco/greece-in-organization/drasteriopoiese-elladas-sten-unesco.html](#)

[https://www.pio.gov.cy/%CF%88%CE%AE%CF%86%CE%B9%CF%83%CE%BC%CE%B1-186-\(1964\).html](#)

[https://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/corpora/pi/content.html?c=19&t=3.2831](#)

[https://www.britannica.com/topic/Bill-of-Rights-British-history](#)

[https://www.constitutionalism.gr/2310-giati-to-syntagma-istorikes-proypoteseis-toy-synta/](#)

[https://www.hellenicparliament.gr/Vouli-ton-Ellinon/To-Politevma/Syntagmatiki-Istoria/](#)

[https://unric.org/el/%CE%BF%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CF%85%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%B7-](#)

[%CE%B4%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CE%B7%CF%81%CF%85%CE%BE%CE%B7-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B1-](#)

[%CE%B1%CE%BD%CE%B8%CF%81%CF%89%CF%80%CE%B9-2/](#)

[https://unric.org/el/%CE%B4%CE%B9%CE%B5%CE%B8%CE%BD%CE%AD%CF%82-%CF%83%CF%8D%CE%BC%CF%86%CF%89%CE%BD%CE%BF-](#)

[%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B1-](#)

[%CE%BF%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CE%BD%CE%BF%CE%BC%CE%B9%CE%BA%CE%AC-%CE%BA%CE%BF%CE%B9-2/](#)

[https://www.refworld.org/cgi-bin/tehis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=4bd686e52](#)

<https://www.consilium.europa.eu/el/policies/human-rights/>

<https://eur-lex.europa.eu/EL/legal-content/glossary/european-convention-on-human-rights-echr.html>

https://www.gonis.gr/nomika/apofaseis-edda-katadikes-ths-elladas_45

<https://dspace.lib.uom.gr/handle/2159/16165>